

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCXXXVII. Confirmatio Constitutionum Fratrum Discalceatorum Ordinis
SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](#)

CCXXXVII.

Confirmatio Constitutionum Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptoris Captivorum Congregationis Hispaniae.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hujus Ordinis præclaræ merita enarrantur.

In Religiosorum Ordinum Instituta in Militantis Ecclesiæ procreatione a Pastorum Principe Iesu Christo infirmitatis nostræ demandata, magno cum Christianæ Reipublicæ commodo, Divini cultus incremento, & Animarum salute per asidua pietatis, charitatisque officia in opus Apostolici Ministerii nostri alia, aliis temporibus Altissimo Divina providentia consilio adscita, salutaribus Apostoli monitis memores vincitorum, tanquam simul vinciti, & laborantium, tanquam in eodem corpore morantes, Ordinem dilectorum Filiorum Fratrum Sanctissime Trinitatis Redemptoris Captivorum Excalceatorum nuncupatorum, qui pro lucrandis, redimendisque Fratribus suis sub Catenis Barbarorum in aperto, aut Catholicae fidei ejuranda, aut vitam misere finiendi discrimine versantibus animas ponere alacres non verentur, precipuis paternæ, Pontificia, quæ benevolentia studiis lempor complexi sumus. Ea propter illa, quæ pro felici, prosperoque eorumdem regimine, debitaque tam arctioris disciplina obseruantia alias disposita, & ordinata nonnullis evidenter utilitate correctionibus, & emendationibus indigentia, pie prudenterque emendata, & corrigenda esse dognoscuntur, cum emendata, & correcta, atque maturo examine in melius digesta, & comprobata, ut firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis praefidio corroborari a Nobis petitur, libenter confirmare, & perpetua stabilitate communire satagimus.

S. I. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis prefati Ordinis, quod ipse alias de mandato nostro ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam supplicem obtulit libellum tenoris, qui sequitur: videlicet. Etsi, & Rm Domini Religio Excalceatorum Sanctissima Trinitatis Redemptoris Captivorum, ut constat ex Decretis Capitulorum Generalium, nec non Diffinitiorum Generalium vehe mente desiderat sub uno diplomate a S. Sede confirmari, & ad vitandam confusionem sub uno Codice imprimendas, uniuersaque esse suas Constitutiones: Quarum nonnullæ diu observantur, & confirmata sunt a fæ. re. Clemente X.: cetera autem, quas Diffinitiorum Generale crebro studio, & quotidiana meditatione præmissis, integro que quotidianis sessionibus anno statuit, vi Brevis pæc. mem. Benedicti XIII. qui die 26. Februario anno 1728. per suas literas concessit Capitulo Generali proxime celebrando, & deinde Diffinitorio Generali, facultatem condendi leges, seu Constitutiones ad uniforme gubernium Generale Ordinis, & Provinciarum spectantes. Itarum autem alia sunt pro gubernio Provinciarum confirmata die XI. Septembris anni 1730. a Sanctissimo Domino nostro Clemente XII. feliciter regnante, & alia ad gubernium totius Religionis ab eodem Sanctissimo Domino Nostro sub die 10. Decembris anni 1733. Ceterum quia ex determinatis ab illo Diffinitorio pauca remanent, quæ adhuc non sunt propositæ, ad confirmationem illarum consequendam, quas Capitulum Generale celebratum Compluti anno 1734. approbavit, & ex Decreto illius novum Diffinitiorum subsequens revidit, & approbavit etiam, & utrumque per sua Decreta curavit, & confirmationem petendam

esse a Sancta Sede præcepit Procuratori Generali. Quare ipse Procurator Generalis humiliter supplicat EE. VV. quatenus dignentur deputare Eminentissimum Ponentem hujus cause ad hoc ut referat huic Sacrae Congregationi justitiam hujus cause, & de gratia, quam Deus &c. Constitutiones, de quibus agitur sunt, quæ sequuntur, videlicet,

CONSTITUTIONES

Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptoris Captivorum Congregationis Hispaniae.

REGULÆ

CAPUT I.

Fratres Discalceati Ordinis Sanctissime Trinitatis &c.

CAPUT I.

De tribus votis essentialibus Obedientia, Casitatis, & Paupertatis, ac de quarto non ambiendi.

§. I.

De Voto Obedientia.

I. Sine obedientia nulla gubernatio, nullum que Regimen potest stare, quia integra potestas, & auctoritas Superiorum a subditorum submissa voluntate dependet. Sed Nostra Congregationis Fratres intelligent, quod obedientia tunc erit hominibus dulcis, Deoque acceptabilis, si non trepide, non tarde, neque tepide, aut cum murmure, vel cum responsione noleantis efficiatur, quia obedientia cum majoribus præbetur, ipsi exhibetur Deo, dicenti, *Qui vos audit, me audit.*

II. Ceterum volumus, & declaramus, ut Constitutiones nostræ non obligent Nos ad culpam læthalem, aut veniale, sed ad peccatum nisi propter præceptum, vel contemptum.

III. Præceptum autem nullum intelligi volumus, nisi quod spectat ad tria vota essentialia, & quartum non ambiendi in Clericis, & non transeundi ad statum Clericalem, & Sacros Ordines in laicis, vel quod in his Constitutionibus, vel a Superioribus precipit sub pena excommunicationis, vel in virtute Sancte obedientia. Transgressionem vero, vel omissionem aliquotum secluso contemptu nolumus obligare, nisi ad peccatum impositam, vel a Superioribus, pro eorum prudenti arbitrio imponendam.

IV. Quod si aliquis (quod Deus avertat) quod ad reverentiam Superiori debitam in re gravi deliquerit, ceteri Religiosi diligenter sub pena gravis culpa curent, ut reus severè puniatur: nullaque culpa irreverentia erga Superiorum quantumvis levis impunita maneat.

V. Si aliquis Religiosus coram Superiore aliqui præcepto quantumvis simplici (præcepta enim simplicia pertinent ad vitam Monasticam, cuius gubernium impossibile est solum per præcepta formalia, non obedierit, & siam inobedientiam mordicus, & pertinaciter defenderit, continuo incarceretur tanquam contumax, & rebellis, & voce activa, ac loco privatus sit pro tempore culpa proportionato ad arbitrium Ministri. Et eadem pena mulcentur, qui contra Superiorum insurrexerint, istorum officia usurpantes, vel eorum excusionem impedientes.

VI. Ille vero, qui murmurando, vel diffendi gestu, voce, aut scripto Prælatorum ordinations cum spretu non adimplivit, pro prima vice jejunet in pane, & aqua tantum; pro se-

cunda

cunda eadem pena duplicitur; pro tertia, in qua jam aliqua consuetudo, vel illius laboritur aliqua suspicio, incareretur, usque dum resipiens coram Communitate Reum agat, & ad Prae lati pedes, petendo veniam emendationem Deo, ac ipsi communitati promittat.

VII. Religiosi nihil omnino agant sine licentia Superioris, praesertim absque illa cum extra transis non loquantur, nec scribant, nec recipiant literas, quin prius illas manifestent Superiori, qui eas legat, & curet ne scribantur, nec recipiantur, que convenienter non fuerint. Poterunt tamen sine licentia ad suos Praelatos Superiores, & ad quoscumque Definitores scribere, atque illorum literas accipere.

VIII. Si subditus aliquis aperuerit, vel non tradiderit literas Superioris Generalis, cuiuscumque Definitoris Generalis, vel Provincialis, vel suorum Ministrorum Provincialium, vel Conventualium, vel illas, quae ad ipsos mittuntur, sit incarceratus, & voce, ac loco privatus pro tempore culpe proportionato. Si vero Delinquens Praelatus fuerit, sit suspensus a suo officio per quatuor menses. Quod si aliquis inferior aperuerit, vel non tradiderit literas, quas quilibet Religiosus alteri mittat, pena culpe gravis puniatur, & eadem pena mulctetur etiam quilibet Praelatus, qui literas sibi non subditorum aperuerit.

S. II.

De Voto Castitatis.

I. Castitatis virtus Angelorum est amula, & Religiosorum quoque propriissima, ad quam perfectissime custodiendam præ oculis habere debent illud monitum Regula præcipientis, quod omnis status, gesitus, vita, actio, & omnia alia honesta in eis reperiuntur. Ceterum si (quod Deus avertat) aliquis Religiosus contra Castitatem deliquerit, & de eo convictus fuerit, incarceretur per sex menses, jejunet, & flagelletur arbitrio Superioris attenta gravitate delicti, & per spatum unius anni privatus sit officio, voce, & loco. Quod si delictum publicum fuerit apud世俗ares, disciplina conventuali flagelletur, ac per integrum annum in carcere sit, & voce, ac loco per triennium careat. Si autem in simile peccatum relabatur, predicta pena duplicitur.

II. Quoniam autem de hujusmodi delictis plena probatio raro fieri valeat, præcipimus Praelatis, ut Religioso de predictis diffamato, nisi famam suam prius ita purgaverit, ut nullum finis de se opinioni locum reliquisti videatur (quod quidem pro timorata eorum conscientia, atque prudenter judicabant) honores denegent, & gratias, quæ aliis concedi solent, videlicet officia, studia, Ordines, lecturas, facultates concionandi, & confessiones audiendi, & e Conventu excundi &c. Patrumque Provincialium, ac Ministrorum conscientias oneramus, ut speciale curam similium Religiosorum habeant.

S. III.

De Voto Paupertatis.

I. Ad Paupertatis votum spectat, nil tanquam proprium, aut etiam nomine Conventus possidere, vel teneri. Quare qui secus fecerit, vel aliquid custodiendo, intra, vel extra Domum Praelato celaverit, tanquam gravissime delinquens, & pena proprietarii, ac aliis ad arbitrium Superiorum puniatur. Poterunt tamen Religiosi, uti rebus necessariis sibi a Religione medio Superiore imperitis. De his autem, sive eorum usu renunciationem ante receptionem Sacra Eucharistia pro casu infirmitatis coram suo Praelato facient tan-

quam proprietarii reputent post mortem. Nullus præterea quamvis sit Praelatus extra Conventum reservet aliquid sub eadem Proprietarii pena. Quod si aliquis inventus fuerit habere pecunias sine licentia, etiam si illas habeat ad emendum aliquid sibi commissum, vel ad faciendam aliquam restitutionem, vel per modum Depositi, sive alio quovis praetextu, pena gravi afficiatur. Religiosus vero, qui sine licentia Praelati, aut expressa permissione utens, sibi sumperit rem aliquam ex illis, quas sibi ad usum haberet alter, severè puniatur a Praelato. Sciant enim Religiosi, quod cuncta nostra sunt, sed non semper, & quocumque, & cum quisque voluerit, sed tunc nostra, cum a Praelato conceduntur ad usum.

II. Quilibet Religiosus poterit in Cella habere menam parvam, & scabellum ex pino, ac Imaginem Crucifixi, & B. M. V. in pariete depictam, seu in Papyro, absque aliqua tamen illuminatione; nec auro, nec argento, bombice, & similibus aliquis utatur, etiam si in parva quantitate, & in ornatum Reliquiarum, seu Imaginum. Dum autem ex rebus sibi ad usum concessis aliqua non utatur, eam reponat in officina communis, ad quam pertinet, & nullus unquam utatur verbis istis: meum, tuum &c.

III. Omnia, quæ, & quocumque titulo ob venerint Religioso, sive in communi, sive in particulari, tradantur statim Praelato, ut de illis disponat tanquam de bonis propriis communis, & in officina communi reponantur.

IV. Pecunia semper sit in Arca quæ tres habent distinctas claves. Nec Superior illam habere, nec expendere, nec licentiam alicui Religioso dare poterit, ut illam habeat, vel expendat, quin prius in dictam Arcam fuerit intromissa, ab illa autem educetur, ut ab Officialibus Conventus expendatur cum expressa Praelati licentia.

V. Quando Definitorium Generale, cui solum competit, concesserit alicui facultatem accipiendi pecuniam aliquam, sive a Parentibus, vel Propinquis specialiter reliquit pro Religiosis suis usibus, & necessitatibus, intelligatur hujusmodi licentia cum expressa conditione, de eo, quod singulis annis tempore actualis visitationis rationem reddat suo Provinciali de expensis a se factis, & quantitate pecuniae extracta, & sibi redditæ ex arca trium Clavium, in qua custodiri debet, sub pena privationis ab officio in perpetuum, casu, quo a Ministro alteri expendatur, quam in usus, pro quibus Religiosus prefatam licentiam reportavit.

VI. Nullus Religiosus habeat clavem Cellæ, Arcae, Capsulae, vel alterius similis rei exceptis Superioribus Generalibus, & eorum Secretariis: Patres vero Definidores Generales, & Provinciales, atque Ministri Provinciales, Procuratores Generales, Redemptores, atque Provinciae Procuratores ad custodienda Scripta, & suorum officiorum sigilla poterunt habere clavem alicuius capsulae, seu scrinii. Patres quoque Ministri Conventuales clavem habere poterunt capsula sub mensa Cellæ cujus altitudo digitorum quatuor, longitudine vero duorum sit palmorum: Ac etiam habeant claves magistras pro clausura. Religiosi item officiales habebunt claves suarum officinarum. Hujusmodi capsulam habere poterunt Chronicæ, Scriptores Generales, & alii omnes, quibus Definitorium concesserit facultatem, juxta n. 7. alias 6. Architecti, Fabri lignarii, Clementarii que habere poterunt clavem alicuius dictæ officinae, vel Arcae ad custodienda Instrumenta suorum Officiorum. Officina tamen sint extra Dormitorium, neque in eis habent, neque dormiant officiales, alive Religiosi. Claves omnium officinarum sint duplicatae, & alteram ex eis habeat Minister, qui aliquoties officinas visitabit, & ab eis amovebit, quæ vel ad munera predicatorum

officialium, vel usum Religiosorum necessaria non fuerint.

VII. Disfitorium Generale in casu necessario concedere poterit alicui Religioso clavem alicujus Arcæ, vel capsulae, nec non prævia Informatione Patrum Ministrorum poterit Disfitorium Provinciale concedere Lectoribus, & Prædicatoribus manticas cum ferulis, in quibus con- ciones, & alia scripta custodian.

VIII. Et ne seculares ultro possint ingredi Religiosorum Cellas, sit communis, & uniformis clausura omnium illarum, dummodo hujusmodi clausura non sit clavium, nec per Instrumentum simile clavibus, juxta Decretum, & normam Capituli Generalis Compluti celebrati anno 1733.

IX. Patres Ministri de trimestri in trimestre videntur manticas Lectorum, & Prædicatorum, necnon Arcas, capsulas, scrinia, & omnia alia, quæ quomodolibet fuerint clausa, & cuncta videntur in fuorum subditorum præfentia sub poena suspensionis pro tempore ad arbitrium Patrum Provincialium: Ab hac tamen visitatione excipiuntur quicunque habuerint mandatum Procuræ a Superiori, vel Disfitorio Generali concepsum. Similiter sub poena suspensionis per quindecim dies bis saltem in anno visitabunt Cellas, Scripta, Habitus, ceteraque alia, quæ Religiosi ad suum habuerint usum, superfluaque, & inutilia auferent, quamvis illa habeant cum Prælati Superiori licentia, ac de necessariis absque mora pro videbunt Fratribus indigentibus. Ad hanc autem visitationem exequendam, præcepto imposito, subditos obligabunt, ut omnia absque alia exceptione patefaciant.

X. In Conventibus, & Collegiis Nostris permittimus in solemnioribus Festis, & Funeribus Personarum gravium usum Dalmaticarum pro Diaconis, & Subdiaconis, nec non Collarium pro Accolitis, neutquam vero manicarum in Crucibus Processionalibus, nec in inferioribus partibus Albarum, & Rochetorum ornatum, qui apud Hispanos dicitur *Faldon*.

§. VI.

De Voto non ambiendi.

I. Omnes nostri Religiosi ad Chorum deputati tempore suæ profisionis immediate post tria vota essentialia, quartum emitant, non prætendendi in nostra Religione officia, vel Prælaturas, videlicet Ministri, nec Vicarii Generalis, Commissarii, Vice-Commissarii, vel Disfitoris Generalis, item nec Ministrorum, Vicarii Provincialis, aut Disfitoris Provinciae: præterea nec Ministri Conventionalis, Visitatoris, ac Præsidentis, nec non Socii ad Capitulum Procuratoris Generalis Curie Romanae, vel Regie, Ordinis, vel Familiæ, sive Procuratoris Provinciae. Similiter non prætendendi, nec admittendi aliquam Prælati- norem extra nostram Religionem juxta formam dispositam a se, re. Paulo Papa V. Si quis autem inventus fuerit prætendisse aliquam prælationem, seu officium ex prædictis incarceratedetur per mensem, & officio, voce, & loco per triennium privatus sit.

II. Præterea omnes Fratres laici in sua profisione, post tria vota essentialia, quartum emitant, & de non transfuendo ad statum Clericalem, & Ordines Sacros, & de non prætendendo direkte, vel indirecte dictum transitum; juxta Breve fe. re. Alexandri Papæ VII. qui vero seclus fecerit, loco sit privatus per triennium, & ad arbitrium Patrii Provincialis multetur graviter ad formam quarti voti. Non ambiendi formula invenitur. cap. 43. §. 1. n. 1.

REGULÆ

CAPUT II.

Omnis res undecumque licite veniant &c.

CAPUT II.

De Redemptione Captivorum.

§. I.

De ratione, & cura, qua separandum, & custodiendum est, quod pertinet ad redemptionem Captivorum.

I. De rebus omnibus, quæ ad Nos licite videntur, quid faciendum præcipit Regula dicens: Quod in quantum due partes sufficient, id est non plus, nec minus, sed in tantum exequantur opera misericordiae cum sui ipsorum, & eis necessario famulantum moderata sustentatione, ut unica, & tora tercia pars reservetur ad redemptionem Captivorum. Vi autem prædicta dispositionis præcipimus stricte omnibus Prælatis nostra Religionis, ut omni cura adimplant obligationem, quam habent separandi pro redemptione Captivorum tertiam partem omnium rerum, quæ juxta Sanctam Regulam nostram separari debet. Et oneramus conscientias Patrum Visitatorum, ut invigilent hujus legis observantia.

II. Separatio ista, in quolibet Conventu, & Collegio per Ministrum, seu Præsidentem, & Consiliarios fiat, statim ac receptum fuerit quodlibet genus fructuum, aliarumve rerum, & separatum conservetur in propria specie, quod ad redemptionem pertinent, & in libro redemptionis scribatur. Et post quilibet visitationem dictus Minister, seu Præses mittat Redemptori sue Provinciae declarationem ab ipso, & Consiliariis subscriptam omnium rerum, quæ secundum hanc Constitutionem pertinent ad redemptionem.

III. Quotiescumque determinate pro redemp- tione Captivorum recepta fuerit aliqua confide- rabilis, seu magni momenti quantitas cuiuscumque generis sit, similis fiat declaratio a præfatis tribus subscriptis, & Redemptori quamprimum mittatur. De parvis autem quantitatibus pro Redemptione determinate receptis, hac fiet declara- ratio post quilibet Visitationem, & tunc Redemptori mitteatur. Patres vero Redemptores librum habeant, in quo distincte scribant omnia, quæ ex prædictis declarationibus constiterit spectare ad redemtionem in omnibus Conventibus, & Collegiis, unusquisque videlicet pro sua Provin- cia.

IV. Nullus Minister, seu Præses etiam cum Consiliariis neque adhuc consentiente Communi- tate audeat titulo aliquo, sive prætextu vendere, emere, vel alienare dictas species, sive ex separatis pre tercia parte juxta tenorem Regulæ, sive ex datis determinate ad Redemptionem sine licen- tia sui Provincialis. Quem tamen tam ipse, quam Consiliarii montere teneantur tempore apto de periculo, quod potest esse in conservatione rerum, vel fructuum in propria specie, ut de illis disponat in majorem Redemptions utilitatem.

V. Insuper integra pars tercia separetur pro redemtione Captivorum ex Mobilibus hæreditatis, & bonorum a Parentibus reliætorum; Similiter etiam separabitur medietate deducta, juxta Regulam, pro expensis in cultura ex Fructibus, & proventibus possessionum provenientibus ex bonis sive ratione legitime, sive hæreditatis, sive donationis acquistis. Quando autem Disfitorum, vel Conventus aliquis, seu Collegium ses- sionem fecerit alicujus legitimæ, ad quam Jus ha- bet, nunquam cedar partem legitimæ illius ad Redemtionem spectantem.

VI. Præ-

VI. Præcipimus omnibus Superioribus, quod in Conventibus, sive Collegiis, in quibus non fuerit designata particularis Arca pro custodienda pecunia pertinente ad Redemptionem Captivorum, illa reponatur, & custodiatur in Arca trium clavium communi Conventus, vel Collegii, in loco tamen ejus separato.

VII. In qualibet Provincia unus sit Conventus, seu Collegium per Capitulum Generale assignatus, in quo erit particularis Arca trium Clavium deserviens dumtaxat pro custodiendis pecuniis pertinentibus ad Redemptionem, quæ & erit communis pro pecuniis totius Provinciae. Ex diœcis autem clavibus altera sit apud Ministrum, altera apud Redemptorem illius Provinciae, vel ad ejus defœctum, apud Procuratorem illius Conventus, seu Collegii, & altera apud Consiliarium antiquiore. Quod si in aliquo alio Conventu, vel Collegio evenierit, quod sit Arca particularis pro custodiendis tantum pecuniis ad Redemptionem pertinentibus, illius claves habeant prædicti Minister, Consiliarius antiquior, & Procurator Conventus, vel Collegii. Nunquam autem præfata Arca aperiantur sine assistentia trium Clavriorum, qui distinctor, ac perspicue scribant omnia, quæ recipiuntur, & in negotiis Redemptionis expenduntur.

VIII. Redemptores Captivorum bis quotannis Patri Provinciali rationem reddant in scriptis omnium ingressuum, expensarum, causarum, litiis &c. pertinentium ad bona Redemptionis. Finito autem triennio præcedentium rationem, atque (si forte fuerint) Debitorum alicuius Conventus, vel Collegii tum Pater Provincialis, tum etiam & aliunde ex loco, ubi deget Pater Redemptor ad suum Superiorum Generalem transumpta mittat, ante celebrationem sui Capituli Provincialis.

IX. Superior, & Consiliarii cuiuscumque Conventus, & Collegii ad finem singulorum mensium conferant, & summam confiant omnium quantitatum ad Redemptionem pertinentium, tam ex separatis pro tercia parte, quam ex donatis determinate ad ipsam Redemptionem, & in libro ejusdem Redemptionis illa scribant, ac propriis nominibus subscriptant.

X. Ad hoc, ut pecunia Captivorum integra, & in fidei, ac secura custodia perseveret, præcipimus in virtute Sanctæ obedientie, & sub præcepto omnibus Religiosis tam Prælati, quam Subditis, & unicuique in singulari, ne extrahant, nec expendant (quanvis sit ratione mutui, vel commodati, aliove titulo non spectante ad Redemptionem) ipsam Redemptionem Captivorum sine licentia in scriptis sui Diffinitoriis Generalis: Diffinitorum autem eam concedere non poterit, nisi omnibus consentientibus suffragiis, & ad tempus determinatum pro solutione. Superior autem, qui Constitutioni isti contravenerit, suo officio sit privatus, & inhabilis ad ulteriora Ordinis officia Prælati, ac similiter quilibet alias Religiosus voce, & loco sit privatus per triennium, & ad officia Prælati maneat inhabilis.

XI. Insuper præcipimus, quod quilibet Prælaus expendens, vel in toto, vel in parte res in specie propria Vini, Tritici, Ordei, ac similes jam destinatas, & separatas pro Captivis, suspensus sit a suo officio per mensum unum, vel amplius juxta qualitatem Culpa. Et Visitator curet, ut absque mora reintegretur, & restitutur, quod expensum, vel alienatum faciat constitit.

XII. Patres Provinciales, seu Visitatores in suis Visitationibus colligant ex Arcis Captivorum, quod pro ipsorum Redemptione inventerint separatum juxta rationem in libro Conventus, seu Collegii factam, & schedulam extractam, & recepta pecunia suis nominibus subscriptam relinquant, quod idem fiat, quando Redemptor, vel alius Religiosus de consensu, & dispositione

diœci Redemptoris, vel Diffinitoriis extraxerit ex Arcis aliquid ad Redemptionem spectans. Quilibet autem Visitator librum habeat, in quo scribat, quod colligit, & recipit in unoquoque Conventu, seu Collegio ex pertinentibus ad Redemptionem, in quo, & subscriptant Minister, & Consiliarii, vel Clavarii Arca Redemptionis respective.

XIII. Præfati autem Provinciales, seu Visitatores prædictas pecunias pro Captivis, ut dictum est, ab ipsis collectas reponant in Arca generali sua Provinciae antequam discedant a Conventu, ubi talis est Arca, sub pena suspensionis ab Officio per tres meses.

XIV. Præcipimus Patribus Redemptoribus Captivorum, ne pro Redemptionibus æ alienum sine licentia sui Diffinitoriis Generalis contrahant, sed obseruent Instructionem ab ipso Diffinitorio illis injunctam sub pena privationis vocis actiæ, & passiæ per triennium.

XV. Patres Provinciales ad Capitulum generale deferant Testimonium subscriptum a Clavaris Arca generali Redemptionis Captivorum, in quo scripta sint omnia tunc temporis existentia pro Captivis in omnibus Conventibus, & Collegiis suarum Provinciarum respective: Superiori autem Generales etiam deferre debent ad Capitulum Generale transumpta ad ipsos misfa toto illo sexenio antecedenti, ut ex his omnibus justum, & rigorosum fiat examen tum observantum tum fidelitatis, circa ea, quæ ad Institutum pertinent Religionis.

§. II.

De modo petendi Eleemosynas pro Captivis.

I. Pro majori cura, & diligentia colligendi Eleemosynas, & omnia ad Captivos spectantia in qualibet Provincia sint duo, vel tres Religiosi Procuratores Redemptionis ad arbitrium Patris Provincialis, qui designabit eis terminos ad petendas, & colligendas dictas Eleemosynas; Id tamen totum fiat consulto Redemptore Provinciae, qui eos tenerit dirigere, itaut nunquam sint extra Conventum, seu suum Collegium per maiorem partem anni. Insuper præcipimus Patribus Redemptoribus Captivorum, quod designent in Civitatibus, & Oppidis, Syndicos, & Collectores Seculares cum facultate sufficienti ad exigenda, recipienda, & custodienda legata testamentorum, operum Piiorum, Monstrorum (ut vocant) & omnium aliarum rerum pertinentium ad Redemptionem, qua omnia tempore apto, Redemptores ipsi colligent, vel per se, vel per Religiosos Procuratores. Et quando in proximo sint pro Redemptione exequenda postulent pro illa Eleemosynas a Principibus Ecclesiasticis, & Sacularibus, Capitulis, Communitatibus, aliisque personis gravibus.

II. Præterea præcipimus Procuratoribus Redemptionis, ino etiam Generalibus, & Conventualibus omnibus nostri Ordinis, ut sint valde solliciti in procurandis Eleemosynis pro Captivis. Et omnes similiter Religiosi tam Prælati, quam Subditi in districtu suarum domorum diligenter procurent Eleemosynas pro Redemptione, & Superiori inquirant ab Inferioribus, quid in hac re actum, receptumve sit.

§. III.

De electione, & qualitate Redemptorum.

I. Capitulum Provinciale, finitis electionibus Canonicis, albis, nigrisque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provincia. Redemptores autem erunt Vita, Merito, Doctrina, & Sapientia prædicti, & qui Officio Provincialium, vel Diffinitorum saltet Provincialium, vel

Ministrorum Conventualium, aliquando potiti, vel saltetem capaces, ut talibus muneribus potiantur.

II. Pro singulis Provinciis singuli elegantur Redemptores. Si autem intra aliquam Provinciam fuerint plurim Principum Curia poterunt elegere plures Redemptores ad arbitrium ipsius Capituli Provincialis; Sed ita subordinati intra se, ut unus tantum reputetur Redemptor Principalis Provinciae, ad quem alter, vel alteri omnium rationes ad suum officium pertinentium mittere tenentur. Si vero plures Provinciae insimul Redemptionem fecerint, mutua Redemptorum subordinatio a suo Diffinitorio Generali designabitur. In qualibet Domo nostra, & sua Provincia in qua fuerint, vel per quam transferint Redemptores, et si fuerint ad Redemptionem, etiam extra suam Provinciam Conventualitatem habeant, & praecedant omnes non Praelatos (excepto Procuratore Generali Ordinis Romae, aut Curia Regia) etiam Vicarios. In Reginime vero, & administratione Domus non le intromittant. Ad egrediendum tamen e Domo, Socium postulabunt a Vicario in absentia Ministri, sine descolatione tamen scapularii, nisi forte Praes fuerit, propter absentiam Ministri ultra viginti quatuor horas.

III. Stricte præcipimus Redemptoribus Captivorum, ac aliis eorum Sociis proficiscentibus ad Redemptionem, ne comportent aliquas res non conducentes ad illius effectum, nec sibi, nec aliis ex Infidelium Regionibus in redditu similia trahant, alias gravissimæ, & irremissibili punitioni, ad arbitrium sui Diffinitoriorum Generalis, subjacebunt.

IV. Redemptores Captivorum intra tres mensas post redditum ab executione Redemptionis, expensarum istius, & aliarum rerum, ad minus istud aprius in futurum perficiendum, rationem reddant suo Diffinitorio Generali. Quod si omiserint, graviter puniantur juxta culpe qualitatem.

R E G U L Æ

C A P U T III.

Omnis Ecclesiae istius Ordinis.

C A P U T III.

De Divisione Familiarum, Provinciarum, & earum nominibus, ac de Conventuum differentia, & cum adificiis.

S. I.

De Nominis Ecclesiarum, Familiarum, Provinciarum, & Domorum differentia.

I. Ut constat ex Brevi, & dispositione Santissimi Domini Nostri Clementis XII. Ad melius Regimen, in duas Familias venit universus Ordo divisus, quarum una nominabitur intra Hispania, & extra Hispania altera, & utraque erit sub titulare sibi electo. Quapropter titulus familia intra Hispania erit *Iesus Redemptoris*, & alterius Familia erit *Matris Redemptoris*, ex Decreto ultimi Capituli Generalis similiter Provincia debent intitulari nominibus jam electis, quibus uti consuevit utraque Familia usque adhuc. Omnes tamen Ecclesiae istius Ordinis intitulatur nomine *Santissima Trinitatis* quamvis habent secundum titularem in Patronum.

II. In Ordine nostro quatuor sint differentia Conventuum. Prima Novitiorum, & Professorum, ubi a Magistris in Ceremoniis, mortificatione, vitaque spirituali instruantur. Secunda Collegiorum, ubi jam professi Philosophiam, Sacramque Theologiam edocentur, & ubi postea conferendo perficiantur in eisdem. Tertia Conventuum, in

quibus Religiosi spirituali profectui tam proprio, quam proximorum incumbant. Quarta deum Domorum in desertis ubi soli Deo videntur.

III. Statuimus ne fiat nova Conventus fundatio, nisi in eo numerus Religiosorum a Regula nostra stabilitus commode cum observantia, & fine distractio sustentari queat.

IV. Situs Conventus (si fieri possit) eligatur intra Civitatem, vel Oppidum, in loco tamen ad Religiosorum quietem opportuno, & in quo permanens sit. Nec in eo afflant ultra tres, vel quatuor Religiosos, qui de Fabrica current donec Ecclesia, & habitat cum sufficienti clausura constructa sit.

V. Pro nova Conventus, seu Collegii, fundatione minister eligi non possit, quin tredecim sint Fratres, quos Regula exposcit. Interim tamen gubernetur per Presidentem a Superiori Generali, seu Provinciali nominatum.

S. II.

De Constructione, & Fabrica Conventuum.

I. Statuimus ne alicujus Conventus, seu Collegii Fabrica incipiatur quin praecedat illius descripicio, seu exemplar delineatum ab Architecto aliquo nostri Ordinis examinatum a Superiori Generali, qui reformabit excessus, si qui contra Constitutiones infra ponendas inventi fuerint. Semel autem a Superiori generali exanimato nihil, sine illius licentia contra illud fiat, sive per additionem, sive per diminutionem. Qui vero in toto, vel in parte huic Constitutioni contraverit, vel contravenire permiserit, suspensus sit ab Officio suo, iuxta gravitatem culpa.

II. Ecclesiae latitudo sit saltetem viginti quatuor pedum, & ad summum viginti septem, cui latitudini correspontet longitudo, & altitudo, iuxta Regulas Architecturæ Pinnaculum item, sive extremitas Cappella majoris humilis sit; Nec extra Ecclesiam opera affabre elaborata, & curiosis crustis ornata fiant. In Sacario vero aliquam permittimus faciem, ut vocant.

III. De parieti ad parietem claustrum in longitudine sit saltetem spatium quinqueaginta & quinque pedum, non tamen ultra sexaginta. Transitus autem pro latitudine novem, vel decem pedes capiat.

IV. Cellæ habeant undecim pedes in quadrato, illarum Fenestræ ad summum altitudinis tres pedes, & digitos quatuor, latitudinis pedes duos, & quinque digitos. Transitus autem Dormitorii sex pedes latitudinis ne excedat. Celle vero Infirmariae poterunt habere sexdecim pedes in quadro.

V. Officinæ, que sunt in terra duodecim tantum pedes altitudinis habeant, ita ut parietes Conventus a pavimento Claustrum usque ad tecum non excedant altitudinem viginti, & sex pedum, nisi id exigat angustia situs, vel ne Religiosi de foris videantur. Solaria autem, & prospectus plani sint operis, & parvis expensis fabricentur.

VI. Observata subscripta ædificiorum proportione interiores officinae, & mansiones disponantur, juxta arbitrium prudentis Architecti. In predictis autem mensuris, per pedem intelligimus tertiam partem Ulnæ Castellanae. Præcipimusque dictas mensuras immutari non posse, nisi per Capitulum Generale.

VII. In Civitatibus, magnisque Oppidis, Ecclesiæ, & Claustra excedere poterunt longitudinem, latitudinemque, modestia tamen in omnibus servata. In minoribus vero Oppidis nunquam excedant minorem mensuram designatam, nec sint infra illam, idemque volumus proportione

fervata

REGULÆ

CAPUT X.

Afinos, sive Mulos liceat eis ascendere &c.

CAPUT X.

De bis, quæ Frates debent observare quando iter faciunt, & de modo petendi eleemosynas.

I. Muli, sive Mulae, quas Fratres nostros ascendere Regula permittit, mediocris sint statu&ræ; Exhortamurque Religiosos, ut current observare laudabilem Ordinis constitutudinem Afinos ascendendi.

II. Quando Religiosi iter faciunt in Mulis propriis Religionis non utantur Ephippiis, sive Sellis, sed Clitellis non freno cum habentis corrigatis, sed ex canabo, nec stapedibus ferreis, sed ligneis. Qui fecus fecerit subjaceat poena ad arbitrium Superioris.

III. Nullus iter faciat absque licentia in scriptis Superioris, cui competit illam concedere, in qua iste designabit tempus pro itinere, statione, & reversione. Et Superior, ac Consiliarii Conventus, a quo egredietur dictam facultatem subscrivant notando diem, mensem, & annum per verba, & non per numeros. Qui autem ultra tempus determinatum remoratus fuerit, a Superiori Conventus puniatur attenta mora.

IV. Itinerans ad locum dumtaxat, & Oppidum in licentia designarum, & via recta perget Curiam Regiam adhuc intra suam Familiam nullus ingrediatur, nec illius ambitum per spatum unius leuæ, sine sui Superioris Generalis facultate; Neque praetextu Conventualitatis, sine illius consensu præstito Provinciali illius Provinciae sub poena privationis vocis, & loci per unum annum tum ingredienti, tum eum mittenti statim applicanda. Ceterorum autem Principum Curias intra suas Provincias existentes ex licentia sui Provincialis ingredi poterunt. At vero, ut unius Provinciae Religiosi ingrediantur Curiam, intra ambitum alterius a Superiori Generali erit expectanda facultas: quo vero ad accessum ad Curiam Pontificiam, serventur exactæ Constitutiones, & Decreta Summ. Pontificum, & signanter re. Clem. VIII.

V. In locis, in quibus sunt Conventus nostri, nullus Religiosus iter faciens, sive perget, sive veniat, Sæcularium Domos ingrediatur absque licentia Prælati sub poena gravis culpa per tres dies.

VI. Ad quemlibet Ordinis Conventum Religiosus pervenerit, licentiam patenter faciat, alioquin Superior illam postulet absque exceptione alicujus persona. Quia licentia, si Frater pro conventuali venerit, custodiatur in Arca trium Clavium Conventus subscripta a Ministro, & Consiliariis post adnotationem diei, in quo prædictus Frater pervenit. Qui vero literas patentes non ostendere, ipso facto careat voce, & loco.

VII. Nullus Religiosus de una Familia egreditur in aliam sine licentia in scriptis Ministri Generalis sub poena apostasie, & privationis officii, vocis, & loci in perpetuum. Quod si laicus fuerit, portet habitum fuscæ coloris per triennium. Prælatus vero, qui sine prædictis requisitis, & facultatibus miserit aliquem Religiosum extra suam familiam, privatus sit a suo officio, & inhabilis in perpetuum existat ad ulteriora Ordinis officia.

VIII. Pater Minister Generalis mittere poterit quemlibet Religiosum, (etiam Diffinitorem Generalem, quocumque expedire viderit, Commisarius vero Generalis intra ambitum familie sua, Provincialis intra ambitum Provincie sua, Ministri vero Conventuales per spatum leucarum duodecim a suis Conventibus, non ultra.

IX. Provinciales autem a Conventibus sub sua Jurisdictione existentibus poterunt sibi subditos amovere. Ceterum ad negotia, aut litigia, non militant ad Curias Principum sine consilio, & assilio sui Superioris Generalis. Neque similiter Ministeri Conventus, aut Collegiorum adhuc existentium intra ambitum duodecim leucarum ingredi, aut sibi subditos mittere poterunt ad hujusmodi Curias sine predicta facultate; Si autem sine ea aliquis Religiosus ingredi presumat, a Ministro Dominus consistentis in Curia statim recludatur, & Superior Generalis, juxta gravitatem culpa eum puniat; Ipseque, & Superior, qui eum misit, penam privationis incurrit, ut dictum est Num. IV.

X. Attento spiritu Paupertatis, & Clausuræ Religionis nostra statuimus, ut sine gravi, & urgente necessitate non detur Religiosis facultas itinerandi, nec mutandi Conventualitatem. Neque ad hoc, ut sint extra Conventus a Paschate usque ad Festum SSma Trinitatis, eo anno, quo celebratur Capitulum Generale, vel sua Provincie, nisi occurrat negotium speciale Ordinis, quod differri non valeat.

XI. Ad patriam suam nullus perget absque Provincialis licentia, nec sine Socio absque Superioris Generalis concessionem, vel nisi in Oppido illo sit Cenobium nostrum; Prælatus autem, qui secum quemquam miserit, ponat suspensionis ab Officio per mensem unum subjaceat.

XII. Iterfacientibus permittimus usum Caligorum, sive Tibialium ex Sago albo, vel simili materia, absque aliqua curiositate, & in urgenti necessitate usum pedalium ex eadem materia. Et Superiores omnia itineri necessaria eis præstent. Itinerantes autem tenues, & moderatos sumptus faciant, & in omnibus se ipsos exemplar virtutum præbeant. Quod si excessus commiserint, a Prælato vicinioris Conventus multetur, juxta gravitatem culpa.

§. II.

De modo postulandi Eleemosynas.

I. Religiosi nostri per areas non postulent, nec querant Eleemosynas, nec pro illis petendis ultra duodecim leucas a Conventibus se extendant absque Superioris Generalis, seu Provincialis licentia. Nec item Frater aliquis cuius liber Conventus, vel Collegii querat, sive postulet Eleemosynam aliquam (cujuscumque rationis haec sint) in oppido, villa, seu districto, vel termino designato a Provinciali pro altero Conventu, seu Collegio, etiam intra prædictum spatium duodecim leucarum. Quod si nihilominus ita quærens aliquam receperit Eleemosynam, Provincialis eam conferri faciat Domini illi, in cuius districto quæsita fuit; Et præterea tam subditum, quam Superiorum in toto, vel in parte convenientes contentis in ista Conscientia arbitrari suo puniat juxta qualitatem culpa ipsorum; limitatio autem præfata duodecim leucarum, non comprehendit Procuratores Redemptionis. Exhortamurque Prælatos, ut ad postulandam ostiati Eleemosynam non alios mittant, quam Fratres Laicos, & semper cum Sociis.

II. Nullus Religiosus postulet, aut recipiat Eleemosynam aliquam pro suis Parentibus, Congnatis, aut aliis Personis extra Religionem, absque Superioris Generalis licentia sub poena reclusionis juxta gravitatem culpa. Si autem aliquis Parentes pauperes, & egenos habeat, moneat Provincialem, qui cognita necessitate, sine interventu dicti Religiosi, ac consideratis circumstantiis, opem ferat juxta possibilitem, & paupertatem Ordinis.

ANNO
1738.

CLEMENS DUODECIMUS. AN. IX.

205 ANNO
1738.

REGULÆ

CAPUT XI.

In Regularibus horis morem Sanctæ Romanae Ecclesiæ obseruent.

CAPUT XI.

De Officio Divino, Missa, & Communione Fratrum, & de his, qui Sacris initiandi sunt.

S. I.

De diligentia, & sedulitate, qua convenire debent Religiosi ad recitandum, & concinendum Officium Divinum.

I. Omnes Religiosi, auditio primo signo ad Chorum, expediantur, & se præparent, considerantes se pergere ad Angelorum officium exercendum, & antequam secundum Cymbali signum finiatur, sine in Choro, sub poena culpæ levis, vel gravis, si de more habuerint.

II. In omnibus Conventibus nostris Matutinum inviolabiliter dicatur media nocte, nisi urgens oblet necessitas; vel rationabilis causa vere excusans, de qua Provincialis in visitatione rigore inquiret, vel in Ordinis instructione fuerit statuta recreatio, idque præcipimus PP. Ministris, & Præsidentibus in virtute Sanctæ Obedientie, & sub præcepto formaliter. At vero Matutinum Feria quintæ in Cœna Domini, Paracœves, & Sabbati Sancti, necnon Pentecostes, SS. Trinitatis, Festi Corporis Christi, si venerationi expositum fuerit per totam ejus octavam, ac in festivitatibus Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, dicatur hora quinta post meridiem. Matutinum prima diei Paschæ, & per ejus octavam usque ad Sabbathum in Albis dicatur ad auroram five circa horam quartam diei. Omnes alia hora Canonicae, atque Defunctionum Officia recitentur tempore constituto in Ceremoniali Ordinis.

III. Integrum Matutinum cum laudibus cantetur in die Nativitatis Domini, in prima die Paschæ, & primo Pentecostes, in Feste SS. Trinitatis, & SS. Sacramenti, & Feria Quinta, Sexta, & Sabbatho Majoris hebdomadæ, necnon Festivitatibus Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis. In aliis vero Festivitatibus Prima, & Secunda Clasæ, in quibus prima, & secunda Vesperæ cani debeant, ac in die octava SS. Trinitatis, & Corporis Christi, & (si istud venerationi patenter expositum fuerit) per totam ejus octavam in Matutino cantetur Invitatorium cum Hymno sequenti, & Hymnus quoque: Te Deum laudamus. Et in laudibus a Capitulo uisque ad x. Benedicamus Domino, & eis Rx. Deo gratias inclusive. In die vero Epiphanae (cum non sit Invitatorium) in tertio Nocturno cantabitur Psalmus: Venite exultemus, cum sua Antiphona. In reliquis vero duplicibus, & semiduplicibus foliis Hymnus Te Deum.

IV. In cantando integre Matutino cum laudibus expendantur saltem due horæ. Hora vero cum dimidia, quando solum canitur Invitatorium, Hymnus, & Te Deum laudamus, & in laudibus a Capitulo, & quando Officium est de Dominicæ, & quando licet si alius, cum eo tamen recitatur Officium parvum Beatae Virginis Mariae, vel Defunctionum. In reliquis vero Matutinis, & laudibus hora una cum quadrante.

V. Prima canatur tantum in Vigilia Nativitatis Domini, Tertia in Ffestis, in quibus, vel integrum Matutinum, vel saltem cani debet Invitatorium modo dicto num. 3. excepto die Ascensionis, in quo cantabitur Nona. In cantando autem qualibet minori hora Canonica consumatur dimidia hora; Quartum vero hora istius in

illa recitanda, & aliquid amplius quando coniungitur cum Officio parvo Beatae Virginis.

VI. Missa Conventualis canatur omnibus diebus, quibus Tertia, & omnibus Dominicis, & diebus feriatis, & in omnibus Festivitatibus Ordinis, & Beatae Virginis Mariae atque in feria quarta Cinerum, feria quinta in Cœna Domini, feria sexta in Paracœve, Sabbatho Sancto, Vigilia Pentecostes, & in die Commemorationis Defunctionum, neconon quando si Officium de aliquo Sancto Martyre in Conventu illo, ubi corpus, vel insignis Reliquia asservatur. Insuper in die una infra octavam omnium Sanctorum cantabatur Vigilia, Missa, & solenne Responsorium pro Captivis defunctis, & in die immediato post Festum omnium Sanctorum Ordinis, & similiter canatur Vigilia, Missa, solenneque Responsorium pro Nostris Religiosis Defunctis. In cantanda autem qualibet Missa tres partes horæ consumuntur, in recitanda vero, dimidia hora, quod si quis celerior fuerit, a Superiori puniatur pena culpe media, imo, & gravis, si de more habuerit.

VII. Primæ, & secundæ Vesperæ canantur in omnibus festivitatibus primæ, & secundæ clasæ, quæ ad colendum pronunciantur, & ejusdem Ritus, quamvis non colantur in his, que fuerint Christi Domini, ejusque Sanctissima Matri, Sanctorum Patriarcharum nostrorum, Titularis alicujus Familiae, Provincie, Conventus, vel Collegii atque Sanctæ Agnetis secundo; In reliquo vero festivitatibus Ordinis prima tantum Vespere canantur, Vespere autem secunda Sanctorum omnium dicantur sine canto, & eis finitis, canantur Vespere Defunctionum. Si tamen Festum omnium Sanctorum celebretur in Sabbatho, eorum secundæ Vesperæ tunc cantentur in die Dominica sequenti Vespere Defunctionum. In omnibus autem Vesperis cantandis tres quadrantes hora consumuntur. In recitandis vero fere dimidia hora. Superior qui supradicta celerius cantari, vel recitari permiserit, severe puniatur.

VIII. Prædicta, quæ in festivitatibus cani debent, non concionantur quando dictæ festivitates transferuntur, sed tantum quando in propriis diebus ab Ecclesia designatis celebrentur, non tamen propterea omittenda, sed cantanda est Missa in quacumque die feriato, quamvis de festo illius diei officium non fiat, nec cantanda sunt supradicta quando in Choro non sint saltem sex Religiosi, qui canere possint. Missa vero, & alia, quæ ratione donationis, vel elemosyna essent canenda cum paucioribus, & etiam si sint solemnites translate cani debent.

IX. Totum, quod in Officio divino, & Missa cantatur, sit tono plano æquali, gravi, & devoto absque modulatione, & harmonia sub pena culpe gravis contravenienti, & suspenzionis ab officio Superiori permittenti. Quæ autem recitantur, cum devotione dicantur, & pausatione competenti pro insumento spatio temporis designato.

X. Officium parvum Beatae Virginis Mariae in omnibus Conventibus recitetur, diebus in Breviario assignatis, & quamvis non tanta pausatione, quanta majus, non tamen minori devotione.

XI. Fratres Laici assistant Officiis divinis, juxta prudentem Superioris dispositionem, attento uniuscuiusque labore, & occupatione, & loco Officii divini singuli recitent quinquages Orationem Dominicanam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, nempe pro Matutino quindecies, pro Laudibus quinquies, & pro unaquaque hora, etiam quinques.

XII. Religiosus, qui Matutino absuerit sine licentia, vesctatur in terra fine capitulo id, quod ceteris ministratur, præter pescem, vel quod ejus loco prestatur. Si vero alteri cuicunque hora Canonica non assistit, arbitrio Superioris puniatur.

XIII. Tempore divinorum Officiorum nullus sine urgenti necessitate Præsidenti exprimenda, & cum illius licentia a Choro exeat, nisi ad rem ipsi Choro, & officio pertinentem. Eademque causa, & licentia præcedat, quotiescumque aliquis Religiosus a quolibet actu communi egressus fuerit.

§. II.

De Missa, & Communione Religiosorum.

I. Omnes nostri Sacerdotes singulis diebus facra faciant, exceptis feria Quinta, Sexta, & Sabbatho Majoris Hebdomadæ, & quando urgenter causa impedita fuerint: in hoc tamen casu cum licentia omittent Superioris. Qui autem absque istis circumstantiis rem sacram facere omiserit, pane tantum, & aqua die una vescatur.

II. Sacrificium Missæ peragere debent in propriis Conventibus, nisi Superior, urgenter causa, & raro licentiam concedat, ut nonnullus extra propriam Ecclesiam sacrificet.

III. Feria quinta in Cœna Domini omnes Religiosi recipient Sacram Eucharistiam de manu Prælati. Qui Sacerdotes non sunt, cœlesti fepane reficiant omnibus Dominicis diebus, & feris Quintis totius anni. Poteat tamen funeris ista anteponi, vel postponi propter aliquod solemne festum. Præcipimus insuper præfatis omnibus Fratribus non Sacerdotibus, quod quotidie Missæ Sacrificio interfert sub pena Jejunii in pane tantum, & a qua.

IV. Magistri Novitiorum, & Professorum in diebus feriatis sacra faciant in Ecclesia, in aliis diebus in Oratorio suo celebrare poterunt.

V. Societas, & Confraternitates Sæcularium absque Diffinitorii licentia non admittantur in nostris Conventibus, & Collegiis. Qui fecus fecerit, ad arbitrium dicti Diffinitorii puniatur.

§. III.

De Eleemosyna Missarum.

I. Nullus Religiosus recipiet Eleemosynam Missarum, nisi tantum pro suo Conventu; Quod si itinerans pro mutatione Conventualitatis aliquam acceperit, pro illo si Conventu, in quem tendit Conventualis futurus. Superiores vero etiam Generales, & alii, qui Ministro non subsunt, eam, quam acceperint eleemosynam ad arbitrium sui immediati, cui illico exactam rationem reddere teneantur, in promptu habeant: Nulli enim libera eleemosyna relinquitur, nec intentio ulla, nisi raro ex concessione sui Prælati pro una, aliave celebranda Missa.

II. Pro una Missa, & si cantata, unicum dumtaxat stipendum accipiat sub pena suspensiois ab officio per tres menses Prælato contravenienti.

III. In nostris Conventibus, & Collegiis non recipientur eleemosyna pro Cappellaniis, & Missis perpetuis, sine Superioris Generalis licentia in scriptis, nec pro Patronatu Conventus, Ecclesia, vel Cappella majoris, vel minoris, vel pro oratione, disciplina, aliave Communis exercitio absque sui Diffinitorii Generalis licentia in scriptis, quam concedet consulto Provinciali Provincie illius, cuius est Conventus, vel Collegium cui conceditur.

IV. Eleemosyna recepta pro Missis perpetuis, memoris, Cappellaniis, Patronatus dictis, & Sepulturis perpetuis nullatenus, in totum, vel in partem (etiam consentiente Conventu) expendantur, sed ad censem, annuoque redditus imponantur. Ex licentia tamen sui Diffinitorii Generalis (omnibus consentientibus suffragiis) dicta eleemosyna jam investitæ converti poterunt in redditus indemniores, & utiliores Conven-

tui, nunquam tamen pro eis subrogari bona alias ante Monasterio acquisita. Ad hoc autem, ut sedulo custodiatur pecunia impertia pro Missis, & reliquis in hac Constitutione enumeratis, præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, sub præcepto omnibus Religiosis tam Prælati, quam Subditis, & cuilibet in particulari, quod dum dicta pecunia non investitur, nihil ex ea expendant: etiam titulo mutui, aliquo quocunque. Superior autem contraveniens privatus fit Officio suo, aliusque vero quicunque Frater vocetur, & loco per triennium.

V. Pecunia recepta pro supradictis rebus, dum non investiuntur, seu in annuos redditus conferuntur, in propria conserventur specie. Si incrementum habuerit, cedat in favorem memoriae, si vero decrementum (absque culpa tamen Conventus, vel Collegii) cedat contra memoriam.

VI. Ut confest de Memoriis, ac Missis perpetuis, quæ sunt in quolibet Conventu, & Collegio, justeque adimplantur, præterquam quod adnotata erunt in libro magno, cui titulus Protocollo, scribantur in Tabula publico in loco.

§. IV.

De his, qui ordinandi sunt.

I. Fratres nostri Sacris initiandi examinentur prius de sufficientia sua a Ministro Conventus, & aliis duobus Religiosis a Provinciali designatis, & postea de vita, & moribus per secreta suffragia Capituli Conventualis approbentur. Nec Prælati Superiores suas literas concedant, donec illis constet de sufficientia, vita, moribus, & aetate. Nullus Diaconatus, aut Subdiaconatus gradum recipiat, quin duos annos integros professionis, habeat nec Presbyteratum ante elapsum integrum triennium a professione.

II. In Dioecesi propria, ubi est Conventus recipiant Ordines Religiosi nostri, si ibi non conferuntur, poterint aliam adire Dioecesim, non distantem tamen a Monasterio ultra viginti quartuor leucas. Qui fecus fecerit, vel permisit pena gravi per tres dies puniatur.

III. Sacerdos primat Missam non celebret, quin prius Prælato constet tum de Ordine recepto per literas testimoniales ei patescas, tum etiam de sufficienti novi Sacerdotis scientia, Sacrarum Ceremoniarum ad Judicium ipsius Prælati, & aliorum duorum Religiosorum ab eodem designatorum, & quin ulterius per decem dies in exercitiis spiritualibus se preparaverit dictus novus Sacerdos, qui neutriquam primum Sacrum extra proprium Cœnobium faciat sub pena gravis culpe per tres dies.

REGULÆ

CAPUT XII.

Omnibus Secundis Feriis &c.

CAPUT XII.

De Suffragiis faciendis pro Defunctis.

§. I.

De Suffragiis Defunctorum in communione.

I. Omnibus secundis feriis ad prescriptum Regulae nostræ dicatur Missa Defunctorum. In Conventibus quidem cum cantu, nullumque pro ea stipendum recipiat. Missa autem finita, fiat per Claustrum Processio, prout in Manuali. Ubi vero Claustrum non fuerit, absolutio canatur in Choro.

II. In omnibus Conventibus, temporibus a nostro Manuali designatis, quatuor fiant Anniver-

faria pro Defunctis Religiosis, pro Captivis, Benefactoribus, Parentibus, Cognatis, Confratribus, Amicis, pro sepultis in nostris Canobis, ac denique pro omnibus fidelibus defunctis. In quoilibet Anniversario dicatur integrum Officium Defunctorum, & canatur solemniter Missa de Requiem, fiatque Procesio per Claustrum, & ubi non fuerit, canetur absolutione in Ecclesia. Idemque prorsus fiat in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum.

§. II.

De suffragiis pro nostris Religiosis Defunctis, & pro aliis.

I. Quando aliquis Religiosus e vita decesserit, devote, ac solemniter sepeliatur, servato officio Sepultura in nostro Manuali assignato; Et Superior Conventus, seu Collegii, in quo Frater obiit, scribat suo Superiori Generali, Provincialibus, & Ministri totius sua Familiae, atque Chronicis, Generali, atque Provinciali Provinciae sua referens Domum, in qua mortuus fuit, tempus, & caufam mortis, Nomen, Patriam, Aetatem, Professionem tempus, & Exercitia, seu Officia, quæ Defunctus habuerit, & virtutes, in quibus specialiter resplenderit. Et de Defunctis, qui profecti fuerant ante Confirmationem Constitutionum factam die 10. Decembris anni 1733. Superior Generalis statim illius mortem denunciet Superiori Generali alterius Familiae, ut iste ceteris Provincialibus notam faciat, ut & illi intra suam familiam, & unusquisque intra Provinciam suam omnibus Conventibus, & Collegiis idem denunciet, ut justa sine mora perfolvant, & Ministri de receptione istarum literarum Provinciales suos moneant. Et in Archivio Nostrorum Matriensis, Romanique Sancti Caroli Conventuum una ex dictis literis cuiuslibet Defuncti servetur, ut si forte dignus sit, de illo in Chronicis commemoratio fiat.

II. In Collegio, seu Conventu, in quo obiit Religiosus, præter vigiliam, que cantatur in Officio Sepultura, integrum Officium Defunctorum recitetur, & tres Missas de Requiem cum suis Responsoriis in Ecclesia canantur, & præterea novem fine cantu dicantur. Cum illa tres cantantur in medio Cappella Majoris sit Tumulus altitudinis palmarum quinque panno nigro cooperatus, & supra ipsum Habitum Ordinis.

III. Singuli Sacerdotes Conventus, seu Collegii pro Religioso ibidem defuncto tres Missas privatas celebrant, & post quamlibet recitent Responsorium in Tumulo. Singuli quoque Fratres ad Chorum deputati tria integra Defunctorum Officia, & Laici tria integra Rosaria recitent, & in ipsa die mortis, vel sequenti Eucharistiam Sacram recipiant pro Defuncti Anima, ac insuper pro illa duas alias offerant Communiones.

IV. Et quia futuris temporibus suffragia pro nostris Religiosis Defunctis solum fieri debent intra Familiam eorum, & non in toto Ordine, nisi pro illis, qui ante Constitutionum confirmationem profecti fuerant, ut supra dictum est; quilibet Conventus, & Collegium illius Familiae pro Animis cuiuslibet Religiosi Defuncti integrum Officium Defunctorum recitet, & Missam unam cantet; Ac Responsorium circa Tumulum, ut dictum est. Præterea singuli Sacerdotes duas Missas privatas dicant cum Responsoriis. Fratres ad Chorum deputati, duo integra Officia Defunctorum, & Laici duo integra Rosaria, & in die, quo notitia mortis pervenerit, vel in sequenti, omnes predicti Fratres simul Sacram Communionem pro Defuncti Anima recipiant, illamque pro illo offerant.

V. Si vita funetus fuerit Minister Generalis, vel Vicarius Generalis Ordinis in toto Ordine: Si vero Commissarius Generalis, vel Vicecommissarius Generalis solum intra Familiam suam: Si

Provincialis, vel Vicarius Provincialis, solum in sua Provincia: Si Minister in suo Conventu; sive Collegeo duplicantur Missarum Sacrificia, Officia Choristarum, & Rosaria laicorum: Si autem fuerit Disinitor Generalis actualis Ordinis, vel qui ante munus Ministri Generalis, vel Vicarii Generalis expleverat in toto Ordine, si Disinitor Generalis actualis Familiae, vel qui munus Commissarius Generalis, vel Vicecommissarius Generalis ante expleverat, solum intra suam familiam. Si vero fuerit Disinitor Provincialis actualis, vel munus Ministri Provincialis, vel Vicarii Provincialis expleverat antea, solum intra suam Provinciam, omnes Sacerdotes Missam unam, Fratres ad Chorum deputati unum Officium, & Laici unum Rosarium recitent, ultra id, quod pro particulari Religioso recitare tenentur. Præterea si Defunctus fuerit aliquando Disinitor Generalis Ordinis, vel Familiae, vel actualis Procurator Generalis Ordinis, vel Familiae, in Curia Romana, five Hispania in Curia Regia, vel Redemptor Captivorum, vel Procurator Provincie tunc respectiva, vel in toto Ordine, si pro eo, si pro ea in sua tantum Familia, vel solum in Provincia sua, quando pro illa ultimo officium exercuit, pro his omnibus, & Animabus eorum, quilibet Conventus, seu Collegium in Communione reciteret integrum Officium Defunctorum, & unam Missam de Requiem cantet, atque qui non fuerint Sacerdotes unam Communionem efferaut, ultra praefata pro aliis.

VI. Si defunctus fuerit Novitius, vel Donatus, recitetur pro eo integrum Officium Defunctorum, & canetur una Missa in Conventu, in quo obiit, & quilibet illius Sacerdos unam Missam privatam: Choristæ unum integrum Officium, & Laici unum Rosarium integrum pro ejus Animæ recitent.

VII. Ad hoc, ut de istarum Constitutionum adimplemento confest, sit ante Chorum Tabula, in qua scribantur Religiosi, qui decesserunt, & decedunt in quolibet triennio, & notetur in illa dies, in qua justa illis soluta sunt.

VIII. Religiosi nostri semper sepeliantur in Claustru, vel alio in loco illis dumtaxat deputato, ac segregato a Secularium sepulturis, & scribantur, & signentur Fratrum predicatorum Sepulcræ, maxime illorum qui Sanctitatis fama decesserunt.

IX. Insuper statuimus, quod in omnibus Conventibus, & Collegiis nostris cum notitia sit de obitu Summi Pontificis, & Domini Cardinalis Protectoris Ordinis nostri, solemnies fiant exequiæ pro illis. Similiter fiant exequiæ solemnies pro Principe dominanti, & ejus consorte in Conventibus, & Collegiis Dictionis suæ.

X. Præterea dum fuerit notitia de morte Parentum, vel Fratrum alicuius Religiosi in eo Conventu, vel Collegio, ubi iste Conventualis fuerit, una Missa dicatur pro Defuncto. Idemque fiat pro habente Epistolam nostram Confraternitatis in eo Conventu, vel Collegio, cuius Religiosos frequentius hospitio excipiebat.

REGULÆ

CAPUT XIII.

Singulis diebus, si fieri possit &c.

CAPUT XIII.

De Oratione Mentali, Lectione, Examine Conscientiæ, & communī Flagellatione, & Exercitiis spiritualibus.

I. Singulis diebus in qualibet Domo communis fiat ad Deum mentalis Oratio per duas horas: Una diluculo, in Conventibus quidem a die prima Martii usque ad ultimam Septembri ab

hora quinta usque ad horam sextam, & a die prima Octobris usque ad ultimam Februarii ab hora sexta usque ad septimam. Altera vero tempore vespertino, semper a quinta usque ad sextam horam. Insuper post finitum Matutinum, & Coronam Virginis Mariae, quæ post illud immediate recitat, reliquum temporis usque ad secundam noctis horam in Orationem impendatur: quod si quis absque licentia ab Oratione mentali abfuerit, comedat in terra sine Capitulo, idem quod ceteri, excepto pisco, vel quod ejus vice ministratur.

II. Ne autem fervor spiritus repescat, imo exercitium orationis augeatur, præcipimus nostros Religiosos singulis diebus saltē per dimidiam horam immediatam ante Orationem Vespertinam, Librorum spiritualium incumbere lectioni.

III. Omnes in communī bis in die, nempe immediate ante prandium, & post Antiphonam *Benedicta*, Conscientiae faciant Examen per spatiū fere octavæ partis horæ. Qui autem Communilitati tunc adesse nequivit, ubicumque fuerit, eadem hora faciat exāmen.

IV. Omnibus feriis secundis, quartis, & sextis totius anni post Completorium, vel post Examen nocturnum, communis fiat flagellatio; & tandem duret, quandiu cantetur Psalmus: *Miserere* cum Antiphona, versibus, & orationibus in nostro Ceremoniali assignatis. Exciptuntur Vigiliae, & dies Nativitatis Domini cum tribus immediate sequentibus: Dies enim Vespertino, & dies ipsa Circumcisio: necnon Vigilia, & dies ipsa Epiphanie: dies Vespertino, & dies ipsi Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis; Ac denique feria secunda Paschæ, feria secunda Pentecostes, & utraque feria quarta ante Ascensionem scilicet, & festum Corporis Christi. Si autem in supradictis feriis venerit solemne festum, poterit in antecedenti, vel sequenti die, vel in ipso festo post Matutinum fieri flagellatio. Quæ quidem fiat in omnibus feriis majoris hebdomadæ, itaut feria quarta, quinta, & sexta Psalmus *Miserere* ter cantetur in qualibet disciplina cum x. *Christus factus est pro nobis* &c. & Oratione: *Respice*, ut in Officio illorum dierum, fiat que post Matutinum.

V. Præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub Præcepto formali omnibus Religiosis tam Prælatis, quam Subditis, quod singulis annis faciant per decem dies Exercitia spiritualia in Cellis suis, vel in alio loco separato, ad id destinato, modo, & forma in Ordinis instructione præscriptis. Quo tempore cum Communitate solum interficiant Matutino, Primæ, Completorio, Orationi mentali, Examini Conscientiae, Discipline, & Refectorio juxta prudentem Instructionis dispositionem. Hujusmodi autem exercitia ita fieri debent, ut medietas totius Communitatis insimul, & primo faciat, & postea immediate altera medietas, nisi attento Religiosorum numero. Minister in tres partes suam Communiteatem judicet dividendam; Tempus vero, in quo fieri debent exercitia, erit ab instructione præscriptum.

REGULÆ

CAPUT XIV.

Singulis quoque noctibus pro statu, & pace sancte Romanae Ecclesie &c.

CAPUT XIV.

De Sacrificiis, & Orationibus faciendis pro exaltatione sancte Catholicae Fidei, pace inter Principes Christianos, Captivis Benefactoribus, & reliquis Ecclesiæ necessitatibus.

I. Strictè præcipimus omnibus nostris Religiosis, quod in suis Sacrificiis, Orationibus, Com-

munionibus, & aliis bonis operibus, tam in Communi, quam in particuli exercendis, Deum orent pro exaltatione sancte Catholicae Fidei, & pace S. R. E., pro Summo Pontifice, nostris Regibus, & Principibus, pro Domino Cardinali Profectore nostri Ordinis, pro ejusdem Ordinis conservatione, & augmento spirituali, pro Benefactoribus, & Captivis Christianis, & his pro quibus universalis Ecclesia consuevit orare. Specialiter autem pro fine isto sequentia fiant.

II. Singulis noctibus antequam ad somnum capiendum Religiosi se conferant, omnes simul in Ecclesia, vel in Choro, magna devotione recitent Antiphonam SSime Trinitatis: *Benedicta sit Sancta &c. cum x. & Oratione*, prout in nostro Manuali, & finito Conscientiae examine recitent similiiter Litaniam Lauretanam SSime Dei Parentis, prout in eodem Manuali; Et qui legitima impeditus causa interesse ei non potuerit, illam privatum recitat.

III. In omnibus Domibus, non Collegiis, Sabbathis totius anni cantetur Missa Beatae Virginis Mariae, illis exceptis, in quibus occurrit alias Missa canenda ex designatis Cap. II. §. I. nu. 6., nec non Vigilia Nativitatis Domini, octavis Privilegiatis, Sabbatho infra octavam Corporis Christi, & Sabbatho, in quo celebrari incipit Capitulum nostrum Generale, vel Provinciale. Si autem in alio aliquo Sabbatho occurrit obligatio canendi alias Missas pro dotatione, aliove titulo, five gratuito, five onerofo, non ideo omittenda est predicta Missa SSime Virginis, pro qua (nisi fuerit dotata) stipendum non recipiatur. Præterea in omnibus Conventibus, & Collegiis cantetur solemniter: *Salve Regina*: Sabbathis totius anni, & diebus Vespertinis Festivitatum Beatae Virginis, & Ordinis simul. Qui vero sine licentia dictæ Missæ, vel Antiphonæ non interfuerit, semel in Terra comedat sine Capitulo.

REGULÆ

CAPUT XV.

Jejunium ab illibus Septembribus &c.

CAPUT XV.

De Jejuniis.

I. Præter Jejunia in Regula nostra præcepta, jejunent etiam Religiosi nostri omnibus Feriis Sextis totius anni, nec non in diebus Vespertinis SSimi Sacramenti, Beatae Mariae Virginis, & Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, ac in die S. Marci Evangelista, & Feria Secunda, Tertia, Quarta immediata ad Festum Ascensionis Domini, nisi Solemnis Festivitas intervenierit. Per solemnies autem intelligimus Festivitates nostri Ordinis (inter quæ Festum titularis Familia in Familia, Provincia in Provincia, & Dominus in Domo) Festa Beatae Virginis Mariæ, & quæ ad colendum pronunciantur. Jejunium vero Feriae Sextæ Majoris Hebdomadæ erit in pane, & aqua tantum.

II. In Jejuniis Ecclesiæ pro serotina refectiuncula ministretur frustulum panis, & pomum aliquod, vel quid simile. In Jejuniis vero Ordinis cum pane nonnulla præbeantur, ut moris est, ita ut forma jejunii non excedatur.

REGULÆ

CAPUT XVI.

Carnibus vesci liceat tantum in Dominicis diebus &c.

CAPUT XVI.

De abstinentia a Carnibus.

I. Si quis Religiosus absque licentia, & causa in diebus per Regulam nostram prohibitis id ediderit, quod Ecclesia in die veneris manducari prohibet, pro prima vice jejunet semel in pane, & aqua tantum, pro secunda vero circularem recipiat flagellationem. Quod si fuerit Praelatus, severo puniatur ad arbitrium sui Superioris; Et si comederit coram Secularibus, per decem dies exercitia faciat Spiritualia. Superior item, qui sine necessitate præbuerit, darive permisit carnes, roti, magnave parti Communatis, suspenderat ab officio per duos menses.

II. Ad majorem vero observantiam Sanctæ nostræ Regulæ, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis nostris Religiosis, ne comedant extra Domos nostra Religionis in locis prohibitis per Regulam, nec carnes comedant extra Domos nostra Religionis in diebus prohibitis per illam, absque licentia Praelati sui, juxta tenorem Regulæ ipsius; Quid autem dicitur in Regula Cap. 19. incipiente; In Civitatibus, in Villis, sive Castellis, intelligitur Dominus in Oppido, Villa, aut Civitate quando per mille passus non distat ab eis; Si autem sit extra prædefinitum spatium non erit contra præceptum, nec adhuc vesci Carnibus in diebus prohibitis per Regulam, præhabita licentia Praelati. Si aliquis in morbum incidere sufficientem, ut Carnibus vesci liceat ei in die veneris, distansque fuerit a Conventu, itaut non posset facile obtinere licentiam a Praelato, eis vesci poterit virtute hujus Constitutionis.

III. Nullus Religiosus, quamvis imbecillem habeat valetudinem, & frequentes indispositiones, carnem comedat, vel linteo utatur absque licentia sui Ministri, qui eam concederet mature per pensa necessitate, & pro tempore durationis illius.

IV. Ministri current, & charitate hortentur Religiosos, qui pro infirma valetudine Carnibus vescuntur, ut ab his pro aliquo tempore se abstinent. Experiencia namque compertum est, quamplures fere a salute desperatos, recuperasse illam vitæ communi se conformantes, & in Domino fiducialiter sperantes.

REGULÆ

CAPUT XVII.

Possint emere ad suum victum.

CAPUT XVII.

De Cibo, & honesta Fratrum recreatione.

§. I.

De Cibo nostrorum Religiosorum.

I. Superiores suppeditent necessaria de victu Religiosis juxta indigentiam ipsum; Quid si propter negligientiam, vel Domus paupertatem, non provideant, Fratres tanquam veri Christi Discipuli patienter ferant; Attamen si necessitas postulaverit, humiliter illos moneant, quod si adhuc non subvenerit, liceat eis Provinciali denunciare, qui Praelatos convictos puniat.

II. Omnes in Refectorium ad primam Mensam convenient. In illo mantilia non sint, sed pro singulis Fratribus, singula parva mappæ. Patinæ,

Scutellæ, Pateræ, & similia alba non sint, nisi tantum pro Infirmis.

III. Omni tempore in quantitate Cibi servetur uniformitas, nec Superior unquam variationem quoad hoc permittat, exceptis magnis festivitatibus, in quibus extraordinaria, prout moris est, ministrabuntur; Mos enim, & consuetudo in Instructione reperitur expresa.

IV. In Refectorio semper meridie, & sero lectio habebatur Spiritualis, servata Ceremonialis nostri dispositione.

V. In omnibus Conventibus, & Collegiis prandium fiat post undecimam horam; Quando vero jejunatur ex Ecclesiæ precepto post undecimam, & dimidiam fiat. Cœna, sive Refectiuncula nunquam sit ante Completorium.

VI. Extra Communitatem nemo comedat, vel bibat absque expressa Superioris licentia.

VII. In Refectoriis nostris non admittantur Seculares, nisi raro Benefactores, vel Personæ graves. Idque præsternit vitari debet in festis solemnibus, Professionibus, & primis Sacris.

§. II.

De honesta Fratrum recreatione.

I. In Conventibus nostris omnes Fratres simul in loco uno, semper post prandium per unam horam recreationem habeant; exceptis feriis majoris hebdomadæ, & infuper aliam horam post Cœnam, seu Vespertinam refactionem, a Paschate usque ad ultiman diem Septembbris, ac in festivitatibus solemnibus totius anni, & a Vigilia Nativitatis usque ad Epiphaniam, & que in feria secunda, & tertia post Dominicam Quinquagesimæ; Nec non quando ex Instructione fuerit statuta recreatio. Attamen Novitii, & recens Professi, qua die Sacra Communione refecti fuerint, post prandium non recreantur. Et tam ipsi, quam Philosophiæ Scholastici cum suis Magistris semper habeant recreationem disjunctim a Conventualibus.

II. In recreationibus omnes cum modestia, & honesta gravitate se gerant; legatur ibi res aliqua spiritualis, vel de illa agatur, & saltē de rebus indifferentibus; non vero de Genealogiis, Stirpibus, Nationibus, Patriis, Nuntiis, & rumoribus inutilibus ad adificationem, & profectum Animarum, verbaque jocosa, faceta, detractionis non dicant, nec contentiones habeant. Ut autem supradicta obseruantur, Superior recreacionibus adesse curet, & huic Constitutioni contraveniens, flagellatione puniatur.

III. Quando recreationis gratia Religiosi e Conventu exierint, maneant intra illum, qui ejus obligationibus satisfacere valeant. Si recreaciones extraordinariae extra Conventum fuerint, in aliqua Villa, seu Suburbana Domo, vel Prædio, Praelatus designet terminum, ad quem Religiosi accedere possint, & quem non transgrediantur absque expressa ibidem Praesidentis licentia.

IV. Nullo tempore Religiosi nostri Comedias, alias actus, tametsi spirituales agant, nec Praelati ab eis agi permittant, nec pro quovis alio ludo, & oblectatione Vestes Secularium deforis portent, nec propriis non dentur. Qui autem contravenerit, vel contravenire permisit a Provinciali severe puniatur. A Vigilia vero Nativitatis, usque ad Epiphaniam dumtaxat poterunt nostri Musici uti Instrumentis.

V. Nullus unquam procuret, nec permittat, quod in nostris Ecclesiæ Representaciones etiam omnino spirituales fiant; Qui fecus fecerit, gravi poena ad arbitrium Provincialis puniatur.

REGULÆ

CAPUT XVIII.

Vinum sumendum a Fratribus.

CAPUT XVIII.

De sobrietate servanda.

I. A Religiosis præsertim Discalceatis, valde aliena est intemperantia, & ebrietas: Propter eaque quilibet in hac materia defectus magnopere reprehendi, & puniri debet. Quare si quis (quod Deus avertat) ebrius aliquando depræhensus fuerit, si acciderit sine scandalo, pœna culpa gravis puniatur per sex dies; Si cum scandalo, sit incarceratus per tres Menses, & privatus loco, & voce per unum Annum. Quod si fuerit Laicus habito fuscis coloris induatur; si cum scandalo, per unum Annum; Si absque illo, per quatuor Menses.

REGULÆ

CAPUT XIX.

In Civitatibus, in Villis, sive Castellis &c.

CAPUT XIX.

De abstinentia a cibo, & a potu servanda a Religiosis extra Conventum in Oppidis, ubi illum habemus.

I. Qui in loco, ubi est Cœnobium nostri Ordinis, extra illud comedenter, vel hospitatus fuerit, incarceretur per quindecim dies: si pernoctaverit, suspensus sit ab officio, voce, & loco per sex Menses; si biduo pernoctaverit, ultra dictam pœnam incarcerated exigitur per dies viginti: quod si amplius perduraverit, augeatur pena, attenta gravitate culpæ, & transgressione Regulae.

REGULÆ

CAPUT XX.

Nanquam in Tabernis &c.

CAPUT XX.

De locis, in quibus Religiosi hospites non esse tenentur.

I. Regula dirigit omnes nostras actiones ad honestatem, majoremque perfectionem, ideo maximo jure præcipit, ne habitemus, comedamus, vel bibamus in Tabernis, Cauponibus, & hujusmodi locis minus honestis, & contravenientes subiicit pœna culpe gravis ad arbitrium Ministri. Quod præcipimus stricte observari.

REGULÆ

CAPUT XXI.

Talis sit Charitas inter Frates Clericos, & Laicos &c.

CAPUT XXI.

De vita æquali, & de communi, ac de consensu Fratrum.

§. I.

De vita communi, & æquali.

I. Äqualitas est parium, & imparium Ordo: Ordo enim horum est æqualitas, nec contrarium præcipit Regula, quippe solum præscriptit æqualitatem inter Clericos, & Laicos, & hanc circa viatum, mensam, & vestitum; Scire enim debent Religiosi, quod non erit Ordo, sed con-

fusio quando inferiores eriguntur animo, ut sint sicut Superioris, & Juvenes sicut Senes, quia hoc est superbiae vitium, loco virtutis humilitatis, qua Superioris deprimi debent, ut & ipsi videantur inferiores. Obseruent enim omnes æqualitatem præceptam a nostra Regula, & non illa abutantur. Qui vero absque Superioris licentia dederit, aut receperit cibum alium, & diversum in quantitate, qualitate, & condimento ab eo, qui in communione ceteris ministratur, puniatur juxta qualitatem culpa.

II. Nullus Religiosus alium ex nostris etiam Ministrum Generalem titulo appeller Reverendissimi, aut Paternitatis, sed Sacerdotes omnes nominentur Patres, & Reverentia, & non Sacerdotes Fratres, & Charitates. Ratione tamen submissionis, & reverentie debita Superioribus, omnes Religiosi in toto Ordine cum sermone agunt de Patre Ministro Generali, Vicarioque Generali Ordinis, necnon de Prædecessoribus in eodem munere, aut de Diffinitoribus Generalibus Ordinis, dicant noster Pater, eodemque nomine *noster* decorentur intra suam Familiam Commissarius, aut Vice-Commissarius actualis eorum Præcessores, arque etiam Diffinidores Generales actuales ejusdem. Similiter Provincialis actualis, & actuales Diffinidores Provinciales ab omnibus sua Provincia, & Minister a Subditis sui Conventus, seu Collegii. Nec ideo aliquis eo pronomine utatur si loquatur de tertio cum Superiori utriusque.

III. Titulus Doctoris, Magistri, & hujusmodi nulli nostrorum præstetur, tametsi ante ingressum in Religionem illo gradu, & titulo frueretur, nec illius intuitu, aliquis immunitate, libertate que in Ordine nostro gaudeat.

IV. Nullus inter noscos conservet aliquod cognomen, aut eo utatur sui generis quod habebat in Sæculo, nec a loco sua Nativitas accipiat pronomen: Omnes enim a sua professione eligere debent Mysterium, aut Sancti alicuius cognomen, sub cuius tutela, & patrocinio recipiantur in Ordine, & postea sub eo cognomine dignoscantur.

§. II.

De confessu inter Fratres servando.

I. Decernimus quod Pater Minister Generalis, vel Vicarius Generalis habeat primum locum, & sedem in tota Religione: Superior Generalis Familia absentia Superiori Generali Ordinis in tota sua Familia: Pater Minister, vel Vicarius Provincialis in sua Provincia, absentibus his duabus Superioribus Generalibus: & his tribus absentibus Minister in suo Conventu, vel Collegio. Deinde volumus, quod observetur hic ordo: Pater Commissarius, vel Vice-Commissarius Generalis intra suam Familia, post Ministrum, vel Vicarium Generalem, & extra illam post Diffinidores Generales Ordinis: Postea Diffinidores Generales Ordinis in toto Ordine; post Ministrum Domus extra suum Diffinitorium, & sicut intra illud quamvis aliud Diffinitorium, sive Generale Familia, sive Provinciale actu celebretur in Domo; Diffinidores Generales Familia extra actualem Diffinitorum celebrationem intra suam Familia sedent post Ministrum sicut Diffinidores Generales Ordinis, & extra suam Familia omnes alios Hospites, tam Ministros, quam Provinciales præcedant. Diffinidores Provinciales in sua Provincia, deinde Diffinidores Generales Familia Hospites; Provinciales Hospites intra suam Familia: & similiter Diffinidores Provinciales Hospites, iuxta antiquitatem suarum Provinciarum præcedant Provinciales, & Diffinidores Provinciales alterius Familia, qui extra propriam Familia antiquitatem suarum Provinciarum servabunt, Ministri Hos-

pites

rites intra, & extra suam Provinciam juxta antiquitatem suarum Domorum: Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia, & Hispania in Regia; Redemptor Provinciarum, Procurator Generalis Familiae, Redemptores Hospites, juxta antiquitatem suarum Provinciarum nisi inter illos fuerit statuta subordinatio: Procurator Provincie, Procurator Generalis Familiae: Hospites Patres Vicarii in Domibus suis, Patres Vicarii Hospites juxta antiquitatem suarum Domorum; Patres Procuratores Provincie Hospites juxta antiquitatem suarum Provinciarum: Et qui fuerint plurimi Provinciarum praecedat alios: Patres Sacerdotes Professi, qui fuerint Confessarii, five Conventuales, five Hospites sint, praecedere debent intra, & extra Familiam, Provinciam, aut Domum suam omnes alios non Confessores, si Professi fuerint a die 31. Maii Anni 1734. ut decretum fuit post Constitutionem anno precedenti confirmatum a Capitulo Generali: Post prædictos Confessarios sequuntur Sacerdotes simplices Professi juxta antiquitatem suarum Professionum; Fratres Diaconi Professi juxta antiquitatem Professionis; Fratres Subdiaconi Professi juxta antiquitatem Professionis; Fratres Professi Choristri juxta antiquitatem Professionis; Novitiis Sacerdotes juxta antiquitatem Habitus: Fratres Laici Professi juxta antiquitatem Professionis; Novitiis Choristri, juxta antiquitatem Habitus; Novitiis Laici juxta antiquitatem Habitus.

II. Tempore Capituli, vel Diffinitorii Patres Diffinitores, & Capitulares, locum habebunt, & sedem intra designatam Cap. 39. §. 3. num. 3. Ac similiiter in Domibus, in quibus adfuerit Superior immediatus illorum. Patres Visitatores, dum tali munere funguntur, praesideant, & praecedant omnes alios ab ipsis visitandos.

III. Nullus praesidentiam, vel loci precedentiem habeat, eo quod in Religione functus fuerit aliquo Officio, etiam Generalatu.

IV. Quando in itinere fuerint, praesidentiam, & graduationem num. 1. assignatam obseruent, nisi justa de causa Praelatus aliquem minus antiquum in Praesidentem designet.

REGULÆ

CAPUT XXII.

Infirmi seorsum dormiant, & comedant &c.

CAPUT XXII.

De Charitate erga Infirmos.

I. Superior Conventus præsto sit Infirmis; prævideatque de omnibus necessariis pro ipsorum medela, & curatione, quin paupertate Conventus excusat velit, quamvis vera sit paupertas, renunciare debeat Officium, aliquoquin facto a Provinciali processu, privatus sit a Diffinitorio Generali suo, ut sollicitior alius, loco illius subrogetur. Superior vero non permittat, quod extra Conventum cibus conditatur, nisi in aliqua gravi Infirmitate, & aliquo condimento a nostris ignoto. Quod si defectus in aliqua re acciderit, hortamur ægrotos, ut tanquam pauperes patienter ferant.

II. Quotidie Superior visitet Infirmos, & curret tempore apto illis Sacraenta ministrari. Quod si sua negligientia absque Pœnitentia, Vaticano, vel Extrema Unctione, aliquis decesserit, suspensus sit ab officio per unum Annum, vel augeatur pena arbitrio Provincialis, juxta culpam; Et Infirmitari si quam culpam haberint, juxta illius gravitatem mulcentur. Curet insuper Praelatus, quod ægroti semel saltem in hebdomada (dum infirmitatis accidentia non impediunt) Cœlesti reficiantur pane, & quod in Paschate pro adimplitione Praecepti Ecclesiastici Sacra Eucaristia solemniter ministretur, non valentibus surgere a lecto, prout in nostro Manuali.

III. In quocumque Conventu, vel Collegio qui ægrotaverit, quamvis sit Holpes, curetur, donec salutem recuperet, nisi justa de causa Provincialis illum mittat in aliam Domum, & Conventuales illum cum charitate recipiant, ac de necessariis provideant sicut ceteris Conventualibus.

IV. Si propter Infirmorum frequentiam Conventus aliquis in egestatem deveniret, facta cum licentia Superioris Generalis, aliqua per Conventus contributione.

V. Nullus ægrotus ex nostris curetur extra Conventum etiam in Domo Parentum suorum, nisi casu, quo morbus ita sit gravis, quod ab illo alter non posse evadere prudenter judicetur, & tunc quidem fiat, cum licentia in scriptis Patriis Provincialis, & in Oppido, in quibus Cœnobium nostrum non est.

VI. Balnea Medicinalia nullus intret ægrotus, absque Patriis Provincialis licentia in scriptis, sub pena privationis vocis, & loci.

VII. Sine expressa licentia sui Praelati nemo Medicum consulat, nec Medicinis utatur sub pena gravis culpe.

VIII. Liceat Infirmis cum Praelati benedictione, ut Tibialibus, & Pedalibus, vel aliqua alia ex Sago albo, vel simili materia, ut se protegant, & fovent, dummodo nisi in agrum de Domino non exeat, nec Secularium Domos antea, vel postea ingredi præsumant sub pena reclusonis intra Conventum per integrum annum.

REGULÆ

CAPUT XXIII.

Si qui Religiosi ad hospitandum advenerint &c.

CAPUT XXIII.

De Charitate exercenda cum Hospitibus, Religiosis, & Secularibus.

§. I.

De Hospitibus Religiosis.

I. Superiores benevolē recipiant Hospites nostri Ordinis, & necessaria illis suppeditent; sub pena culpæ gravis. Ceteri Religiosi familiariter cum illis agant a prima nocte ipsorum pedes laventur; ac simili charitate, & benevolentia recipiantur quilibet alterius Ordinis Religiosus, qui ad hospitandum in Domos nostras advenerit.

II. Hospites nostri Ordinis transacta prima die, Choro, & aliis functionibus communitatē afflant; nisi forte propter prolixitatem itineris, Superior longiore illis requiem concedat.

III. Si ultra quatuor dies in Conventu remorantur, pecunias, si quas habent, Superiori tradant, ut in trium clavium arcā custodiantur, aliquoquin pena culpæ gravis per tres dies subjacent; & Superior illas integre restituat; sub pena suspensionis ab Officio per menem unum.

IV. Statim, ac Hospites ad Conventum accederint, Ministro declarant quid curæ, & negotii habeant, & absque illius licentia (quamvis Conventuales, vel Provinciales, vel Diffinitores alicuius Provincialis sint) non egrediantur e Conventu, obedianteque, sicut Conventuales, Ordinationibus, & præceptis ipsius Praelati, nisi hospes sit Superior Generalis, vel Diffinitor Generalis alterius Familiae, qui tanquam Diffinitores Generales Ordinis habendi sunt circa haec.

V. Transactis duobus diebus, Hospites Missas celebrent pro intentione, & obligatione Conventus, vel Collegii illius, in quo hospitantur. Si tamen venerint, ut Conventuales a primo die pro illo sacra faciant.

§. II.

De Hospitibus Secularibus.

I. Etiam Sæculares benevole, & charitatively recipiantur; non tamen in Communi Dormitorio, sed in loco separato hospitentur.

II. Non permittantur Sæculares intrare Cellas, & Officinas Conventus, quamvis illius famuli sint: bene tamen aliqua Personæ gravis, sed raro, & cum Superioris licentia, & Religioso comitante. Delinquentes autem, qui ad nos configurerint solum permittantur per tres dies.

REGULÆ

CAPUT XXIV.

Nullus Frater Laicus, sive Clericus &c.

CAPUT XXIV.

De otiositate a nostris fugienda.

I. Nullus Religiosus (sicut præcipit Regula) sit sine proprio Officio juxta prudentem Prælati dispositionem.

II. Officia in communi tabula singulis Hebdomadis æqualiter distribuantur, & imponantur omnibus Religiosis tam Prælati, quam Subditis, & juxta vires, & occupationes uniuersuſque, prout in nostro Ceremoniali disponitur, & Sacerdotibus, qui jam trinta, & octo annos ab habitu recepto expleverint, solum imponatur humilitatis Officium, nec insuper Fratres Laici, qui eosdem 38. annos habitus compleverunt, vel si Coquinæ, vel Pulsatoris ad Matutinum, & mane ad Orationem Aurora Officia laudabiliter exercuerint, unaquodque per duodecim annos integrorum, & continuos, aut saltē per breve tempus discontinuos, immediatos tamen post professionem, cogantur pulsare media nocte ad Matutinum, nec mane ad Orationem Aurora, nec ad Coquinam destinentur. Et præcipimus PP. Ministris, quod solis his hoc modo exemptis, & alias aptis onus committing postulandi eleemosynas ostiatim. Et similiter præcipimus PP. Provincialibus quod tantum hos jam sic exemptos, & non alios, licet aptiores ad prociationem Redemtionis, Sacrificia Officium, Administrationem laborum agri, vel alia hujusmodi eligant, aut designent, nec eligere permittant. Præterea Fratres Laici, qui per sex annos post illos duodecim Officiorum Administratoris, Procuratoris Redemtionis, Eleemosynarii, aut Sacrificæ exercitium laudabiliter compleverint, præter humilitatis Officium aliud illis in communi tabula non imponatur ulterius.

III. Prædictæ tabulæ Officia cum magna cura Fratres adimplant. Quod si quis urgenti causa adimplere quandoque non valuerit, Superiorum tempore apto moneat, ut alium substituat, sub pena discipline non monenti.

REGULÆ

CAPUT XXV.

Silentium obseruent semper in Ecclesia sua &c.

CAPUT XXV.

De Silentio, Clauſura, & modo servando in exitu a Conventu.

§. I.

De Silentio.

I. Præter loca, in quibus Regula nostra præcipit, semper observare Silentium, etiam invio-

labiliter servetur in Sacrificia, & Claſtro, & in ſuper in omni loco servetur, facto ſigno poſt prandium, ut Religiosi ad Cellas ſe conferant, uſque ad Vesperas, vel aliud ſimile ſignum; nec non ab Examini Conſcientiae nocturno, uſque ad primam diei ſequenti. Licebit tamen eis cum Superiori hiſ temporibus loqui ſuper aliquo, quod diſſerti non poſſit.

II. Præcipimus singulis Religiosi noſtri, quod nec inter ſe, nec cum Sæcularibus unquam deambulent, nec confabulentur in claſtro. Si cui opus fuerit, alterum alloqui, id faciat in aula, five loco ad id deſtinato a Superiori cum illius licentia.

III. Omnes Religiosi muſuo ſe honore affiant: non tamen hoc fiat, urbanitatibus alienis ab humilitate Discalcedatorum.

§. II.

De Clauſura.

I. Singuli Religiosi in singulis ſeorsim habent Cellis, a quibus non exeat, ſine urgente neceſſitate, vel ad Chorum, idque præfertim obſervetur temporibus ſientiis.

II. Nullus alterius Cellam (etiam Superioris, abſente ipſo) ingrediatur ſub poena comedendi ſemel ſuper Terram. Quod ſi privatim Cellam de nocte intraverit, privatus ſit voce, & loco per menſem; Si autem in aliquo Conventu deſectus erga hoc reperiatur, Superior ad illum vitandum præceptum imponat, & majorem poenam.

III. Nullus ab alterius Cellā extrahat Codices, Libros, vel rem aliam ſine licentia Superioris, qui contravenerat ſevere puniatur.

IV. Laudabilis noſtri Ordini conſuetudo obſervetur nempe in Nocte poſt Litaniam Laurenam, pulsantur Tabellæ in Dormitorii, & dicatur ſententia spiritualis, cujus meditatione Religiosi in Cellas, lectulosque ſe conferant, ac intra quadrantem horæ, lucem extinguant, qui intra illud ſpatium non extinxerit, pronus in Terram die ſequenti comedat.

V. Superiores, per ſe vel ſuum Vicarium quando expedire viderint, Cellas nocturno tempore viſitent: Clauſuram vero singulis Noctibus portas iterum obſerando Magistra Clavi, quam ſemper apud ſe retineant. Qui autem negligens indebita Clauſura obſeruanda fuerit, iuſpenſus ſit ab Officio per tres menses.

VI. Quando ſolitæ proceſſiones per noſtra fiunt Clauſtra, non permittatur ingressus mulierum in illa. Qui fecerit, graviter ad arbitrium Provincialis puniatur.

§. III.

De egressu Fratrum e Conventu.

I. Superiores, Redemptores Captivorum, Procuratores, eleemosynarum Quaſtores, vel loco Procuratoris Conventus aliis Religiosis, cum ſuis ſociis poterunt dumtaxat ad Oppidum exire. Et Prædicatores ſimiliter ad concionandum, & Confessari ad audiendas Confessiones. Quod ſi in aliquo Conventu fuerint plures huiusmodi hospites, & negotia, poterunt alii egredi cum licentia Diſiſitorii. Superior autem hujusmodi Conſtitutioni contraveniens poena culpa gravis puniatur. Iſeque ita fit affidius in Domo, quod Subditū ejus exempli libenter ferant inſtruſionem ſuam. Nec uno, eodemque tempore Minifter, & ejus Vicarius ex tra Cœnobium unquam ſint.

II. Nullus Superior in locis, in quibus ſunt Conventus noſtri Religiosum aliquem etiam eleemosynæ Quaſtorem, ſine ſocio ad oppidum mittat, ſub poena culpa gravis, prudenterque ſe gerat in affiſſione Sociorum. Quos autem deſignaverit, recipiant Subditi abſque excuſatione, ſub poena etiam culpa gravis. Quia etiam poena affiantur ſocii,

socii, qui extra Monasterium ita separantur, ut mutuo se non videant, præfertim dictæ eleemosynæ Quæstores.

III. Ante horam Orationis Matutinæ a Domo nullus exeat absque urgenti necessitate, redeantque omnes ante noctem; Contraveniens autem pronus in Terram panem, & aquam die sequenti comedat. Nec exeat in diebus Feriaris, & in illis, quibus Sæculares habeant ludos, & publicas lœtias, spectacula, & similia, excepta causa gravis, & ita urgentis negotii, quod differri non valeat. Qui vero abfique illa licentiam diebus prædictis petierit, vel concederit poenæ culpa gravis subjaceat.

IV. Quando Religiosi nostri ad oppidum exirent, in illas tantummodo ingrediantur Domos, ad quas expressam licentiam habent, nec negotia suscipiant, nisi a Superiori commissa, quod si aliquid occurrerit in regressu ad Conventum Prælato exponant. Qui vero parti alicui hujus Constitutionis contravenerit poena culpa gravis afficiatur, vel majori, si ratione alicuius circumstantie culpa augetur.

V. Egressurus a Conventu obtenta licentia, induitus capa simul cum Socio, benedictionem accipiat a Prælato, & Sanctissimo Sacramento breviter orans, idemque faciat in regressu. Tempore autem visitationis actualis a Visitatore benedictionem accipient. Semperque eamdem accipient Prælati ab aliis sibi Superioribus, in eadem Domina existentibus.

VI. Nunquam Religiosi nostri simul in communem egrediantur ad Funera, vel cantanda Responsoria, nisi in eis locis, in quibus unicus fuerit Conventus, vel Collegium nostris Ordinis, vel ad Funera, & Exequias Regum, Episcoporum, Prælatorum, & similium gravium personarum, quando alias Religiones concurrant. In his autem, & quibusvis aliis functionibus singuli modis nosci resplendent, nec a Communitate aliquis unquam separetur sub poena culpa gravis per tres dies.

VII. Hortamur PP. Ministros, ne permittant, ut Religiosi, qui pro sua infirma valetudine carnis vescuntur, lino, lino, five alia re, nostræ austoritati opposita utuntur, iter faciant, vel a Conventu exeat, nisi raro, & justa de causa, vel in agrum juxta dicta de charitate erga infirmos num. 8.

VIII. Nullus Religiosus sub poena gravis culpa e Domo egreditur ad agenda negotia Sæcularium, etiam suorum Parentum; Si tamen commode excusari non possit, id licet ei, obtenta prius alicuius Prælati Superioris licentia.

R E G U L Æ

C A P U T XXVI.

Juramenta non faciant, nisi magna necessitas.

C A P U T XXVI.

De circumstantiis, qua concurrere debent pro Juramentis a nostris Religiosis faciendis.

Juramenta non faciant, nisi magna occurrit necessitas in causis iustis, & honestis, cum licentia sui Prælati, vel iussi ab aliquo, qui id præcipere eis possit. Qui autem absque istis circumstantiis juraverint, disciplina Conventuali plectantur.

R E G U L Æ

C A P U T XXVII.

Pignora non accipiant, Depositum auri &c.

C A P U T XXVII.

Prohibetur Nostris Religiosis acceptio Pignorum, & Depositorum.

Principit nostra Regula capite isto, ne pignora, vel deposita auri, argenti, vel pecunia a Nostris suscipiantur. Quare qui contravenerit tanquam violator Regula puniatur.

R E G U L Æ

C A P U T XXVIII.

Si quod vitium in re, que venditur &c.

C A P U T XXVIII.

Præcipitur, quod defectus rei vendenda manifestetur Emptori.

Religiosi Nostræ veritatis, & justitiae amatores esse debent, ideo manifestent Emptori vitium, si aliquid notum ipsis fuerit in re, quam vendere volunt sub poena gravis culpæ infligenda non indicanti.

R E G U L Æ

C A P U T XXIX.

Capitulum si fieri possit, singulis Dominicis diebus &c.

C A P U T XXIX.

De Capitulo Conventuali, & Consiliariis Conventus.

§. I.

De Capitulo Conventuali.

I. Nullus nisi Sacerdos, & post tres annos a professione, votum habeat in Capitulo Conventuali.

II. Quando juxta nostram Regulam, & Constitutiones, res aliqua a Capitulo Conventuali decerni debet, Superior illam proponat Communem die antecedentem, & in sequenti definitur per secreta suffragia a Prælato, & Consiliariis regulanda.

III. Ut semper constet quenam res definitæ, & determinatae sunt a Capitulo Conventuali, in quolibet Conventu, & Collegio sit Secretarius electus de corpore ipsius Capituli, & ab eodem Capitulo cum consilio, & assensu Provincialis. Qui quidem Secretarius in libro ad id definito, scribat omnia Decreta prædicti Capituli, approbationes Ordinandorum, & similia, & postquam ea legerit ipsi Capitulo; Minister, & Consiliarii subscriptant, & ipse quoque Secretarius tanquam attestans.

IV. De omnibus actis, ac determinatis in Capitulo semper custodiatur secretum. Si quis vero aliquid revelaverit aliis Religiosis, non Capitularibus, vel Sæcularibus, maxime quando Prælatus Secretum commendavit, ad arbitrium Provincialis privatur voce activa in Capitulo Conventuali, juxta inconvenientia, ex revelatione subsequuta.

§. II.

De Consiliariis Conventuum, & eorum officio.

I. In quolibet Conventu, seu Collegio Pater Provincialis designet quatuor Consiliarios,

ex quibus duo primi Officium exerceant, & in eorum absentiā aliū duo. Et cum actū exercentibus consulat Prælatus omnes res, ad Conventus administrationem pertinentes, exceptis gravioribus, majorisque ponderis: Ita enim per maiorem partem Capituli Conventualis decerni debent.

II. In singulis Conventibus, & Collegiis singulæ sint pro custodiendis pecunias Arca trium Clavium, quarum alteram Superior, & duas alias Consiliarii Officium exerceentes habeant. Et sine assistenti cunctorum trium, neutiquam Arca ista aperteatur.

III. In dicta Arca sit liber, in quo scribatur omnis pecunia, quæ recipitur, & expenditur, & ex quo procedit. Sit etiam alter liber, in quo clare, & distincte scribatur, quomodo satisfactum est oneribus Missarum, suffragiorum, ceterarumque obligationum perpetuarum, & temporalium, quæ Conventus habet, & qualiter etiam sit satisfactum Missis, & suffragiis pro nostris Religiosis defunctis. Sit quoque liber alter, in quo scribantur quantitates Tritici, Ordei, Vini, Olei, & similiū, quæ quocumque titulo recipiuntur, & in Conventu expenduntur, ac denique sit liber alius pro Redemptione Captivorum, ut dictum est Cap. II. §. I. n. IX. in quo scribantur non solum, quæ Conventus separat pro dicta Redemptione, sed etiam omnia, quæ quoquo modo, & titulo pro recipiuntur. Et de omnibus in hoc numero dīctis, Superior, & Consiliarii in fine cuiusvis mensis rationem conficiant, & in prædictis libris scribant, & subscriptant. Quod si in hoc fuerint negligentes, severē puniantur ad arbitrium Provincialis.

IV. Etiam in quolibet Conventu, & Collegio sit in Arca trium Clavium, seu in Archivio liber magnus nomine Protocollo, in quo clare, & cum distinctione scripta sint, & scribantur Fundatio, & status Conventus, obligationes perpetuae Missarum, suffragiorum, Bona stabilita, & immobilia, & Census tam in favorem, quam contra. Et in eodem Protocollo sit quoque Index, & Inventarium omnium scripturarum in favorem Conventus cum notatione loci, temporis, & scriba a quo signata sunt, ac denique in dicta Arca, vel Archivio custodianter omnes, & quæcumque scriptura, Instrumenta, & Inventaria pertinentia ad Conventus, vel Collegii bona.

R E G U L Æ

C A P U T XXX.

Non solum Fratribus, sed & Familia Domus.

C A P U T XXX.

De Capitulo, collatione spirituali, ac exhortatione in diebus Dominicis.

I. Singulis Dominicis diebus ante Primam in omnibus Conventibus, & Collegiis Capitulum juxta tenorem Regule in Aula Capitulari fiat, in quo Prælatus hortetur Religiosos ad observantiam, majoremque perfectionem illorum, culpas corrigat, agatque de receptis, ac separatis, & separandis pro Redemptione Captivorum, de statu Domus, & ejus substantia, audiatque Subditos Capitulares, quæ ad perfectius ipsius Conventus, vel Collegii regimen in ipso Capitulo proposuerint, & quod expediens videatur, exequi curet. Quibus finitis, si adhuc non sit hora recitandi Primam, reliquo tempore usque ad illam, omnes in Communione mentaliter orent.

II. Prima cujuslibet Mensis Dominicæ ante correctionem culparum, & ante omnia prædicta n. i. habeant Fratres per spatum dimidie hore collationem spiritualem de aliquo vito extirpando, seu virtute adipiscenda, vel de punto aliquo Oratio-

nis; Et omnes suam sententiam, & judicium pronuncient: Ac denique Superior brevem erga eamdem rem concionem agat. Minister vero, qui per integrum annum prædictam collationem omiserit, inhabilis declaretur, ino vi hujus Constitutionis tanquam declaratus habeatur, & a Provinciali privetur.

III. Insuper præter Dominicos dies, bis etiam in Hebdomada advertentiz, culparumque correctione in eadem aula Capitulari fiat; a Paschate quidem usque ad primam diem Octobris, immediate post Vesperas, reliquo vero tempore anni post Completorium.

IV. Omnia prædicta tam videlicet collationes, & exhortationes, quam culparum correctiones volum fieri possunt a Superioribus Generalibus, Provinciali, Ministro, Præsidenti, vel Vicario.

R E G U L Æ

C A P U T XXXI.

De omnibus rebus, & Clamoribus &c.

C A P U T XXXI.

De correctione culparum, de earum gravitate, & paenit.

§. I.

De modo animadvertisendi culpas in Capitulo.

I. Singulis Hebdomadis designetur Sacerdos, cuius Officium sit zelare observantiam, & charitatem, ac simpliciter proponere in Capitulo Culpas Religiosorum infra Hebdomadam quidem leviores; die vero Dominicæ, que majoris sint ponderis; Idemque faciat Capituli Præses. Hortamusque zelatorem, quod fideliter, & sine Personarum acceptione suum adimplat Officium. Ne autem ausui alicui imputetur sine prævia consultatione sui Ministri, gravium, senuimque Religiosorum culpas quantumvis leves, non proponat in publico.

II. Ut Sanctæ nostri Ordinis consuetudines obseruantur. Superiores pro culpis levibus flagris cædant Religiosos, imponantque Mortificationes ordinarias, & extraordinarias, per Resectorium in publica Mensa faciendas, in qua rū exercitio, ipsi voluntarie præcedant, ut eorum vestigia Subditæ libenter sequantur.

III. Hortamus Religiosos, quibus in Capitulo nulla fuit adscripta culpa, quod ipsimet se accusent pro humiliatis exercitio.

IV. Animadversus æquo animo ferat, & humiliter Peccantiam accipiat absque satisfactione, nisi de aliquo fuerit a Præside interrogatus, & tunc submisse, & breviter satisfaciat. Sit tamen semper Justitia, & lenitas in Corrigente, & in Correccióne submissio.

V. Si quis in Capitulo suas, vel alienas culpas, absque licentia excusat, & defendere voluerit, statim severe puniatur ad arbitrium Præsidii Capituli, nisi prudentia dictante, melius videatur, punitionem in commodius tempus differre. Nemoque de culpis animadversis conquaretur, sub poena jejunii in pane, & aqua tantum.

§. II.

De gravitate Culparum, & earum paenit.

I. Non solum Generalibus gratia Dei auxiliis, verum, & specialibus Religiosi muniantur; At tamen talis est humana fragilitas, ut timere possint lapsus etiam graves, cum in Cœlo, Paradiſo, & Collegio Apostolico nonnulli defecerint. Quare prudenter prævidentes designamus omni generi Culparum, (nempe lavi, medix,

gravi,

gravi, graviori, & gravissimæ) sequentes pœnas.

II. Culpa levis est errantem in Choro, in recitatione, vel cantu, non statim Terram osculari; Praesto item non esse actibus Communis, manducare, & bibere absque licentia, & his familiæ. Pro Culpis ipsis inflatur pœna non-nihil recitandi, vel faciendo in Refectorio aliquam mortificationem ordinariam.

III. Culpa media est minus decenter Divinis Officiis interesse; frangere aliquod Capitulum præceptuum Regulæ, de more habere negligenter, & tarde interesse actibus, & functionibus Communis, negligenter quoque esse in adimplendo Officio de Communi tabula, vel in exquendis simplicibus mandatis Superiorum, contendere immoderate cum Secularibus, vagari per Conventum, res ad Ecclesiam pertinentes irreverenter tractare; libros, & alia hujusmodi communia negligenter curare. His culpis arbitrio Superioris pœnae corresponsant.

IV. Culpa gravis est committere quodcumque Peccatum Mortale absque Scandalio. Si aliqui ex ipsis non fuerit in Constitutionibus nostris peculiari poena designata, Minister (cui competit gravem culpam judicare) Delinquentem poterit in Carcerem conjicere, vel aliam pœnam ad arbitrium imponere, attentis qualitatibus Culpa.

V. Etiam reducitur ad Culpam gravem ludere absque Scandalio Cartis pictis, taxilliis, & similibus, sumere absque licentia aliquas res communias ab Officinis, vel eas, quas Fratres habent ad usum, dicere, aut scribere alteri aliquod opprobrium, aut malitiosum verbum, verba quoque inhonestâ proferre, aut cum mulieribus immodeste, & inverecunde colloqui. Pro his, & similibus plementur Rei flagelli in Capitulo, & jejuno in pane, & aqua tantum, vel recludantur in Cellis per aliquot dies, post asperam reprehensionem.

VI. Culpa gravior est committere quodcumque Peccatum Mortale cum Scandalio, vel quodcumque Peccatum incontinentia, contumacia, inobedientia, vel Apostasia etiam sine Scandalio. Pro his culpis, & unaquaque illarum Reus incarcerabitur per tres menses, & privabitur voce, & loco per annum, vel in Capitulo flagellabitur a Præside, & a tota Communitate, & semel jejunabit in pane, & aqua tantum, ac in Cella recludetur pro tempore culpa proportionato. Quia Pœnitentia durante, nullus Reus exerceat Officium. Quod si Sacerdos fuerit, Missam non celebret: Si Frater ad Chorum Deputatus, poterit circulus Corona pro tempore Carceris ei radi; Si vero Laicus indui poterit vestimento fusi coloris. Quas, & similes pœnas adhibere valebit Provincialis pro arbitrio suo; semper tamen proportionatas cum qualitatibus Culpa.

VII. Culpa gravissima est committere delictum, cui in jure pœna Mortis, vel Triremium inficta est; v. g. ponere libellos infamatorios, fingere, & adulterare subscriptiones, vel sigilla Superiorum; patrare facinus aliquod, propter quod Delinquens expelli debeat, propter hæc a Diffinitorio Generali suo gravissime puniantur Rei, attenta delicti qualitate, vel deponantur, ut si Judicibus visum fuerit ex meritis causa, expellantur a Religione servata forma infra scripta Cap. 33. §. 2. Gravissimas enim culpas judicare Diffinitorio competit.

§. III.

De nonnullis animadvertisendis erga dictas pœnas.

I. Quando in nostris Constitutionibus ponitur pœna suspensionis, vel privationis (etiamsi iniibi dicatur ipso facto) non intelligatur ante, sed

post Sententiam Judicis super facto. Et quando absolute dicitur, quod aliquis careat voce, intelligatur de utraque, activa nimurum, & passiva.

II. Si in Capitulo Domini cali præsens fuerit aliquis Sacerdos, privatus voce, postquam egressi sunt ab illo omnes Fratres Laici, & Choristæ, Præses corrigit eum, si vel ipse, vel zelator aliquam notavit Culpam, & statim præfatus e Capitulo exeat. Privatus fede, seu loco; si Sacerdos sit, sedeat post omnes alios Sacerdotes, nisi Juxta alium inferiorem locum illi designaverit; & proportione servata, similiter fiat cum non Sacerdotibus.

III. Quando in nostris Constitutionibus designatur pœna privationis officii, & vocis, si delinquens officium, & vocem non habeat, inflatur illi alia proportionata pœnitentia.

IV. Suspensi ab officio remaneant in suis propriis Domibus, nisi suspendens, vel Superior Generalis alios Conventus illis assignet pro tempore suspensionis.

V. Quando pro pœnitentia imponitur jejunium in pane, & aqua, pœnitens adimpleat in Refectorio ad primam Mensam pronus in Terram, absque Mapula, & Capitio.

VI. Volumus, quod illi, qui de more habuerint committere culpas leves, puniantur augendo pœnam porportionatam culpa, juxta continuationem in ea, ita ut dum non resplicant semper pœna angeatur: Et contra vero Superior qui pœnitentiam imposuit poterit prudenter, & attentis circumstantiis minuire illam eis, qui humiliter adimpleant, & signa emendationis ostendunt.

VII. Culpis illis, quibus Constitutiones nostra pœnas non statuant, Superiores pro suo arbitrio imponant proportionatas semper cum delictis, & circumstantiis, & ad similitudinem hic designatarum.

VIII. Ad puniendum delicta semper attendantur personæ, & circumstantiæ, ut sic, vel augetur, vel minuatur pœna.

IX. Prælatus inferior obligatus fit fidem facere Superiori, qualiter pœnitentia ab ipso imposita executioni mandetur.

§. IV.

De carcere nostrorum Conventuum.

I. In omnibus nostris Conventibus, & Collegijs sit locus securus, ac deputatus ad custodiæ Reorum, non tamen adeo rigorosus, ut in discrimen veniat salus Religiosorum inibi inclusorum, & sine in eo compedes, vincula, aliaque necessaria ad pœnam, & majorem Custodiæ delinquientium.

II. Si aliquis propter sufficientem alicujus gravis delicti probationem iustus fuerit a Judice incarcerari, exuaritur in ipso carcere Habitum albo, & induatur Vestimento fusi coloris; Poteritque, si Reus fuerit ad Chorum deputatus, in eodem carcere Corona circulus ei radi.

III. Si propter negligentiam, vel malitiam Custodis Carceris Reus aufugerit, Custos in Carcere conjiciatur, & juxta gravitatem culpa puniatur.

IV. Si quis quoquo modo opem tulerit Incarcerato, ut aufugiat: si effectus non fuerit securus, incarcetur per viginti dies: si effectus securus, sit in Carcere toto tempore, quo Delinquens debet esse. Carcerem autem confringentibus tempus incarcerationis duplicetur.

V. Si quis sine licentia Superioris visitaverit, vel alloquitus fuerit incarceros, pœna culpa gravis per unum diem subjaceat.

VI. Prælatus per se, vel per alium curet de solatio Incarceratorum, & de exhortatione ad tolerantiam. Libros spirituales illis concedat,

sed

sed non atramentum, nec alia ad scribendum requisita, nisi raro penfatis circumstantiis, & cum scientia eorum, que scribunt.

REGULÆ

CAPUT XXXII.

Nullus Fratrum Fratrem suum in publico accuset &c.

CAPUT XXXII.

De pena contra lèdentes famam aliorum.

I. Si quis alterius famam apud Religiosos nostri Ordinis lèserit, & convictus fuerit, pœna talionis puniatur, sicut præcipit Regula, & ante omnia famam restituat. Si vero nostra Religionis decorum, & suorum Religiosorum existimationem infamiae labé denigraverit apud Sæculares, vel Religiosos alterius Ordinis, præter pœnam supradicam careat voce activa per triennium, & inhabilis sit ad omnia Ordinis officia.

II. Si quis falso testimonium in re gravi contra alium dixerit, & convictus fuerit, præter pœnam talionis, nunquam in testem produci valeat.

REGULÆ

CAPUT XXXIII.

Si quis scandalum, vel aliquid hujusmodi fecerit &c.

CAPUT XXXIII.

De Apostatis, & Fugitiis, Incorrigibilibus, & manus violentas in alios iniicientibus.

§. I.

De Apostatis, & Fugitiis.

I. Ille reputandus, habendusque est, ut Apostata (quantum ad pœnam) qui absque licentia Superiorum vagatur extra Conventum sine Habitū, habeat, vel non, intentionem redeundi ad Clastra, aut eriam cum Habitū, si per octo dies extra Clastra permanserit. Iste ergo ipso factō sit excommunicatus, & pro tali promulgetur a Superiori coram Communitate. Item qui de nocte sine licentia e Conventu exierit, eodem modo sit excommunicatus, & velut Apostata puniatur.

II. Si quis absque licentia exierit e suo Conventu, vel a confinio, & iurisdictione sui Praelati immediati, statim ac Domum redeat, incarceretur, etiā confiterit configuisse ad Superiorē Praelatum, non habeatur pro Excommunicato: Poterit tamen arbitrio Superioris puniri, si justam causam recursus non reddiderit. Si vero aliorum divertit, & via recta Superiorē non adivit, severe puniatur.

III. Statim ac sit notitia de alicuius Religiosi exitu a Conventu sine licentia, quamvis recurrat ad Superiorē, Praelatus illius processum formet de fuga, & certiores faciat Superiorē, Generalem, & Provincialem de illa, & de die, ac causa ipsius fugæ. Superior vero Generalis fugam denuntiet Procuratori Generali pro sua Familia existenti in Curia Romana.

IV. Et quia fe. re. Urbanus VIII. per suas litteras in forma Brevis sub die 4. Aprilis 1637. incipien. *Alias a Nobis:* (post alteras quoque ab eodem, & a fe. re. Paulo Papa V. emanata) præcipit, ut nullus nostri Ordinis Religiosus, ad alium quemquam Ordinem, Religionem, sive Congregationem (excepto Ordine Cartusiænorum peritura, & obtenta licentia, a Superioribus nostri Ordinis) sub Apostasiæ, & Infamiae perpetuæ nota, atque excommunicationis late sententia pœna, etiam emissionis quarti voti, seu perfectioris, & humilioris vita præsumptione, aut strictionis

Regulæ, seu Observantie prætextu, vel contemplatione, vel quavis iusta, probabili, aut legitima causa, se transferre audeat; Ideo literæ præfatæ inviolabiliter serventur.

V. Apostatas, & Fugiti vi pro prima vice, & fuga puniantur juxta qualitatem culpæ, & ipso factō amittant antiquitatem sedis, & loci, & in futurum illorum antiquitas incipiat a die regressus ad Ordinem post diçam primam fugam, nisi Capitulum Generale illis antiquitatem restituit. Qui secundam fecerit, eadem pœna afficiatur, & insuper per unum Annum incarceratedur; Pro tercia vero fugo (vel per unum Annum, si per Annum duraverit) si tales non expelluntur positis impositis pro prima, & secunda fuga plectantur. Et præterea inhabiles sint ad Praelaturas Ordinis, & voce activa careant, nisi a Capitulo Generale restitutur eis. Si quis vero Apostasiæ ratione excommunicatus celebraverit, gravioribus pœnis severiusque mulctetur.

VI. Denique non solum Patribus Ministris, verum etiam omnibus Religiosis facultatem, & autoritatem concedimus, ut in casu necessitatibus possint capere, & compræhendere apostatas, & fugitivos, cujuscumque Provincia, aut Dominus sint. Hortamurque in Domino Superiores, & eorum conscientias oneramus, ut curent diligenter, & caute compellere, & revocare fugitivos sub pœna gravis culpæ per tres dies.

§. II.

De Incorrigibilibus, & eorum expulsiōne.

I. Ille Religiosus judicandus est incorrigibilis, qui audens committere, & repetere graves culpas, admittere non vult pœnitentiam legitime a Superiori pro illis impositam. Similiter ille qui tribus diversis vicibus punitus pro culpis gravibus ad meliorem vitæ rationem non reddit. Etiam ille cuius emendatio desperatur propter ipsius obstinationem, & pravos mores.

II. Incorrigibiles, vel perpetuo ergastulo sunt mancipandi, vel a Religione expellendi, observando in omnibus Decreta Sacra Congregationis Concilii publicata de mandato fe. re. Urbani VIII. anno 1624. die 21. Septembris, & Innocentii XIII. die 24. Junii anno 1694; quando autem expulsio alicuius fuerit executioni mandanda, prius in Capitulo Conventuali sententia legatur, & flagrī cæsus a Communitate coram ipsa expolietur Habitū.

III. Nullus Superior, nec Pater Minister Generalis, expulsi literas testimoniales concedat, illos ad Sedem Apostolicam rejiciens, vel jubens aliam ingredi Religionem, sed tantum tradat literas fidem facientes de expulsiōne facta, juxta dicta Decreta Sacra Congregationis, & in quibus etiam exprimantur pœna expulsiōne imposita a Judicibus in Sententia expulsiōne.

IV. Sententia in Casis Criminalibus prolata, & Reis intimata non statim executioni mandentur, quin prius revideantur & iterum examinenetur causa, si Rei ipsi erga hoc supplicationem fecerint, & humiliter id postulaverint.

V. Appellare a correctione, & pœnitentia regulari ad externum Judicem, prohibitum est per fe. re. Sixtum V. Gregorium XIII. & Clemensem VIII. Quare si quis ab illa appellaverit, severe puniatur ad arbitrium Diffinitoris sui.

§. III.

De iniipientibus manus violentas in alios.

I. Si quis minatus fuerit, vel manus violentas in aliquem injecerit, vel eum percusserit, arbitrio Ministro puniatur, attenta gravitate Culpæ. Quod si ea commiserit contra aliquem

Præla-

Prælatum inferiorem Provinciali incarcetur, & alii poenis afficiatur ab ipso Provinciali, considerata prudenter qualitate delicti. Si vero contra Provincialem, vel Diffinitorem Generalem, a suo Superiore Generali Delinquens puniatur, attenta semper qualitate culpa. Si autem contra Superiorum Generalem a suo Diffinitorio Generali. At si ira ductus aliquis Prælatus in subditum solum violenter manus injecerit, prædictis poenis afficiatur a suo immediato Superiore.

REGULÆ

CAPUT XXXIV.

Si quis Frater in Fratrem peccaverit &c.

CAPUT XXXIV.

De Inferentibus injuriam aliis, ac de Correctione fraterna.

I. Religiosus, qui alteri injuriam fecerit sive præsenti, sive absenti, juxta arbitrium Ministri puniatur, attenta culpe gravitate.

II. Si quis fecit alium commissile aliquod peccatum, si occultum est, & speratur emendatio, corripiat eum secreto, juxta Evangelium; & nulli, neque Superiori per præceptum, adhuc intra Visitacionem inquirenti, id reuelet, sub pena Carceris per tres Menses, si ex tali revelatione scandalum sequatur. Si vero non sequatur, afficiatur pena culpa gravis per sex dies, & semper ante omnia honorem restituat: Mens enim Religionis non est scrutari occulta, ante correctionem fraternalm. Si vero correctio facta non prodesse, vel si antequam illam faciat, prudenter judicet, quod nihil proderit, revelet Superiori pio, & cordato, ut suo consilio, & efficaciori documento, vel aliis convenientibus mediis Reus ad meliorem se frugem recipiat.

III. Si quis contra bonum commune, & honorem nostræ Religionis aliquod delictum patraverit, qui de illo notitiam habuerit, denuntiet Superiori, ut Patri, etiæ culpe qualitas, & circumstantiae exigunt, etiam ut Judici deferat, qui lapsi salutem procuret, & decorem Religionis recuperet.

REGULÆ

CAPUT XXXV.

Si pro necessitate Domus debitum aliquod fuerit contrahendum &c.

CAPUT XXXV.

De modo contrahendi debita & de cura in eis solvendis.

I. Nullus sive Minister, sive Præses, sive Procurator, sive particularis quilibet Religiosus audiat, imo nec valeat debitum aliquod contrahere, sine consilio, & assensu Capituli Conventualis, ut præcipit Regula.

II. Nullus Minister in fine sui officii relinquat Dominum suum oneratum debitis excedentibus quantitatem centum ducatorum; absque licentia sui Provincialis sub pena inhabilitatis perpetuae ad ulteriora Ordinis officia; Diffinitorium autem Provinciale attenitus rationibus Statuum, Conventuum, & Collegiorum, quæ ante suum Capitulum mitti debent ad ipsum, prædictam inhabilitatem declarare tenebunt, eamdemque declarationem, & merita ipsius tradere Præsidi Capituli ante primam ejus sessionem, ut Præses ipse curet, quod in Archivio Generali custodiatur in futurum. Si autem aliqua via Nobis authentica constiterit, Ministrum, & Consiliarios subscriptisse hujusmodi rationem statutus sua Domus sub-

ticendo debita, Consiliarii priventur Officio, & voce careant deinceps in Capitulo Conventuali; Minister vero renuntiare debeat officium tanquam qui antea fuerat inhabilis, nisi attento rerum statu per Ministrum Generalem dispensetur. Et præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiae, & sub precepto formalí Ministro Successori, ut curer solvere confessim debita sui Antecessoris, & ante illorum solutionem nullas expensas faciat, nisi præcise pro Victu, & Vestitu Religioforum, sub pena suspensionis officio, & infligenda a Diffinitorio post puram informationem de non solutione debitorum, & expensis factis in Fabrica, aliisve præter dicta.

III. Inhibemus Conventibus omnibus, & Collegiis nostris ne accipiant pecuniam ad Censum sine requisitis solemnitatibus, ac licentia in scriptis sui Diffinitorii Provincialis.

REGULÆ

CAPUT XXXVI.

Si quisquam de substantia Domus violentiam fecerit &c.

CAPUT XXXVI.

De Modo servando in Litibus, & Negotiis.

I. Nullus sive Prælatus, sive Procurator incipiat causam, & litem, quin observet circumstantias, quas Regula Nostra disponit, & præterea a suo Provinciali, vel immediato Superiori prius obtineat licentiam. Quid si hoc facile haberri non possit, & Causa urgeat, lis inchoari poterit de consensu Capituli Conventualis, & statim Provincialis, vel Superior certior fiat.

II. Stricte præcipimus omnibus Religiosis, ne ipsimet, nequidem extrajudicialiter audent Tribunalia Secularia pro negotiis mere temporali bus agendis, nisi urgente causa nostræ Religionis; neque inconsulto suo immediato Superiori Judices alloquantur, intercedendo, vel instando, sub pena reclusionis intra Claustra, vel suspensionis a suo officio per annum.

III. Nullus ex nostris, sine sui Prælati Superioris facultate officium exerceat Testamentarii, sub pena suspensionis a suo officio, voce, & loco per tres menses. Si vero aliquis Executor Testamenti fuerit nominatus, & commode absque mora prædicta licentia haberri non posse, & judicio Ministri, & Consiliariorum expediens videatur statim exercere dictum officium, illud exercet, ita tamen, ut ad prosecutionem, & perfectionem illius obtineat intra duos primos menses prefatam facultatem. Copia item Testamenti subscripta a Ministro, & Consiliariis mittatur suo Superiori immediato, ut judicet, an expediat, vel non, & pro quo tempore, ac quibus circumstantiis concedere facultatem.

IV. Nulli Superiori licet Judicis Conservatoris munus exercere absque speciali Summi Pontificis licentia.

V. Nullus item Religiosus sit Patronus pia alicujus memorie, vel Administrator bonorum, quæ non sint nostra Religionis sine expressa licentia sui Diffinitoris Generalis, nisi casu, quo Patronatus, & administratio annexa sicut officio, quo quis fungitur in Religione.

REGULÆ

CAPUT XXXVII.

Solicite vero Minister provideat &c.

CAPUT XXXVII.

De diligentia adhibenda a Prælatis erga observantiam Regula.

I. Hortamur in Domino omnes Prælatus, sint valde solliciti in observantia Sanctæ Nostræ Regulariæ, sicut ipsa disponit, ut ipsorum exempti Subditi perfectius adimplent illius precepta. Ipsosque Prælatus de docendo monemus, ne se jundicent legum arbitros quando penæ non referuantur arbitrio illorum; & ut penitus sublatio prætextu pietatis in matrem Religionem exutiles, ipsi vigiles, & Pastores pro viribus tuerantur observantiam, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formalis omnibus, & singulis quantumvis Superioribus nostræ Religionis Prælatis, quibus per has Constitutiones nulla fuerit commissa facultas, quod minime dispensare presumant, nec audeant disimulare, quando culpis in eisdem statuitur pena suspensionis, privationis, aut inhabilitatis. Quod quidem præcipimus sub eadem pena, Reo non applicata, quam solum Minister Generalis poterit dispensare, attentis circumstantis, qua occurrant.

II. Nullus Prælatus ita se occupet in negotiis, etiam causarum piarum, quod gubernio Domus, & vita communis sequenda impediatur. Nec Subditis id ipsum ullo modo permitti debeat.

III. Ministri a suis Conventibus, seu Collegiis absentiam ultra octo dies non faciant sine licentia sui Provincialis.

REGULÆ

CAPUT XXXVIII.

Non licet Superioribus subditorum Confessiones audire &c.

CAPUT XXXVIII.

De Confessariis, Predicatoribus, Lectoribus, Studentibus, Collegiis, & Bibliothecis.

S. I.

De Confessariis Religiosorum.

I. Visitatores in qualibet visitatione deputent in scriptis Confessarios pro Religiosis, illorumque facultas durabit usque ad sequentem visitationem, in qua facta designatione, cesseret præterita, etiam si concessa fuerit a Prælato Superiori illi, qui tunc visitat. Et nullus, sive Hespes, sive Conventionalis, nisi anteua fuerit Prælatus Superior illius Domus, vel Diffinitor Generalis, vel Minister illius, audeat Confessiones Religiosorum audire sine prædicta designatione pro illo Conventu, vel Collegio, in quo existit, quamvis ad munus istud deputatus sit pro alio Conventu, vel Collegio etiam ejusdem Provinciae.

II. Patres tamen Diffinitores Generales aquales Ordinis in toto Ordine, Familiae in sua Familia, & Diffinitores Provinciales actuales intra suam Provinciam poterunt absque limitatione audire Confessiones cuiuslibet Religiosi nostri Ordinis, & similiiter cuicunque Sacerdoti idoneo peccata sua confiteri. Eodem modo Patres Ministri absque limitatione excipere possunt Confessiones suorum Subditorum, in casibus a Regula dispositis, & ipse confiteri peccata sua cuiuslibet Subdito suo idoneo.

III. Magister Novitiorum Confessiones eorum audiat: Semel tamen in quolibet mense (die a Patre Ministro assignanda) permittatur illis confi-

teri alteri Confessario approbato pro Religioso, designando etiam ab eodem Ministro. Recenter Professi semper confiteantur suo Magistro, & alteri Confessario ex approbatis, depurando etiam a Ministro. Idemque intelligatur de Collegiis Arbitris Studentibus.

IV. Si in aliquo Conventu, vel Collegio deficiant Sacerdotes approbati a Superioribus pro excipiendis Confessionibus Religiosorum, Minister deputet idoneos, & ad id necessarios; donec sit copia approbatorum. Poteritque tam istis, quam illis (quando expedire judicaverit) impedire, ne audiatur Confessiones. Et cuiuslibet ex sibi Subditis poterit dare facultatem confitendi cuicunque Sacerdoti idoneo sui Conventus, etiam non deputato a Superiori Prælato, tametsi sit copia Approbatorum; Id tamen raro fiat.

V. Quando Religiosi nostri iter faciunt, vel sunt in aliquo Oppido, ubi Monasterium nostrum non est, nec habeant Confessarium nostri Ordinis approbatum poterunt confiteri peccata sua Sacerdoti simplici, idoneo nostra Religionis, vel cuiuslibet Confessario approbato Religioso, vel Seculari.

VI. Decernimus, quod Sacerdotes nostri non habentes facultatem audiendi Confessiones Religiosorum nostrorum concessam, vel per Constitutiones nostras, vel per Superiores, qui illas concedere possunt, non valeant accipere Confessiones etiam Sacerdotum nostrorum.

S. I.

De Confessariis Seculariis.

I. Nulli ex nostris licet audire Confessiones virorum Secularium, sine eo, quod habeat tres annos completos sui Sacerdotii, & sine facultate Ordinarii, ac sui Provincialis. Qui quidem prius simul cum Ministro Conventus, & alio Religioso docto, ac virtute praedito ab ipso Provinciali designato, illum examinet de scientia morali, per secreta suffragia approbent, vel reprobent. Si autem Provincialis non potuerit interesse examini, alium pro illo deputet Religiosum, loco ipsum.

II. Ad audiendas Confessiones Fæminarum, cuiuslibet ex nostris debet habere licentiam sui Diffinitorii Generalis, pettam a Patre Provinciali, consulo Ministro Domus, ac infuper debet prius audire Confessiones virorum Secularium laudabiliter, & per duos integros annos.

III. Qui sine requisitis, & facultatibus expressis in duobus numeris antecedentibus auctus fuerit Confessiones audire, vel examini Ordinarii sine licentia Ordinis se expondere, privatus sit Ministerio excipiendi Confessiones, neque ad illud ei unquam licentia concedatur, nisi per Capitulum Generale.

IV. Ad hoc autem, ut Confessarii post obtentam facultatem excipiendi Confessiones, negligentes non sint in Studio, nec Doctrinam Moralem pro derelicta habeant, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formalis Patribus Ministris, quod inviolabiliter current, & ad id obligent omnes Confessarios tam virorum, quam Fæminarum (exceptis, qui sint, vel fuerint Prælati, vel Ministri, vel Sacrae Theologiae Lectores) ut semel in Hebdomada habeant inter se Conferentiam moralem, nullo eorum deficiente, nisi propter infirmitatem: Dies autem, tempusque designabitur a Ministro. Præterea oynnes, qui interessentur Conferentia, examinentur indipensabiliter, in secunda visitatione cuiuslibet triennii a Visitatore, & a duobus Religiosis designatis Num. 1. hujus §. qui per secreta Suffragia approbent, vel reprobent, & a reprobato licentiam auferat Visitator. Hoc autem examen semper fiat, donec Confessarii expleverint viginti annos laudabilis

Exercitii

Exercitii audiendi Confessiones, & post viginti annos, non amplius examinentur.

V. In Ecclesiis nostris sive Confessionaria amovibilia ex decente ligno fabricata. Nullus autem Confessarius Femininarum audiat Confessiones, nisi in aliquo ex predicatis Confessionariis, neque eorum Confessiones excipiat, nisi qui actualiter sit, vel aliquando fuerit Praelatus, vel qui aetatis annos quinquaginta habeat, vel licentiam a suo Praelato pro casu raro, & expressam pro qualibet vice. Ad Confessiones autem virorum poterunt esse Confessionaria in Claustris parietibus elaborata, dummodo cum Ecclesia nec parvam communicationem habeant.

VI. In nullo ex dictis Confessionariis Religiosus aliquis fedat, qui Feminarum Confessarius sit, nisi tunc Ecclesia sit clausa. Qui secus fecerit penam culpae gravis puniatur; Quod si iteraverit, inhabilis maneat ad obtinendam facultatem, audiendi mulierum Confessiones, vel alia aequivalentia penae afficiatur, juxta statutum suum.

VII. Licentiae excipiendi Confessiones virorum, sive Feminarum non intelligantur absolute, & in perpetuum concessae, sed dependenter a voluntate Religionis, quaes illas poterit limitare, abolere, & tollere sine obligatione reddendi Causam. Quod non intelligatur cum illis Religiosis, qui sunt, vel fuerint Praelati, vel qui habeant quinquaginta aetatis annos: aliorum autem licentiae tantum judicentur continuari, & permanere, quas subscriptas relinquat Visitator in sua visitatione, vel Superior Generalis, quando Conventus perambulet; & ita non subscripta eo ipso cessent.

VIII. In Oppidis, in quibus sunt Conventus nostri non concedatur licentia ad exitum de Domo pro audiendis continuo in diebus determinatis Confessionibus Secularium, nisi raro, & cum licentia in scriptis Superioris Generalis.

IX. Nullus Religiosus in loco aliquo Officium Parochi exercet, etiam pro parte sub pena culpa gravis per tres dies, nisi Domui nostrae sit annexa cura animalium, alias nec Disfinitorium Generale valeat dispensare in Constitutione ista. Nec Fratres qui Feminarum Confessarii non sunt, mitiant Praelati pro audiendis virorum Confessionibus ad Oppida illa, in quibus non est Conventus noster.

S. III.

De Predicatoribus.

I. Nullus Religiosus audeat concionari, quin prius per triennium Philosophia, & per aliud triennium Theologia Scholastica vacaverit, & obtenta in scriptis licentia Patris Provincialis, & cum Examinatoribus sub §. 2. num. 1. assignatis experietur, quid scientiae, & virtutis habeat, & praesertim eum sedulo examinabit de principiis Sanctae nostrae Fidei Mysteriis, & de sensibus Sacrae Scripturae; & per secreta suffragia approbatio, vel reprobatio fiat; Et infra, ut de ejus genio, ac ingenio constet, disponet intra tempus illi assignandum, & habebit concionem coram Communitate, & si fieri possit, coram Patre Provinciali.

II. Nullus publice concionetur, quin prius presentetur Ordinario sub pena privationis vocis, & loci per sex menses.

III. Predicatores in suis concionibus solum intendant morum reformationem, ac virtutum augmentum. Qui vero in hoc defectuosus fuerit, & a Superiori aliquoties admonitus non emendaverit, Officio concionatoris privetur.

IV. In Civitatibus, vel locis, in quibus non est Conventus noster non admittantur Sermones Quadragesimae, irant tota, vel majori parte illius, Religiosus sit extra Claustra, absque licentia Superioris Generalis. Predicatores autem Con-

ventionales designentur a Provinciali pro qualibet Domo, tique teneantur predicare quidquid vel ex obligatione Conventus, vel ex dispositione Ministri pradicandum fuerit pro ea Domo; & gaudent privilegiis lectorum Philosophiae, excepto examine: Capitulum vero Provinciale, attentis circumstantiis Domorum nostrarum, facere debet earum graduationem, quam Provincialis immutare non poterit, nisi consentiente Capitulo, ut juxta eam assignentur Pradicatores, & mutentur de Domo in Domum, postquam in qualibet exerceantur per trienium, ut sic ad Civitates, & Curias feligantur dextiores.

V. Pradicatores solo titulo concionandi (etiam si pro tota Quadragesima sermones habent) carnis non vescantur. Qui vero nisi illis vescatur Quadragesima tempore, concionari non valeat, cetera a Concionibus, excepto casu, quo aliquis independenter a predicatione, pro sua infirma, & agra valetudine carnis vescatur. Talis enim prae dicando in Quadragesima illas edere poterit cum licentia Provincialis, caute tamen, frugaliter, & exemplariter.

VI. Si Superiori expediens vistum fuerit, dis ponat, quod in loco, in quo est Conventus Ordinis, Religiosus aliquis Dominicis diebus exeat ad docendum Populum Doctrinam Christianam.

VII. Liceat Pradicatori non interesse Choro (excepto tempore Orationis Mentalis) tribus, aut quatuor diebus ante concionem. Disponentibus vero sermones pro Quadragesima plus temporis indulget Superior.

VIII. Pater Provincialis in secunda Visitatione cuiuslibet triennii examinet Pradicatores (hie exceptis, qui sunt, vel fuerunt Praelati, aut Lectores, vel qui per duodecim annos laudabiliter munus concionandi exercuerunt) & auferat facultatem ab illis, qui in virtute, & scientia fuerint defectuosi, vel inutiles ad Animarum profectum, & ab illis, qui titulo predicationis a Choro, & vita communis se eximunt, & faveat, foveatque eos, qui in concionibus suis doctrinam, zelum, & spiritum ostendunt.

§. IV.

De Lectoribus.

I. Superior Generalis prævia informatione Ministri, & Lectorum biennii, deputet duos, vel tres Studentes, seu Collegas, qui ad Capitulum Provinciale, finitis electionibus concurrant, ut coram communitate, ipsoque Capitulo per conclusiones, & argumenta invicem examinentur, & postea per secreta suffragia a Præside Capituli Provincialis, qui spirat, & duobus Prioribus vocalibus præteritis approbent, vel reprobent, ut ex Collectoribus, vel hujusmodi approbaris, Superior Generalis libere eligat Lectores Philosophiae, & Conlectores eorum, prout opus fuerit. Similiter Superior Generalis libere eligat Lectores Theologiae Scholasticae, Exppositiva, & Moralis, eorumque Conlectores ex illis, qui Philosophiam docuerit, prævia informatione ad eum missa per Disfinitorium Provinciale circa mores, applicacionem, & intelligentiam, vel etiam ex illis, qui in Collegio Nostro Romano per triennium studierint, & a Sacra Propaganda fidei Congregatione, Ministroque, & Lectoriis fuerint approbati. Si autem nec hujusmodi Collegæ, neque Philosophiae Lectores, qui triennium peregerint, fuerint in Provincia, eligat Superior Generalis, quem voluerit in Lectorem Theologiae ex Conlectoriis, prævia semper informatione prædicta. Ipse Superior Generalis eos, quos elegere in Lectores, præveniat sex mensibus ante cursum, ut se præparent, semperque deputet personas doctas, observantes, amantes, docere Doctrinam Sancti Thomæ, non Questiones inutiles, & peri-

1738.

culos; Quod si secus fecerint, priventur lectora, & si fieri possit) Lectores sunt ex Provincia, in qua sunt Collegia. Et omnes semper in scriptis dicuntur, nisi a Superiori Generali aliud disponatur in caso raro. Præterea Provincialis eligere debet Lectores Theologiae Moralis practicae pro Domibus, in quibus, vel ex dotatione, vel ex alio titulo hujusmodi facultatem docere tenemur, eosque consulso suo Disinitorio, & non aliter eligat. His vero Lectoribus, sub pena privationis ab officio prohibetur tractare questiones Scholasticas, sive Scholastico modo, easque, quas practice tractare debent, in scriptis dicere; nec hujusmodi Lectores quoad graduationem, & privilegia inter ceteros ex eam dictis computandi sunt, sufficiunt enim illis infradicenda.

II. Assistent semper Lectores duabus integris horis Orationi Mentali, integroque Matutino, & Laudibus Nativitatis Domini, Pasche, & Pentecostes, Festis Sanctissime Trinitatis, Sanctissimi Sacramenti, (si fuerit expositum) in diebus infra Octavam, necnon Matutino, omnium Festivitatum Christi Domini, & ejus Sanctissimae Matris, quæ fuerint primæ Classis, & Nostrorum Sanctorum Patriarcharum. Assistent etiam Choro, & Ecclesia omnibus functionibus Majoris Hebdomadae: nec non assistent omnibus Vesperis, quæ Cantu celebrantur, ac in Festivitatibus, quæ ad coendum pronunciantur, & Beata Mariæ, & Ordinis Nostri etiam non canuntur, nisi in aliquo ex istis diebus habeant Conclusiones. Et etiam (si non habeant Conclusiones in ipsa die) assistunt Missæ Solemni, quæ in predictis festivitatibus celebratur nec non Primæ in Vigilia Nativitatis, Nonæ in die Ascensionis Domini, & Tertiæ quando canitur. Insuper assistunt Processionibus Generalibus, & Ordinis Nostri, Antiphona Salve Regina, Officiis, & Exequiis, & Missis, quæ cantantur, & sunt pro nostris Religiosis defunctis, sive pro Papa, Protectore Religionis, vel Principibus Territorii, & in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum. Assistent denique examini Conscientiæ, flagellacioni communis, ceteris actibus, & functionibus Communatis extra Chorum, Ecclesiamve. Illis tamen in communis Tabula tantum imponatur humilitatis Officium.

III. Tempore cursus, seu lectionum suarum, non exant Lectores ad prædicandum, neque ad audiendas Confessiones extra locum, in quo est Collegium; Id tamen eis licet in Majori Hebdomada.

IV. Religiosus, qui habuerit licentiam in scriptis a Disinitorio Generali pro scribendo libro, qui Typis mandandus est, exemptionibus fruatur quibus gaudent Lectores, dum illum scriperit, vel etiam dum excudatur, si ipse correctioni assistat. Et similiter Scriptores teneantur quot annis præsentare ante suum Disinitorium Elucubrations suas, ut ab ipso judicerur, an digni sint pro illis præfato privilegio, & exemptione.

V. Nullus Religiosus percipiat redditus ex Cathedra in aliqua Universitate, nec illam petat, aut pretendant, nec pro alio substituantur, neque, ut alius eam adipiscatur, suffragium ferat. Poterunt autem nostri docere intra Claustra, si ex donationis, aut fundationis gravamine teneamus ad id, dummodo studentes nostri nihil cum sacerdaribus habent commune. Conlectores autem (vulgo passantes) non cognominentur Lectores, sed cognomine respondentie Hispano vocabulo (in sua quisque Provincia distinguatur lingua vernacula) illorum enim officium est præesse conferentis in praesentia Lectoris, cuius materia in conferentia est disputanda, legere, explicare lectiones, & conclusionibus præesse, ob Lectoris infirmitatem, arguere in omnibus conclusionibus; Item in actibus literariis ad extra præsidere Collegii, ut moris est. Conlectores Theologiae,

qui jam Philosophiam docuerunt; Philosophiae vero Conlectores hac eadem exceptione potiri debent, quando casus occurrit, quo lectorum ob Lectoris infirmitatem, ex integro agant, suppliantque, & pro illo tantum tempore.

§. V.

De Studentibus, & Collegiis.

I. Patres Provinciales designent Religiosos (unum saltem annum completum post Professionem habentes) qui Philosophia, Theologia Scholastica, Exppositiva, & Moralis Studii vacanti sunt; illosque elegant virtute, ac genio præditos, viribusque robustos, præ jungendo Studio cum austerritate vita nostra; Et antequam in Collegium pergent, eos inviolabiliter examinari faciant de sufficiencia Grammaticæ & Religiosis ab ipsis assignatis: nec nisi approbatos Studia concedant, alioquin a Superiori Generali priventur Studiis, & in Domo Professorum usque ad proximum tempus mittantur. Collegas autem pro Collegio nostro Romano Propaganda Fidei solus Minister Generalis poterit designare, juxta Breve SS. Domini nostri Innocentii XIII., eos autem designare tenebitur, consulo Superiori Generali alterius Familia, si ex illa fuerint; eligantque semper eos, qui saltem per biennium Theologia Scholastica studuerint, & in ea iudicio Provincialis, Ministri, & Lectorum non mediocriter profecerint; Si autem aliquis sic electus excusationem sibi simuler, aut prætendat, inhabilis reddatur perpetuo ad Ordinis Lectoras, & Studiabii. Sciant præterea omnes nostri Religiosi disfuentes, & male consulentes, ne qui designanter in predictum pergent Collegium, se incurvare poenam privationis vocis actiæ, & passiæ, ac alias juxta predictum Breve.

II. Collegæ nostri per triennium Philosophia, & per aliud triennium Theologia Scholastica; at denique per biennium Exppositiva, & morali Theologia operam dabunt; vel saltem per biennium Theologia Scholastica, per triennium in Collegio nostro de Propaganda Fidei linguarum, atque Dogmatum Studiis vacare debent. Omnes autem tempore Vacationum in suis Collegiis manent, nisi Superior, qui illos designaverit Collegas, aliud disponuerit. Dum autem Artium, & Theologia Studio incumbunt, non audiunt Confessiones, nec concionentur: In ultimo tamen anno hujusmodi Theologia Scholastica licet ei in munere concionatorio se instruere, prædicando coram Communitate, & in Refectorio, vel Aula Capitulari.

III. Collegæ Philosophi, vel Theologi Scholastici tempore cursus Ordines Sacros non recipiant, nisi isti conferantur in loco, ubi est Collegium, vel in Oppido a Collegio non distante ultra sex leucas. Nec Collegæ isti, dum tales sunt, in Patriam suam adibunt, nec alia itinera agent, nec a Domo exibunt (etiam si sunt in aliquo Conventu extra Collegium) nisi cum Communitate, vel cum suo Ministro, vel cum Patribris Disinitoribus. Ad exercitia tamen literarum poterunt exire cum suis Lectoribus; Sed solum illi, qui a Visitatore designentur ad hoc. Collegi biennii, vel eis, qui in Collegio Propaganda Fidei actualiter fuerint, & que, & non alia officia distribuantur in tabula, nisi, quæ Conventualibus distribuuntur.

IV. Nullus Collega ingrediatur Cellas Patrum Lectorum.

V. Omnes Studentes diligenter examinentur in singulis Visitationibus a Visitatore, Ministro, & Lectoribus, & qui in facultate, cui vacat, culpabiliter, aut inculpabiliter non profecerit, seu progressum non facturus judicetur, a Collegio excludatur per secreta examinatorum suffragia. Si tamen Collega fuerint minus observantes, vel fracta valetudinis, ut simul cum Studio, commu-

communem vitam sequi non valeant, tales Virtutator solus excludere poterit a Collegio. Exclusus autem, vel quia culpabiliter non proficiebat, vel propter alias culpas non egreditur a Conventu, in quem missus fuerit, per spatium temporis arbitrio Superioris; nec concedatur ei facultas, ut sacris inicietur, nisi transactis duobus annis, ultra permisso a nostris Constitutionibus. Si vero jam fuerit Sacerdos, facultas audiendi Confessiones ei non concedatur, nisi transactis etiam duobus annis ultra requisitos pro reliquis Sacerdotibus a nostra Constitutione. Semel autem exclusus, ad studia non redeat, quin prius constet cessaſe canſam, propter quam fuit Studiis privatus, vel a Collegio ejectus.

VI. Stricte præcipimus in virtute Sancte obedientiae, & sub praæcepto formalis omnibus nostris Religiosis, quod nullus petat, nec sibi procuret medius intercessionibus extra Ordinem nostrum Studia, Ordines, licentias audiendi Confessiones, concionandi, pergendi in Patriam suam, Conventualitates, & alia hujusmodi sub pena inhabilitatis ad id, quod petit, & per talia media procurat; Superioribusque sub eodem praæcepto præcipimus, quod hanc Constitutionem diligenter obseruent, non solum negando, quod pro ipsis petitur, sed etiam severe reprehendendo illum, contra quem vehementi inveniatur suspicio de influxu in saeculares ad id.

§. IV.

De Collegiis.

I. In singulis Provinciis Nostri Ordinis tria ad minus sint Collegia, unum pro Philosophia, alterum pro Theologia Scholastica docenda. Tertiū vero, in quo Theologia exposita, & moralī vident per biennium Collegia, qui jam cursus suos Scholasticas Theologia peregerunt. Ad hoc autem Collegium bienni studentium, simul que conferentium ante acta studia selectiores, quorum sit spes in futurum, solum adire debent ad arbitrium Provincialis, qui tantum approbatos a se, & Lectoribus Theologia Scholastica, poterit designare. Collegium tamen Propaganda Fidei erit semper pro omnibus Provinciis Religionis; Pro omnibus enim concessum est. Omnia autem, & singula Collegia Diffinitiorum generalē designet.

II. Ministri Collegiorum docti sint, & obseruantes, & (si fieri possit) qui aliquando fuerint Lectores, ut sedulo current, Conlectores, & Collega causa studiorum non omittant orationes, & mortificationis exercitia, nec obseruantiam nostrarum Constitutionum tam particularium pro Collegiis, quam communium, quæ illis non opponuntur.

III. In Collegiis Philosophia sunt Magistri spirituales, sub quorum disciplina in habitatione separata vivant studentes, qui Sacerdotes non sint. In Collegiis vero Theologia Scholastica Magistrorum vices obtineant Vicarii.

IV. Conventuales aliquot sint in Collegiis ad officia corum agenda, ad Conciones habendas, & audiendas Confessiones, ut sic satis temporis maneat Collegii ad studium, & quando tempore vespertino, ut moris est, Conclusiones defendantur, si Conventuales tempore Orationis Mentalis ei non assistunt, orent in Choro. Monemusque Ministros, ne permittant, quod aliquis Conventualis nec Conclusionibus, nec Choro interficiat.

V. Cursus literarius incipiat a die Sancti Luca Evangelista, & duret usque ad vigiliam Pentecostes exclusive. Hujus temporis decursu singulis diebus non feriatis singuli Lectores Philosophia duas dicent lectiones; Singuli vero Theologia unam. Et quilibet cuiuslibet Lectoris lectio per unam duret horam. Similiter singulis diebus lectionis,

vespere expendatur una hora in conferentia literaria, cui præficit Conlector, & in ejus defectu Lector, cuius materia conferentia habetur, qui semper interesse debet ei conferentia, quam docet. Hortamur tamen lectors, quod intersint conferentia aliorum lectorum, & tres hora expendantur in conclusionibus defendendis singulis Dominicis diebus ab hora videlicet tertia post meridiem, usque ad sextam. Post cursum vero tempore vacationum, bis in hebdomada conferentia per spatium unius horæ sint, & semel singulis Mensibus conclusiones per duas horas tantum. Patres autem Ministri, Lectors, prout illis melius expedire vixum fuerit, designabunt tempora pro dictis exercitiis literariis, exceptis Conclusionibus tempore cursus, quæ in jam designato defenduntur.

VI. Communis mentalis Oratio tam matutina, quam vespertina semper fit a quinta hora usque ad sextam. Et finita Matutina, recitentur simili Prima, Tertia, Sexta, & Nona, in spatio aliquantulum longiori dimidia hora, & quandoque prolixiori juxta maiorem earum quintitatem. Et ad initium Prima, & non antea incipiat Missarum celebratio.

VII. In vigilia Nativitatis Domini cantetur Prima, & in die Ascensionis Nonæ eo modo, & tempore, ac in Conventibus. Tertia quoque canatur immediate ante Missam Conventualem in die Nativitatis Domini, prima die Paschæ, ac prima Pentecostes, nec non in Festivitatibus SSmae Trinitatis, Epiphaniae, Assumptionis Beatæ Marie, Nativitatis Sancti Joannis Baptiste, Natalitio SS. Apostolorum Petri, & Pauli, SS. Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, nisi horum festa cum aliарum Religionum celebrantur concursum, & assistance, ac in Festo Omnium Sanctorum, in quibus diebus Sexta, & Nona dicentur eodem tempore, & pausatione, ac in Conventibus.

VIII. Missa Conventualis canatur omnibus Dominicis, & diebus feriatis, ac in Festivitatibus Beatæ Marie Virginis, & Ordinis nostri, atque etiam in die Cinerum, in feria Quinta, Sexta, & Sabbatho majoris H. bdomadæ, in Vigilia Pentecostes, in die Commemorationis omnium Defunctorum, atque etiam in die immediato post festum omnium Sanctorum Ordinis, in quo fieri debent Exequie pro nostris Religiosis defunctis, cum vigilia, & Responso in Ecclesia, sicut in Conventibus, aut in quatuor anni Anniversariis, nec non quando fit Officium de aliquo Sancto Martyre in Collegio illo, ubi Corpus, vel insignis ejus Reliquia conservatur. Præterea in omnibus Collegiis deberet cantari Missa in Exequiis nostrorum Religiosorum Defunctorum, & quando ex donatione, vel alia obligatione perpetua, aut temporali ad tenetur. Secundis vero feriis a Regula designatis dicatur Missa sine Canto pro Defunctis, & ea finita fiat a Communitye absolutio fidelium Defunctorum cum cantu. In quatuor autem prædictis Anniversariis, & in Commemoratione fidelium Defunctorum post Missam fiat processio per claustrum, & ubi hoc non fuerit, cantetur Absolutio in Ecclesia.

IX. Vespere canantur tam prima, quam secunda (eo tempore, & Solemnitate, ac in Conventibus) tribus primis diebus Nativitatis Domini, tribus Paschatis, ac tribus Pentecostes; nec non in Festivitatibus SSmae Trinitatis, Corporis Christi, Circumcisionis, Epiphaniae, Ascensionis Domini, Purificationis, & Assumptionis Beatæ Marie, in Nativitate S. Joannis Baptiste, Natalitio SS. Apostolorum Petri, & Pauli, ac Beatorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, & in secundo Festo Sanctæ Agnetis Virginis, & Martyris Nostri Ordinis Patronæ, ac in festo titulari Familia, Provincia, aut Domus, in quo, & Missa Solemnis canenda est. In Festivitate autem omnium Sanctorum, semper canantur primæ Vesperæ, cuicad secundas vero observetur,

sicut & quoad Vesperas Defunctorum, quod dictum est de Conventibus Cap. 11. §. 1. n. 8. In reliquis vero Fesivitatibus primæ, & secundæ Clas-
sis, qua ad colendum pronunciantur, solum Vesperæ secundæ canantur, nisi eodem die defendenda sint conclusions, quæ semper præferri debent Vesperis secundis Fesivitatum in quibus ha-
solum cani debeat. In recitandis autem quarta pars horæ expendatur.

X. Immediate post mentalem Orationem Vespertinam dicatur Completorium, quod fere per quadrantem hora durabit; & eo finito, Cellas petant ad studendum usque ad horam octavam cum dimidia, nisi quies, & recreatio ex instructione sit habenda. Si autem fuerit nox communis flagellationis, flagellentur tempore hyemis post completorium ante studium: reliquis vero anni temporibus post nocturnum Conscientie examen.

XI. Matutinum recitetur inviolabiliter hora noctis octava cum dimidia, nisi ex instructione fuerit nox recreationis; tunc enim immediate post completorium recitetur, & recitatio ejus duret fere per horam. Cantetur autem cum laudibus (tempore, & solemnitate, ac in Conventibus) in die Nativitatis, & Resurrectionis Domini, ac in triduo Majoris Hebdomadæ, & in Festo Corporis Christi (si istud venerationi expositione sufficit) per totam ejus Octavam, id eadem solemnitate canatur, quod cani debet in Conventibus. At vero in Festo SS. Trinitatis, & prima die Pentecostes, & SS. Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis cantetur etiam Matutinum cum laudibus hora quinta post meridiem.

XII. Circa Religiosorum numerum, qui requiruntur ad canendum omnia prædicta in solemnitatibus, & quid quando celebrantur non in propriis diebus, observetur, quod dictum est de Conventibus. Cap. 11. §. 1. num. 8.

XIII. Insuper præcipimus, quod in quatuor anni Anniversariis recitetur in omnibus nostris Collegiis integrum Officium Defunctorum, sicut in Conventibus. College Philosophia recitare tenent coram B. V. M. in suo Oratorio cum suo Magistro post Antiph. Benedicta, Scholastica Theologiae studentes in Choro, & omnes Collegiorum Religiosi, five College biennii, five Propagandæ, five Conventuales sint, qui eamdem non recitaverint in communि, illam recitent privatum.

XIV. In recreationibus nocturnis a Paschate usque ad Pentecosten, solum poterunt perseverare usque ad nonam, & in residuo tempore astivo ad summum usque ad dimidię post nonam. Semper tamen studentes in communitate cum Conventualibus congregentur ad minus per unam horam; nisi fuerint Collegia Philosophia, qui congregari debent cum suo Magistro.

XV. Non admittantur in Collegiis nostris universitatibus externæ Personæ ad lectiones, Conclusiones, vel alia literaria exercitia. Nec Religiosi nostri extra proprias Domos publice arguant, vel defendant. At vero in Religionibus illis, in quibus apud alias Religiones similiter Excalceatas consuetudo oleverit in contrarium, idem licebit nostris: vitandum tamen erit quantum possibile sit commercium Secularium cum nostris studentibus, præfertim ad lectiones. Qui autem Constitutioni isti omnino, vel partim contravenire, privatus sit voce, & loco juxta gravitatem culpa.

S. VII.

De Bibliotheca.

I. In quocumque Conventu, ac Collegio nostro sit communis Bibliotheca, cuius incrementum, ac in dies augmentum Ministeri procerunt. In ea sint libri ad studia Religiosorum, spiritualem ipsorum profectum, & proximorum salutem. Sit deputatus a Provinciali Religiosus, qui illam mun-

datam, clausamque habeat, & libros suo Ordine, juxta ipsorum diversas facultates dispositos. Qui & etiam necessarios Religiosis ad lectionem, studiumque distribuat cum licentia Prelati, & sit quoque in ipsa Bibliotheca Inventarium recto Ordine Alphabetico dispositum omnium librorum Conventus, vel Collegii.

II. Ut autem libri non diminuantur, nec deficit, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiae omnibus, & singulis Religiosis, ne præbeant, nec alienent, nec ad alium Conventum, nec Collegium portent vel mittant librum aliquem, quinternum, Codicem, aut Codices, aliave manuscripta existentia in Bibliotheca alterius Conventus, vel Collegii, five ad illa pertinentia, etiam illa, vel ex illis libris, quinternis, Codicibus, seu manuscriptis, quæ Religiosi habent in Cellis, vel alio in loco ad Studium, lectionem, vel usum suum; nec similiter commodent prædictos libros, Codices, quinterna, manuscripta, aut portent extra Conventum, vel Collegium, ad quod pertinent. Minister vero poterit libellum aliquem spiritualem præbere alicui Persona devote, seu Benefactori. Poterit etiam aliquos libros sui Conventus, vel Collegii commodare aliquibus Personæ, prout expedire viserit. Semper tamen in Bibliotheca remaneant scripti a Bibliothecarii libri, qui, & Personæ, quibus commendantur, cum annotatione dici, mensis, & anni. Non poterit tamen Minister, etiam Capitulo Conventuali consentiente, alienare aliquem, vel aliquos libros, nisi sint inutilis, & pro utilibus permittentur. Quod si fecus fecerit, peccata culpa gravis subjaceat.

III. Pater Provincialis, quando illi conveniens visum fuerit potest concedere licentiam Religioso, ut secum habeat, & portet ad usum librum aliquem spiritualem, Bibliam parvam, & compendium casum Conscientia. Nec libros alios poterit quisquam secum portare, nisi de licentia Diffinitoris Provincialis, vel sui Superioris Generalis.

IV. Codices, aliaque manuscripta Religiosorum Defunctorum in Bibliotheca Domus illius, in qua decedunt, vel in Archivio generali Ordinis reponantur.

V. Denique sub eodem præcepto ut supra n. 2. præcipimus, ut nullus extrahat a Bibliotheca aliquem, vel aliquos libros, quinterna, Codices, vel manuscripta absque licentia Prelati. Similiter omnibus Prelatis præcipimus sub eodem præcepto, quod neque sibi reservare, neque alteri audeant concedere manuscripta Religiosorum Defunctorum. Religiosus autem extrahens, notiam præbeat Bibliothecario, & similiter illum præmoneat, ut colligat, & in Bibliotheca reponat libros, & cetera ad illam spectantia, quando ipse Religiosus longam absentiam a Conventu facere intendit, vel in alium migrat.

R E G U L Æ

C A P U T   X X X I X .

Generale Capitulum de triennio in triennium &c.

C A P U T   X X X I X .

De Familiis, earum Capitulis Generalibus & Congregationibus.

S. I.

De Familiis.

I. In nostra Religione Excalceata erunt duas Familiae, in quas totus veniat Universalis Ordo divisus. Quarum una denominabitur intra Hispania, & extra Hispania altera: Utraque erit sub Titulari sibi electo.

II. Ex his duabus Familiis unus Minister Generalis in Caput, & earum Superior eligendus est, & postea Commissarius Generalis in Superiore

Gene-

Generalem Familia, de qua Minister Generalis non fuerit assumptus, ita ut Minister Generali tanquam Superiori omnium, Commissarius Generalis, & ceteri omnes humiliter parcent, & obedient, quin sub pena transgressionis obedientia ulli ceterorum, nec toti Disfinitorio alterius Familiae liceat refire illius mandatis, praesertim post secundam iustitionem, in qua expresa sit clausa: Non obstantibus his, quae Nobis exposita sunt, quando exposita referantur ad literam.

III. Similiter sua familia obedire tenebitur suo Commissario Generali, qui vel Jurisdictione Ordinaria, vel delegata in aliquo casu gubernium totius Familiae tenet, quin impediri, nec retardari possit ab aliquo, quam ab omnium Superiori Minister Generali Ordinis.

IV. Ut semper, ac futuris temporibus sine aliquo Familiae, sive Religionis murmure, aut querela unitatis Religionis sub uno Capite permanere possit, & debeat in proxima futura electione Ministri Generalis facienda juxta Sanctam Regulan eligendus, & assumendum est in hoc munus, filius Familiae Hispanae, & in Commissarium Generale alterius Familiae, scilicet extra Hispanae assumendus est filius eius.

V. Finito sexennio post predictam primam electionem futurum eligendus est in Ministrum Generalem Ordinis Filius extra Hispanae Familiae, & in Commissarium Generale pro sua Familia Filius Familiae Hispanae.

VI. Hac semper viciisitudine imposterum fiat electio Ministri Generalis Ordinis in Capitulo generali.

VII. Si durante Sexennio, Ministrum Generalem Ordinis mori contingat, vel alia quavis causa ejus Officium vacaverit, ex eadem Familia eligendus est Vicarius Generalis Ordinis; Qui excepto nomine Minister in omnibus, & per omnia eamdem Jurisdictionem, & praeminentiam habere debet, ac Minister Generalis habuerat. Et ejus Officium durabit dumtaxat usque in finem illius sexennii, ne privetur Familia Superiore Generali Ordinis adhuc per breve tempus ante Capitulum, nec inter Familias alteretur viciisitudo.

VIII. Si contingat Commissarium Generale deficere in alia Familia mortis, renunciationis, aut alia quavis causa, tunc Minister Generalis ex eadem ejus, qui defecerit, Familia eligat Vice-Commissarium, qui auctoritate delegata, & Nomine Delegantis expresso, omnes illi commissas facultates usque ad proximum Capitulum exerceat.

S. II.

De tempore, & loco, in quo celebrandum est Capitulum Generale.

I. Generale Capitulum de triennio in triennium celebretur, Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha, nisi justa de causa judicio Disfinitori generalis Ordinis, omnibus votis praeter unum concurrentibus differatur, & tunc die assignanda ab ipso Disfinitorio celebretur: Si vero instante tempore, quo juxta Regulam Capitulum Generale celebrari debet, Praeses Capituli infirmetur, ita ut assistere non valeat, tunc ipsemet poterit Capitulum differre per mensem tantum.

II. Capitulum Generale ad praescriptum Regule celebretur de triennio in triennium Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha extra Curias Principum in Domo assignanda a Minister Generali Ordinis quatenus ipse praeferat, consilio Disfinitorio Generali ipsius, vel a Commissario Generali consultis Disfinitoribus sua Familiae, Minister Generali non praeidente.

III. Tempore Capituli non admittantur hospites, nec Domum Capitularem ingrediantur vocales per duos menses ante celebrationem Capiti-

tuli, nisi fuerit Pater Provincialis illius Provinciae exceptis Socio, si Minister fuerit, & Vocale illo, qui ante annum habeat in eadem Domo suam illi designatam residentiam continuam.

IV. Minister Generalis, & ejus Disfinitorium praefixere debent ante Capitulum in eadem Domo Capitulari, & ceteri Vocales ingredi teneantur feria Quinta ante predictam Dominicam quartam post Pascha.

V. Pater Minister Generalis tempore apto, ut omnes, qui vocandi sunt ad Capitulum congregentur, mittat literas vocatorias omnibus vocalibus, qui teneantur concurrere, & Invocatorias, quibus licitum fit concurrere; easque omnes mittat cum expressione temporis, & loci celebrationis imminentis Capituli Generalis; & si hujusmodi litera ad aliquem Capitularem non pervenerint, nihilominus ipse concurrat, & vocatus intelligatur, dummodo constet de promulgatione Capituli Generalis facta, & in sua Provincia aliis nota.

S. III.

De Preside, & Lettoribus in Capitulo Generali.

I. In Capitulo Generali Ordinis semper praeferat Superior Generalis illius, sive Minister, sive cauila Ministri defectus, Vicarius Generalis cognominetur, & si congregato iam Capitulo ipse agrotaverit, vel propter aliam causam non accesserit ad Capitulum, tunc Commissarius Generalis alterius Familiae erit Praes Capituli, ejusque praeidentia durabit usque ad finem dicti Capituli, nisi praesens fuerit noviter electus in Ministrum Generalem, quia tunc praeidentiam habere debet. Et si etiam contingat, congregato Capitulo, Ministrum Generalem, & Commissarium Generalem alterius Familiae simul deficer, tunc Praes Capituli eligatur ab omnibus vocalibus simul, & usque in finem Capituli praeidentiam habeat, nisi noviter electus in Ministrum Generalem sit praesens.

II. In Capitulo Generali suffragium tantum habeant sequentes: Praes Capituli, sive sit Minister Generalis, sive Vicarius Generalis, sive Commissarius alterius Familiae, sive Praes electus a Capitulo. Deinceps Commissarius Generalis, vel Vice-Commissarius Familiae, ex qua Minister Generalis assumendum est: Item Disfinitores Generales Ordinis, & postea Disfinitores Generales Familiae: Omnes Ministri, vel Vicarii Provinciales; Singuli loci primi pro singulis Provinciis Ordinis: Procurator Generalis Ordinis, ita ut quoties in Hispania celebretur Capitulum Generale, suffragium habeat Procurator Generalis Hispaniam, & quoties celebretur Capitulum extra Hispaniam, suffragium habeat Procurator Generalis Curiae Romanae, atque etiapro suffragium habebit Secretarius Generalis Ministri Generalis, qui spirat: & propterea suffragium habere poterit, qui aliquando fuerat Superior Generalis Ordinis, vel Familia Minister, scilicet Vicarius Commissarius, vel Vice-Commissarius. Et sub pena privationis ad ulteriora Ordinis officia, nullus ne ad Capitulum aeat, nisi propter infirmitatem excufari possit; illis exceptis, qui antea Superiores Generales fuerunt, quibus dummodo actu non sint Vocales, liberum erit adire, vel non adire ad Capitulum propter atatem, & labores antea suscepitos. Nullusque poterit suffragium suum compromittere.

III. Primo loco sedeat in Capitulo Praes, & ad ejus dexteram tota Familia ipsius Minister Generalis, qui spirat. Secundo loco, & ad sinistram Praefidis Superior Generalis alterius Familiae cum tota sua Familia; ita ut Superiores Generales caput agant ad latera, & post quamlibet intra propriam ejus, ceteri sequantur hoc Ordine: Disfinitores Generales: Ministri, aut Vicarii Provincia-

les: Socii, primi, & etiam secundi quando subrogantur pro vocali aliquo quamvis subrogatur pro illo, qui Superiorum sedem haberet: Præterea actualis Procurator Generalis, qui habeat suffragium, deinde Secretarius Generalis; & denique post vocales suæ Familia, qui aliquando fuerint Superior Generalis pro ea, & si plures fuerint, qui aliquando munus Superioris Generalis habuerint, qui fuit Superior Generalis Ordinis habuerint, qui fuit Superior Generalis Familia: & si eodem munere plures fuenterint pro eadem Familia, antiquior in Professione præcedat, qui quidem ordo intra, & extra Aulam capitularem servandus erit, quando sive in Refectorio, sive in Choro ad latera sedent, post Ministerum Generalem sedebit Commissarius Generalis Familia: Postea Diffinitorum Generales Ordinis: Deinde Diffinitorum Generales Familia: Postea Patres Provinciales, juxta antiquitatem suarum Provinciarum: Postea Socii primi juxta antiquitatem earumdem: Præterea Procurator Generalis, & post eum Secretarius Generalis, ac denique qui fuerint Superiores Generales, ita ut qui Minister Generalis fuerat, præcedat eum, qui solum fuerat Commissarius Generalis: & si plures fuerint Ministri, antiquior præcedentiam habeat, cujuscumque Familia fuerint.

IV. Si quis ex Capitularibus, aliqua ex causa fuerit inhabilis, vel activa voce privatus, seu dubium super hoc fuerit, ad Diffinitorium Generale Ordinis spectet id determinare, vel declarare. Cui determinationi, vel declarationi omnes stent sub poena privationis vocis activa, vel passiva in illo Capitulo.

V. Quando contingit Prælatum aliquem Superiorum proferre sententiam suspensionis ab officio, vel privationis vocis contra Prælatum sibi inferiore, suffragium habentem in Capitulo Generali, vel in Diffinitorio effectum non habeat, quin prius consulatur idem Diffinitorum, casu quo in vino dicitur sententia impediatur dictum suffragium præfato Reo. Quod intelligatur etiam quando sententia tantum est declarativa dicta pena imposita, videlicet ipso facto a jure, vel a Bullis, seu Brevibus Pontificiis, vel a nostris Constitutionibus.

VI. Nullus sive in Capitulo Generali, sive in Diffinitorio audeat subornare Electores directe, vel indirecte, vel precibus, pollicitationibus, misericordiis, aliove modo illos inducere, ut alteri præsent, vel denegent suffragium. Et contravenientem tanquam pacis perturbator puniatur pena privationis officii, & loci per triennium.

S. IV.

De Sociis ad Capitulum Generale, eorumque officio, qualitatibus, & electione.

I. Cum in Capitulo Generali suffragium habere debet Socius uniuscujusque Provinciae, & nominandus sit ab ipso Capitulo pro futuro, in quo alii erunt Ministri, & alii non statutum est, quod Capitulum Generale (cui impossibile est sciare, neque intelligere personas, qua post sexennum sint Ministri) designet Socios, qui ratione officii concurrere debeat ad Capitulum. Ideoque quilibet Familia seorsim ex qualibet Provincia sua Familia designare debet duas Domos, quæ Capitulares cognominentur, ut qui fuerint earum Ministri immediate ante Capitulum Generale Ordinis, aut Familia sua vi solius electionis in Ministros earum Domorum; Socii sint ad Capitulum Generale futurum: Ita ut Minister Domus prius in hoc Capitulo designata, sit primus Socius, & in Capitulo futuro suffragium habeat: & Minister alter scilicet Dominus posterius designata pro eadem Provincia sit Socius secundus, & in defectum alij Capitularis, quatenus illius munus solum sit concurrere extra Domum Capitularem in loco proximo ad illam, ut præsto, & in promptu

sit ad hoc, ut si opus fuerit, ob defectum alicuius vocalis Provincie sua, suffragium habeat supponendo pro eo, nisi vocali, qui deficiat, liberum fuerit abesse Capitulo; quippe eorum suffragia superlieri non debent.

II. Et quia Socius debet esse prædictus doctrina, observantia, & experientia in regimine, monimus Patres Capitulares Provinciarum, quod in suis Capitulis Provincialibus immediatis Capitulo Generali, eos eligant in Ministros Domorum Capitularium, qui digni sint, ut concurrent tanquam Socii sua Provincia ad Capitulum Generale. Et quod etiam caueant, ne eligatur in Ministrum alicuius Domus Capitularis pro triennio immediate Capitulo Generali, qui jam Socius fuerit in antecedenti Capitulo.

III. Si per mortem, infirmitatem, aut aliam iustam causam, Minister alicuius Domus Capitularis non possit intercessus Capitulo, tunc Diffinitorum Generale sua respectiva Familia, feligere possit Domum alteram, cuius Minister actualis concurrat ad Capitulum semper, ut Socius secundus. Si autem contingat utrumque Socium pro aliqua Provincia simul deficerit, Minister Domus prius electa a Diffinitorio in illo casu erit Socius primus.

IV. Si quis Minister, vel alter Religiosus aliquid animadvertisse, vel notatione dignum habeat remittendum ad Capitulum tradat Socio sua Provinciae, vel suo Provinciali, ut unus, vel alter porter.

S. V.

De forma celebrandi Capitulum Generale Ordinis.

I. Feria quinta ante Dominicam quartam post Pascha congregentur omnes Capitulares utriusque Familia ante meridiem, in Domo designata ad Capitulum celebrandum, ut ad Vespere Præses Capituli congreget omnes illos. Vespere autem idem Præses imponat illis præceptum in scriptis, jubendo, quod si quis scierit alicuius Capitularis impedimentum propter quod non debeat admitti ad Capitulum, illud manifestet statim ante ipsum. Quod si facta sufficiens probatione, impedimentum aliquod inventum fuerit, ad Diffinitorium Generale Ordinis pertinebit declarare, inhabilem esse habentem tale impedimentum, & illum a Capitulo excludere.

II. Die vero sequenti, scilicet feria Sexta congregentur Familia, unaquaque seorsim ab alia. Præses cujuscumque vocalibus sua Familia notos faciat Catalogos omnium Religiosorum ipsi designatos a Provincialibus sua Familia, & a suis Diffinitoribus Provincialibus approbatos, in quibus continentes Religiosi omnes, qui intra Provincias, inspecitis solum graduatione, & Interstitiis apti reperiantur, juxta nostras Constitutiones ad munera, & officia sua Familia in eo Capitulo pertinentia: Ut nullus postea conqueri possit, & quod sua aptitudo non fuerit presens omnibus vocalibus sua Familia. Illa autem aptitudo ex pura graduatione, & interstitiis judicanda erit, quin ad mores, & observantiam aliquo modo referatur, ut alii includantur, excludantur alii, alias darent dissensionem, & causa litium.

III. Deinde postea eodem die, alia tamen scione, iterum congregentur Familia seorsim, ut eligibilitatis scrutinium fiat ab unaquaque, sequenti modo. Quod Familia quavis juxta suam Conscientiam faciat eligibilitatis scrutinium roti Familia sua proponendum, & id faciat, ita ut unusquisque vocalium in schedula una eligat quinque ad electionem capitis pro sua Familia, sive pertinentis ad illam; Et illos quinque eligat ex aptioribus positis in Catalogis, eos tamen, quos suo iudicio judicaverit aptiores. Schedulas vero omnes tradere debent suo Superiori. Superior autem factio ante juramento fidelitatis coram tota sua Congregatione, ab ipso, & duobus sibi immediate vocalibus ejusdem regulabis Schedulas, &

quin-

quinque illos eligibiles, qui plures voces habuerint in praedictis vocalium Schedulis eligibiles declarare, & omnibus gremialibus sua Familia manifestare tenebitur, ostendendo illis Schedulam, manu unius scrutatoris scriptam, subscriptam ab alio scrutatore, & signatam a se ipso Praeside Familiae; & statim hanc sue regulationis Schedulam totius Capituli Praesidi tradere tenebitur, Praeses Familiae; ex qua assumentus est Minister Generalis, ut Praeses Capituli toto Capitulo manifestetur eam ante electionem.

IV. Eadem Feria Sexta simile fiet scrutinium, in quo unusquisque vocalium scribat, felicendo ex Catalogo inter aptos ad Diffinitoris Officium pro sua Familia duodecim, ut ex omnibus Schedulis, duodecim continentibus, a Scrutatoribus, & Praeside Familiae regularis vocibus, duodecim, qui plures voces, quam ceteri habeant, scribantur in alia Schedula modo dicto, & similiter publicata postrema Schedula, ut de proxime eligibiliibus constet, tradatur Praesidi. Si autem contingit, quod in eligibilitatis scrutinio, duo, vel tres aequalis numerum suffragiorum, seu vocum habeant, illi omnes reputentur eligibiles. Si vero hujusmodi aequalitas reperiatur, quando jam ad numerum eligibilium solum deficiunt unus, duo, vel tres, tunc antiquiores in professione, eligibles reputentur. Ceterum si fere omnes voces singularium vocalium pro duobus, tribus, aut quatuor eligibilibus reperiantur, & singularis pro aliis fiat secundum scrutinium ad eligibilitatem illorum, qui usque ad numerum proxime eligibilem defuerint. Si quis autem inventus fuerit, se ipsum nominasse in Schedula selectionis ad eligibilitatis scrutinio, eo ipso ineligibilis si quamvis scelusa voce illius, ceteras omnes habeat pro se. Caveatur stricte ex Scrutatoribus ulli vocalium relatare audeant numerum vocum, quas habuerat aliquis, qui eligibilis publicatur.

V. Factis ab unaquaque Familia praedictis scrutinis, traditaque Praesidi Capituli Schedula eligibilium, modo dicto esformata pro eligibiliis sua Familiae, Praeses totius Capituli, Familiam Generalis, qui spirat, certiore faciat de eligibilitate sibi nota ad electiones proxime futuras a toto Capitulo facienda.

VI. Si in aliquo Scrutinio eligibilitatis, vel supra ea aliqua difficultates occurrant, determinandas sunt a Diffinitorio Generali ejusdem Familiae, cuius resolutioni standum erit sub pena ad arbitrium ipsius Diffinitorio.

VII. His omnibus eadem Feria Sexta expeditis, sequenti die, Sabbathio nempe, & prima diluculo cunctetur, afflentibus omnibus Religiosis, Missa Solemnis de Spiritu Sancto cum commemoratione Beatae Virginis Mariae, & Sanctorum nostrorum Patriarcharum. Idemque etiam fiat in omnibus Conventibus, & Collegiis Ordinis pro felici Capituli eventu. Ac præterea in omnibus Domibus toto tempore Capituli communis, & particulari fiat oratio, ut Deus illuminet Capitulares, ad hoc, ut conformiter omnia faciant, & operentur ad maiorem Domini gloriam, & Religionis utilitatem, & incrementum.

VIII. Finita Missa, Praeses Capituli (etiam si forte aliquis vel aliqui ex vocalibus non pervererint) jubeat fieri signum cum Cymbalo ad Capitulum Generale: Et postquam omnes Gremiales congregentur in Aula Capitulari, illico coram omnibus Praeses Capituli concessionem habeat spiritualis idiomate omnibus communi, hortando vocales, ut in omnibus actionibus, & electionibus præ oculis habeant maiorem Dei gloriam, & Religionis incrementum.

IX. Exhortatione finita, ut sine scrupulo ad electiones procedatur genuflexis omnibus, Praeses ad cautelam illos absolvat ab omnibus, & quibuscumque censuris, forma sequenti: Omnes di- cent Confessionem generalem, & Praeses Capituli

prosequatur dicens: Misereatur vestri &c. Indulgientiam &c. - Si tenemini aliquo, vel aliquibus vinculis Excommunicationis, suspensionis, aut interdictionis in quantum se extendunt gratia, & privilegia Ordini nostro inducta mibi commissa, & nobis concessa: Ego absolve vos ad effectum electionum faciendarum, & restituam vos Sacramentis Ecclesie, Communioni, & unitati Fidelium. In nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Item eadem auctoritate Ego vos absolvio ab omnibus aliis, de quibus fieri consuevit Absolutio in consimilibus Capitulis, ut sitis absoluti hic, & in Tribunalis Domini Nostri Iesu Christi, ut beatam vitam eternam, & vivatis in Sæcula Sæculorum. Amen.

X. Capitularibus sic absolutis, & adhuc genuflexis ante Imaginem Crucifixi (quæ debet esse supra primam & principalem Mensam Aulæ Capitularis) gratiam Spiritus Sancti invocabuni devote dicentes Hymnum Veni Creator Spiritus &c. quo finito Praeses Capituli, ceteris respondentibus prosequitur. R. Emite spiritum tuum, & creabuntur. R. Et renovabis faciem Terræ. R. Benedicamus Patrem, & Filium cum Sancto Spiritu. R. Laudemus, & superexalteamus eum in facula. R. Mite eis Domine auxilium de Sancto. R. Et de Sion tuere eos. R. Ora pro Nobis Sancto Dei Genitrix. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. R. Exultemus iusti in Conspicuum Dei. R. Et delecentur in latitia. R. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. R. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. O emus.

Mentes nostraras quæsumus Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet, & inducat in omnem, sicut tuus promisisti Filius, veritatem.

Omnipotens semperiter Deus, qui dedisti Familiis tuis in Confessione verae Fidei aeterna Trinitatis gloriam agnoscere, & in potentia maiestatis adorare unitatem, quæsumus ut ejusdem Fidei firmitate, ab omnibus semper maniamur adversis.

Defende, quæsumus Domine Beata Maria semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate Familiam, & tota corde tibi prostratam, ab hostium propitiis tuere clementer iussidis.

Deus, qui per Sanctos Patres Nostros Joannem, & Felicem Ordinem Sanctissimæ Trinitatis, ad reaendum de potestate Saracenorū Captivos, calitus inslutiore dignatus es; præsta quæsumus, ut eorum suffragantibus meritis a capivitate corporis, & animæ te adjuvante, liberemur.

Omnipotens semperiter Deus, qui facis mirabilia magna solis, prætende super Congregationes illis commissas spiritum gratiae salutari, & ut in veritate tibi complacent, perpetuum eis rorem tuae benedictionis infunde.

Deus largitor pacis, & amator charitatis, da Familias tuis veram cum tua voluntate concordiam; ut ab omnibus, quæ nos pulsant, tentationibus liberemur. Per Christum &c.

XI. Rogatione finita, Electores omnes ante suaditam Imaginem Crucifixi, faciant juramentum, quo se obligent ad eligendum digniores, & aptiores respectu officiorum, qua proponuntur, & quæ præ oculis habeant in omnibus electionibus maiorem Dei gloriam, & progressum Religionis, juxta tenorem nostræ Regule. Idem quoque Juramentum faciant Electores Sociorum, & Diffinitores in Diffinitorio, vel in qualibet alia Congregatione quando facienda est aliqua electio alicuius Praelati, vel Socii.

Forma Juramenti talis est.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beatae Virginis Mariæ semper Virgini, & Beatis Patribus nostris Joanni, & Felici, me elecetur illos, quos juxta meam conscientiam credam digniores, & aptiores futuros esse Ordini Nostro, Provinciis, & Conventibus, quoad spiritualia, & temporalia.

XII. Facto Juramento Capitulares sedentes eligit per secreta suffragia Secretarium Capituli

tuli de ejus corpore, & per majorem suffragiorum partem, electus pronunciabitur a Praeside Capituli, in cuius manus Secretarius electus faciat juramentum fidelitatis, & servandi secretum sequenti forma:

Ego Fr. N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beatae Mariae semper Virgini, & Beatis Patribus nostris Joanni, & Felici, me in omnibus ad meum officium spectantibus fidelitem, & secretum servaturum.

XIII. Confestim Capitulum eligat per secreta suffragia tres Capitulares in Scrutatores ad regalandum suffragia in electionibus. Iti autem (si aliud visum non fuerit Capitulo, quod per secreta suffragia determinabit) semper erunt Praeses Capituli & duo immediate sedentes ad dexteram, & ad sinistram illius, qui quidem scrutatores statim faciant coram Capitulo juramentum fidelitatis, & secreti sequenti forma.

Ego Fr. N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beatae Mariae semper Virgini, & Beatis Patribus nostris Joanni, & Felici, me scrutatoris officium fideliter facturum, & secretum semper servaturum, non revelando personas, qua suffragia praesliterunt, vel negaverunt huic, vel alteri.

XIV. Deinde Capitulum per secreta quoque suffragia eligat ex Scrutatoribus unum, qui officium faciat secretarii precise in scrutinio & Electus faciat, statim ac pronuntiet a Praeside, juramentum in manus illius ea forma, qua posita manet n. 12. pro Secretario Capituli.

XV. Rursus Capitulum eligat per secreta suffragia unum ex Vocalibus, qui post regulata suffragia in electionibus nomine ipsius Capituli faciat, & pronunciet electiones forma signanda sequenti §. num. 4. & pro cafo, quo suffragia concurrent pro aliquo officio in ipsum Electorem, seu Pronunciatorum, Capitulum eligat alterum, qui eius electionem pronunciet. Quod si aliter visum non fuerit Capitulo (quod per secreta suffragia determinabit) semper primus Scrutator erit Elector, seu Pronunciator, & pro casu electionis sua secundus Scrutator.

XVI. Eadem forma, idemque totum, quo tribus numeris antecedentibus dictum est erga Scrutatores, Secretarium scrutinii, & Electores, seu Pronunciatorum Electionum, servatur omnino, quotiescumque in Diffinitorio, sive in alia qualcumque Congregatione, extra, vel intra Capitulum generale facienda sit aliqua electio canonica Praeclarorum, vel Socii.

XVII. Prædictis igitur præambulis finitis, procedat Capitulum ad electiones, & præcedat omnes, fiatque ante prandium electio Patris Ministeris Generalis, & si præsens sit, sedeat immediate post Patrem Ministrum Generalem, qui spirat, sive post præsidem Capituli; non tamen præsideat, nec officium exerceat usquequo finiatur Capitulum. Nihilominus omnes tam Capitulares, quam ceteri Religiosi Conventus, statim ac electio facta sit, pergent processionaliter cum electio in Ecclesiam cantantes Hymnum: *Te Deum laudamus*, & ibi accipiunt ab eo benedictionem, & omnia fiant juxta formam dispositam in nostro Manuali. Tamen si Pater Minister Generalis electus, præsens non fuerit, illum non expectet Capitulum, sed prosequatur.

XVIII. Post Vespertas ejusdem diei congregentur in Aula Capitulari Vocales omnes, illius Familia, pro qua Minister Generalis spirat, & Praefide eodem, qui torus Capituli Praes fuerit, atque sibi electus Secretario, Scrutatoribus, modo dicto, omnes simul canonice elegant Commissarium Generalem ad triennium immediate futurum pro sua, & ex sua Familia assumptum eodem modo & ritu, quibus Minister Generalis Ordinis ante prandium electus fuerat.

XIX. Sequenti die, videlicet, Dominica congregentur omnes utriusque Familiae Vocales, &

similiter per secreta suffragia elegant ad futurum sexennum sex Diffinitores Generales Ordinis juxta Breve SS. Domini Nostris Clementis Papæ XII. quod incipit: *Pastoralis Officii*: expeditum Mense Septembri die 10. Ann. 1730. qui quidem Diffinitores semper assumendi erunt ex Familia Ministri Generalis noviter electi.

XX. Similiter post Vespertas hujus diei congregentur omnes, qui Committentis Generales fuerant pridie Electores, & ex sua Familia, & pro ea sex alios Diffinitores Generales Familiae elegant ad futurum triennium, qui nec vocari possint, nec re ipsa erunt Diffinitores Generales Ordinis.

XXI. Diffinitoribus omnibus electis, concregetur tota, solaque Familia intra Hispana, & Praeside eodem Capituli Generalis, canonice & ad triennium ex sua Familia eligat Ministrum Nostrum Conventus Romani S. Caroli. Et postea Familia, ex qua Minister Generalis spirat, similiter canonice, & ad triennium eligat ex sua Familia Ministrum Nostrum Collegii Romani de Propaganda Fide.

XXII. Immediate Feria Secunda, Familia Ministri Generalis, qui spirat, albis, nigrisque globulis, aut lapillis assumptis eligat ad sexennum Procuratorem Generalem Ordinis pro Romana Curia ex sua Familia assumptum, cui totum Capitulum, antequam finiatur, dare tenebitur Ordinis mandatum Generalis Procuræ, & similiter eligat Chronistam generalem pro sua Familia. Deinde Familia Ministri Generalis electi, Praeside Superiore, qui spirat, similiter, & ex sua Familia eligat Procuratorem Generalem Familiae sue pro illico negotiis in Romana Curia exequendis, qui etiam ante finem Capituli dabit suum mandatum Procuræ, cum expressa prohibitione, sub præcepto formalis, ne in communibz negotiis Religionis se immisceat, nec verbo, aut scripto a se, aut ab aliis sua Familia cognominetur Procurator Generalis Ordinis; & postremo eligat Chronistam Generalem pro Familia sua.

XXIII. Si fuerit aliqua Domus extra Provincias, præter dictas S. Caroli, & de Propaganda, & Minister illius majorem partem triennii post suam electionem expleverit, Familia illa, ad quam Domus pertineat, Ministrum eligat in eodem Capitulo Generali ad triennium, quia postea, finito triennio, (nisi sit Capitulum intermedium) ad Diffinitorium Familiae pro alio triennio usque ad Capitulum Generale pertinebit electio omnium, qui per Capitulum Generale electi fuerant ad triennium. Quod si Familia intra Hispana quando ei competit Capitulum Generale intermedium, illud celebrare non possit, illius Diffinitorium Generale eligat Ministrum nostri Conventus Romani S. Caroli ad sequens triennium. Et similiter Familia, qua prædictum Capitulum celebrare jam instantem tempore nequeat per suum Diffinitorium Generale eligat Ministrum Collegii nostri de Propaganda Fide ad immediatum triennium.

XXIV. Electiones Ministrorum horum in Capitulo generali poterunt fieri sine Scrutinio ex omnibus aptis, quia propositis quinque ex aptis a Diffinitorio Provinciae, ex qua eligendus assumiri debeat, Familia in eo Capitulo eligere poterit, quem judicaverit eligendum.

XXV. Finitis electionibus, prosequantur secessiones necessariae ad agendum de observantia, progressu, bonoque communi nostra Religionis, & ante omnia, ac præcipue de ejus Initiruto, Redemptione nimur Captivorum: Et ab ipso toto Capitulo confirmantur præcepta in his Constitutionibus imposita. Quibus conclusis Capitulum per secreta suffragia eligat octo ex Ministris Provincialibus actualibus, & Ministris ex Dominibus Capitularibus, ad hoc, ut Piores quatuor, vel quinque concurrent, simul cum

Difinititoribus Generalibus Ordinis, & Familia, (sicut præcipit Regula) ad correctionem, vel depositionem Superioris Generalis Ordinis, si in illo sexennio opus fuerit. Reliqui vero ad hoc deputati juxta Ordinem sua electionis, succedant primis si ex ipsis aliquis deserterit, mortis, aut renunciationis, aut alia quavis causa.

XXVI. Insuper idem Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Religionis, quorum confilio, & assensu, Superior Generalis (quando casus occurrerit) ejiciat ab Ordine aliquem, vel aliquos infrastructo proceſſu, & plene probatis causis expulsionis, juxta Decretum Sacrae Congregationis Concilii. Et præterea eligat quoque Capitulum, ad eundem effectum alios quatuor vel sex Patres subrogandos Ordine sua electionis in defectum alicujus, vel aliquorum ex sex prius electis.

XXVII. Deinde quelibet Familia seorsim designet ex qualibet Provincia sua, duas Domos Capitulares, ut dictum est §. 4. hujus Cap. num. 1., ut Ministri illarum Socii sint ad Capitulum futurum generale Ordinis, vel Familiae juxta dicta.

XXVIII. Quibus electionibus factis, legantur coram Capitulo Decreta S. Romanæ, & Generales Inquisitionis, & Praes Capituli hortetur ad illorum strictam obedientiam, & observantiam. Postea legantur coram suo Difinitorio Epistola Missa ad Capitulum, ut si Difinitorio vifum fuerit coram toto Capitulo nota fiant. Decernimus autem, quod nec Praes Capituli, nec Capitularis aliis præter assignatos, possit legere, aut aperire hujusmodi Epistolas.

XXIX. His omnibus peractis, continuo imponeat Praes præceptum omnibus, & singulis Vocalibus, ut inter spatium viginti quatuor horarum, revelent ante ipsum, & manifestent impedimentum; Si quod forsitan fuerit, ratione cuius aliquis ex Praelatis noviter electis non possit, nec debeat confirmari in suo Officio. Quod si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Difinitorium Generale Ordinis spectat iudicium de illo, nullo autem invento, Capitulum totum confermet electionem Ministri Generalis Ordinis juxta Breve re. Urbani Papæ VIII. Deinde omnes Vocales ad illius electionem, confirmant electionem Commissarii Generalis Familiae: Et postea duo Difinitoria simul cum Praefide confirmant electiones Difinitorum Generalium Ordinis: Ac demum Ordine servato electionum, qualibet Familia cum Praefide confirmat, electiones, quas canonicæ fecit.

XXX. His expeditis Socius Provincie moderitoris, cuiusvis Familia surgat, & coram Capitulo legit Catalogum Religioforum, qui in illo triennio in tota sua Familia descederunt, quem illi tradere tenentur, ejusdem Familiae Provinciales. Deinde surgat Secretarius Capituli, & coram toto etiam Capitulo legit electiones omnes, statuta, Decreta, & cetera omnia acta, & disposita ab utraque Familia in ipso Capitulo. Qua cuncta debent esse scripta in libro Capituli Generalis cum annotatione in qualibet Praelatorum electione numeri suffragiorum concurrentium ad illum, & his lectis subscrivant in eodem libro omnes Vocales, qui usque ad hanc diem, & sessiōnem debent esse æquales inter se, & omnes a solo Praefide licentiam, Socium, benedictionem, signumque recipere quamvis precedentiam inter se, & actuum præsidentiam servandus sit ordo supradictus. Quo facto dissolvitur Capitulum.

XXXI. Semper Capituli generalis tres erunt publicæ conciones, Missæque solemnes, duæ ex Festivitatibus Ordinis ad arbitrium Praefidis, qui tempore apto monere debet Provinciales sua Familia, ut Prædicatores eligant, quos voluerint pro determinata ab ipso Praefide concione facienda in Capitulo illo. Monemus tamen Provinciales, ut si Concionatores, vel Concionator aliquis satirice ad murmur Populi excitandum, vel com-

placendum prædicaverint, illico, & perpetuo prædicandi, & concionandi licentias auferant, vel licentiam, itaut nisi de consensu Capituli generalis futuri minime, qui defecerit, possit intra, nec extra Domos nostras Spiritus Sancti ascendere Cathedram. Jam perfœcto, dissolutoque Capitulo novum Difinitorum Generale Ordinis visitet Superiorem Generalem, & Difinitores Generales Ordinis, qui jam functi suo munere fuerint. Item novus Minister Generalis, & idem novum Difinitorum Generale visitet Superiorem Generalem, & Difinitores Generales Familia, qui in illo Capitulo spirarunt. Hujusmodi autem visitatio fiat juxta dicenda cap. 4. §. 1. num. 4., & receptis Depositionibus Capitularium contra illos, visitationeque conclusa, nisi forte insinuantur culpæ, quæ majorem inquisitionem, atque examen requirant, nam tunc fiet, quod citato Capitulo, & §. disponitur, Missa Solemnis de Requiem pro Defunctis Religiosis, & Benefactoribus Ordinis, & concio habeatur (quæ erit tercia) facienda ab aliquo illius Provincia, in qua Capitulum celebratur juxta Provincialis electionem, qua functione peracta, Capitulares, se multo Charitate fraterna amplexentur, & in suos Conventus profiscantur.

S. VI.

De modo servando in electionibus faciendis.

I. Nec Pater Minister Generalis, nec aliis Superiori nostri Ordinis habeat jus nominandi, vel proponendi aliquam Personam determinatam, ut eligatur. Poterit tamen quandoque Difinitorum, si illi expedire vifum fuerit, aliquas personas proponere ex eligibilius, relinquendo tamen electores liberos, ut suffragia sua illis, vel aliis præstent ex eisdem.

II. Postquam omnes sua suffragia dederunt in qualibet electione, Scrutatores illa ante omnia numerent, attendendo, an correspontant, & æqualia sint numero Vocalium. Quod si ita est, primus Scrutator illa reponat in Urna, & postea sigillatim extrahat, & legat, & legendaque præbeat duobus aliis Scrutatoribus, & Secretarius Scrutinii illa sigillatim scribat, & numeret. Si vero quando Schedulae numerantur, non accidunt ad numerum Vocalium, vel illum excedunt, comburantur statim, sine eo, quod legantur, & iterum de novo suffragia terantur. Ceterum si aliqua Schedula vacua, seu alba inventa fuerit, vel cum suffragio cum conditione, vel alternative, vel præstito Personæ incapaci secundum jus, vel subiecto antea Scrutinium eligibilitatis non eligibili, tunc casus Scrutatores suppresso nomine habentis suffragium, vitium, quod notaverint, declarent, & talis Schedula pro nulla, & pro non suffragio reputanda est; Ideoque separetur, & regulatio, ac numeratio aliorum suffragiorum fiat, & illis solum attendantur ad videndum, an sit electio, vel non. Et precipimus in virtute sanctæ obedientiæ & sub præcepto formalí Scrutatoribus, quod si tempore electionis aliquod reperiatur suffragium pro subiecto, qui ex eligibilius non fuerit, vitium declarat Electoribus, ne procedant ulterius.

III. Si in primo, vel secundo Scrutinio non fuerit electio, Scrutatores consulant Difinitorum generale Ordinis, & istud (si illi expediens vifum fuerit) jubeat, quod suffragia declarentur, & quæ quisque habeat, manifestentur, ut ita Vocales facilius ad electionem conformentur. Si autem facta postea tertio Scrutinio, adhuc non sit electio canonica, omisis Scrutiniis, ille intelligatur electus, vi hujus Constitutionis, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quam pro alio, aut aliis, tunc antiquior in Professione reputabitur canonice electus.

IV. Scrutinio facta, Pronunciator ad id a Capitulo electus, juxta dicta §. antecedentia num.

15. faciat, & pronunciet electionem pro illo, qui habet omnia suffragia, vel plusquam mediocritatem, vel in casu discordiae pro eo, qui electus deputari debet juxta immediate dicta, declarando numerum determinatum sequenti forma, quamvis ipse suffragium electio non dederit.

Ego Fr. N. de N. nomine meo, & omnium Electorum praesentium per decem suffragia v. g. vel (si casus fuerit) in casu discordiae, & aequalitatis, eligo in maiorem, ac generalem Ministrum nostra Sacra Religionis, vel in Diffinitorem Generalem, vel in Ministrum Provincialem Provincie N., vel in Ministrum Conventus, vel Collegii N. P. Fr. N. de N. in Nomine Patris, Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

V. Forma ista faciendo, seu pronunciandi quilibet electionem, semper observetur tam in Capitulo, quam in Diffinitorio, vel alia quavis Congregatione. Schedula autem esse poterunt scriptae propria suffragantibus manu, vel aliena. Que igne comburantur in ipso Capitulo, vel Diffinitorio, vel Congregatione, antequam Vocales surgent.

VI. Omnes controversiae, & difficultates ortae in, vel super electionibus, etiam Patris Ministrorum Generalis in Capitulo, vel alia quacumque Congregatione determinentur per Diffinitorium generale, cuius resolutioni nemo contradicat sub pena ad arbitrium ipsius Diffinitorii infligenda.

S. VII.

De modo aliquid proponendi, & decernendi in Capitulo Generali.

I. Ut maturiori consilio determinetur, quod in Capitulo generali v. g. propositionem fuerit, licet ipsi Capitulo (si illi expedire videbitur) decisionem differre usque in sequentem diem.

II. Quotiescumque iudicio trium Capitularium convenienter sit proponi, vel determinari rem aliquam in Capitulo, Praeses teneatur illam proponeare, ut decidatur, dum tamen non sit novum condere Constitutionem; Ad hoc enim propoundendum, & conferendum major Capituli Generalis Ordinis pars debet petere, & instare: Praeses autem hujusmodi Capituli poterit in eo toto proponere quidquid ipsi expedire videatur, & una Familia consentientibus antea omnibus suffragiis illius, proponere poterit toti Capitulo, ut fiat Constitutione pro sua tantum determinata Familia.

III. Præcipimus, quod nullo praetextu a Summo Pontifice postuletur innovatio, seu immutatio in re aliqua Sanctæ nostra Regulæ, nisi hoc fiat per Capitulum Generale Ordinis concurrentibus omnibus votis, & nemine discrepante, & contraveniens huic Constitutioni, ipso facto privatus sit officio suo, & inhabilis perpetuo ad quacumque alia. Similiter non postuletur a Sede Apostolica, nisi per idem Capitulum Generale, & consentientibus tribus ex quatuor partibus suffragiorum, innovatio, alteratio, seu abrogatio, quod totum, vel quod partem alicuius ex Constitutionibus confirmatis ab ipsa Sede Apostolica.

IV. Ut aliqua Constitutione de novo condatur, ejus convenientia in duobus, vel tribus Capitulis Generalibus, Ordinis sedulo, ac diligenter expendi, & agitari debet hoc Ordine: Postquam in primo Capitulo actum est de re aliqua, si a maiori parte suffragiorum approbata fuerit, statim vim habeat ordinationis, & executioni mandari incipiat usque ad sequens Capitulum, in quo mature examinata, si consentientibus omnibus praeter unum fuerit approbata, habeat deinceps vim Constitutionis. Si vero a duabus tantum partibus suffragiorum approbata fuerit, perseveret ejus execuio, ut ordinatio, usque ad tertium Capitulum generale. Et si in hoc tertio expensis convenientibus, vel inconvenientibus expertis in ejus executione, si adhuc approbetur a tribus ex qua-

tuor partibus suffragiorum, habeat deinceps vim Constitutionis; alias non concurrentibus dicitis tribus suffragiorum partibus, eo ipso revocata, & penitus extincta maneat prefata ordinatio; nec imposterum de ea fiat in Capitulo mentio, nisi mutatis circumstantiis, illi de ea agere videatur, incipiendo examen tanquam de re, de qua nunquam fuerat in Capitulo. Declaramus autem, quod quando tres, vel quatuor partes suffragiorum aequales esse non possunt, non attendatur, nec ratio habeatur de votis superabundantibus, ad tres, vel quatuor partes aequales.

V. Ad hoc autem, ut aliqua Constitutione ex non confirmatis in specie a Sede Apostolica quovis modo alteretur, innoveretur, vel abrogetur, & ad hoc, ut fiat Constitutione contraria alicui ex eis, eodem modo in Capitulis generalibus examinanda est ejus convenientia, vel inconvenientia; ita tamen, ut si in aliquo ex tribus Capitulis, omnium omnino concurrant suffragia; aboleatur antiqua Constitutione, & executioni mandetur ordinatio nova. Ceterum quamvis in primo Capitulo contentiat major pars suffragiorum, non statim executioni mandetur, nec suspendatur per illud sexennium Constitutione antiqua. Quod si in sequenti Capitulo consentiant duas partes ex tribus suffragiorum, tunc suspendatur per triennium antiqua Constitutione, & executioni mandetur nova ordinatio, alioquin ista prorsus extincta maneat. Quod si in tertio Capitulo re diligenter persensa consentiant tres partes ex quatuor suffragiorum, aboleatur antiqua Constitutione, quoad id, in quo per novam alteratur, innovatur, mutatur, seu in contrarium disponitur, nec unquam agatur de ea, nisi ob rerum vicissitudinem, tanquam de re nova, de qua nunquam fuerat actum; si vero in hoc Capitulo non consentiant dictæ tres partes suffragiorum, prefata ordinatio eo ipso nulla sit, & omnino maneat extincta. Poterit vero Capitulum Generale Ordinis dispensare in Constitutionibus, dummodo non sint ex confirmatis a Sede Apostolica, ita tamen, quod si non pertineant ad universalem Ordinis regimen, sufficiat major pars Vocalium: Si autem pertineant ad præfatum regimen, fieri debet consentientibus duabus ex tribus Capituli tribus. Omnino tamen dispensatio fiat ad tempus scilicet usque in sequens Capitulum, in quo nisi confirmeretur, pro nulla habeatur. Quod etiam intelligatur de dispensationibus, quæ juxta dicenda, ab aliis Congregationibus fieri possunt, demptis, quæ a solo Diffinitorio fuerint, quæ protracti poterunt usque ad Capitulum, cuius Diffinitorium fuerit Caput.

VI. Ad facienda quacumque statuta (nullatenus tamen nostris Constitutionibus contradicentia) quæ vim habeant Decretorum Capituli generalis Ordinis, sufficiat major pars suffragiorum, & extinc executioni mandetur. Si autem in Capitulo immediate sequenti expresse non confirmetur, eo ipso extincta maneat. Si vero approbentur nedum a majori, sed etiam a duabus partibus suffragiorum, non ideo censeantur extinctæ, sed perseverent, ut ordinationes juxta dicta n. 4.

VII. Omnia, quæ in Capitulo decidentur per secreta suffragia determinentur calculis alibis, & nigris.

S. VIII.

De Capitulo Generali intermedio.

I. Cum, favente Deo, plures sint extra Hispaniam instituta Provinciae, & ad feliciter, facilius que Ordinis regimen sub unitate unius Capitis bipartition facta fuerit, & instituta, ut in omnibus utraque Familia dignoscatur aequalis, & ad præscriptum Regulæ, de triennio, in triennium celebretur Capitulum generale, quod quidem juxta illius tenorem semper celebratum fuit, ita solum de sexenio in sexenio; & post triennium

triennium hujus Capituli electivi, aliud Capitulum generale, quod ab initio vocatur intermedium, ita etiam servetur imposterum, hoc solo discrimine, quod Capitulum electivum de sexenio in sexenium celebrandum, Capitulum generale Ordinis vocetur: & Capitulum intermedium solum celebretur in ea Familia, ex qua in Capitulo generali Ordinis, Commissarius Generalis electus fuerat, siue verificabitur, quod semper de triennio in triennium aliquod Capitulum generale celebretur in Ordine.

II. Capitulum Ministri Generalis electivum semper celebrari debet intra Familiam, ex qua Minister Generalis spirat, cui Familiae correspondet celebratio futuri Capituli Generalis intermedii, ut sic supremum Caput Religionis nunquam munus suum finiat extra Familiam suam.

III. Capitulum generale intermedium celebrari debet juxta Regulam Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha, & post triennium a die celebrationis Capituli generalis Ordinis intra propriam Familiam extra Curias Principum in Domo designanda a Praeside Capituli, qui semper erit Commissarius Generalis Familiae, nisi intra illam, & extra propriam Familiam adsit Minister Generalis Ordinis, & voluerit praesidere in dicto Capitulo intermedio.

IV. Si stante tempore Capituli Praes infirmatur, potest differre Capitulum per unum mensum tantum, quo elapsi si adhuc fuerit impeditus, vel si congregato iam Capitulo agrotaverit, praesideat Diffinitor Generalis Familiae actu Prior inter alios.

V. Ad hujusmodi Capituli celebrationem, per suas literas convocatorias convocare debet, & invitare per invitatorias Superior Generalis Familiae omnes, qui concurrende debent, & posunt, modo, quo dictum est de Capitulo generali Ordinis, in aliquo anno sit futurus Praes Capituli intermedii.

VI. In Capitulo Intermedio suffragium habere debent Minister Generalis si adsit, Superior Generalis Familiae: Diffinidores Generales illius, Ministri Provinciales, vel Vicarii Provinciales ejusdem: Ministri actuales Domorum Vocalium, quae in Capitulo Generali Ordinis designatae fuerint, ut earum Ministri finito sexenno, Socii sint ad Capitulum Generali Ordinis, quippe Ministri hujusmodi Domorum ad Capitulum intermedium debent concurrende, & eorum successores in eisdem Domibus ad Capitulum Generale Ordinis, quod etiam intelligitur de Sociis in defecutione. Præterea suffragium habebit in hoc Capitulo intermedio, intra Hispaniam Procurator Generalis Hispaniae; Et extra Hispaniam Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia: Deinde Secretarius Generalis Superioris Generalis Familiae; ac demum qui ex eadem familia assumpti fuerant, aliquando Superiores Generales Ordinis, vel Familiae; ita ut hi pro libito, ceteri autem sub pena perpetua privationis concurrende teneantur, sicut dictum est, circa Capitulum Generale Ordinis.

VII. In Capitulo intermedio circa praecpta, scrutinia, selectiones eligibilium, ac cetera præambula, ea omnia obseruantur, que dicta manent circa Capitulum Generale Ordinis.

VIII. Tempore Capituli sedeant ordine, quo nominati sunt, (& si casu occurrit) in quo recens electus praesens fuerit, sedeat immediate post Commissarium Generalem qui spirat, & statim suffragium habeat, quamvis de corpore Capituli non sit.

IX. Facta electione Superioris Generalis Familiae, quae semper fieri debet prædicto Sabbatho ante prandium, post eam illico omnes Religiosi illius Domus, atque Vocales pergant processionaliter cum electo in Ecclesiam cantantes Hymnum *Te Deum laudamus* prout in Capitulo Generali Ordinis. Si autem Diffinitorum Generale Ordinis

propter Bella, aut alias urgentissimas causas, illi a toto Diffinitorio Generali Familiae præpositas nemine discrepante hujusmodi Capitulum inter medium differendum judicer, tunc juxta ipsius Diffinitoris generalis Ordinis arbitrium celebrabitur, die assignanda ab eodem, vel non celebrabitur absolute, & tunc casus non celebrationis ipsum Diffinitorum Generale Ordinis per literas patentes a Ministro Generali efformatas nomine sui Diffinitoriorum prorogare, & confirmare poterit canonice in futurum triennium, & Commissarium, & Diffinitorum Generales Familiae.

X. Ipso autem die electionis Commissarii in Capitulo intermedio, congregentur ipsius Vocales, & sex Diffinidores Generales Familiae ex eadem elegant. Et altera die congregentur omnes in Aula Capitulari, & si familia fuerit intra Hispania, primum eligat Ministrum Nostri Conventus Romanum S. Caroli; At liceat intra Hispania non sit, eligit Ministrum nostri Collegii Romani de Propaganda Fide.

XI. Capitulum Generale intermedium nullas alias electiones facere poterit: Ideo his finitis agebre debet de Redemptione, & Observantia, facereque Ordinationes, & Statuta pro sua Familia, quæ minime opponantur factis a Capitulo Generali Ordinis, atque sibi eligere Chronistam pro tota sua Familia.

XII. Omnibus peractis, Commissarius noviter electus coram toto Capitulo repromittat obedientiam, eamque promittat speciale tempore sui munieris Superiori Generali Ordinis; & postea totum Capitulum confirmet Patris Commissarii electionem: Deinde confirmet etiam singulas electiones, quas fecit canonice; & fiant, leganturque, quæ facienda, & legenda sunt in Capitulo Generali juxta ibidem dicta.

XIII. Dissoluto Capitulo, Capitulares se mutuo fraterna charitate amplexentur, & in saos Conventus profiscantur.

XIV. Illico & quamprimum Secretarius, qui fuerit Diffinitorum Familiae certiore faciat Ministrum Generale Ordinis de omnibus electionibus, & de repromissione obedientiae moderni Commissarii Generalis, qui omnibus noviter electis tradere debet literas authenticas sue electionis.

§. III.

De aliis Congregationibus generalibus.

I. In casu, quo eligendus sit Vicarius Generalis Ordinis propter defectum Ministri Generalis, ut diximus, Prior Diffinitor Generalis Ordinis, tunc superstes, cui competit in eo casu gubernare totam Familiam, ut Superior Generalis Ordinis, usque ad confirmationem novi Vicarii Generalis per suas literas vocatorias congreget omnes Vocales sua Familiae, qui concurrende tenerentur, & posset si in ea Familia celebrandum intermedium, designetque Domum aptam etiam extra Principum Curias pro celebratione Congregationis, ut in ea congregentur tempore apto, ad ipsius arbitrium, ita ut quamprimum fiat Vicarius Generalis electio.

II. Si Diffinitoribus Generalibus Ordinis illo, & alio exceptis, constiterit, quod per omissionem, aut industriam prædicti primi Diffinitoris retardatur Congregatio, & Vicarii Generalis electione, liberum sit illis ad Sedem Apostolicam authenticare accurrere, ut a Pontice destinetur Vicarius Generalis Ordinis.

III. Prædictus Diffinitor primus erit Praes hujus Congregationis, in qua imponat præceptum ad impedimenta detegenda, cunctaque alia exercentur, que exercere debet Praes cujuscumque Capituli.

IV. In prædicta Congregatione fiant Scrutinia eligibilitatis, usque ad num. 5. eligibilium, prout in Capituis Generalibus.

V. Post Missam Solemnam de Spiritu Sancto &c. præambula, quæ sunt in Capitulis, fiat elec^{tio} Vicarii Generalis ante prandium, qua facta immediate post electionem pergant processiona^{liter} in Ecclesia cantantes *Te Deum*, quamvis no^{viter} electus non sit in eadem Domo, in qua si fuerit, ab ipso benedictionem accipiant.

VI. Vespere iterum congregentur, & si Diffinitior aliquis electus fuerit in Vicarium Generalem, Congregatio eligat novum Diffinitorem Generalem Ordinis, & si occurrat aliquod negocium urgens pro tota Religione, aut aliqua Familia, determinetur ab omnibus, ut moris est.

VII. Postea confirmet electionem Vicarii Generalis, & deinde si eam fecit, confirmet etiam electionem Diffinitoriis noviter electi.

VIII. Postea Congregatio dissolvatur, mutuoque amplexentur Vocales, quin aliud fiat, neque concionem aliquam habere debeant in hac Congregatione; Qua finita duo primi Diffinitores Generales Ordinis, & Secretarius Ministri Generalis præteriti, statim mittant attestacionem subscriptam ab ipsis tribus, & sigillo Diffinitori Generali Ordinis munitam, in qua Commissario Generali alterius Familia, & Diffinitorio Generali illius fidem facient electionis factæ, ut eam intra eorum Familiam nullus simulare audeat, aut presumat. Et postquam Superior Generalis alterius Familia, & Diffinitorium Generale illius hujusmodi notitiam habuerit, illico per suas literas authenticas moderno Vicario Generali, obedientiam promittant; Idque facere præcipimus illis sub præcepto formali in virtute sanctæ obedientie sub pena suspensionis ab officio ipsi Superiori Generali Familia, & cuicunque Diffinitori illius, obedientiam non reprobant a Diffinitore Generali Ordinis declaranda, & applicanda. Si autem aliquis Provincialis, vel Vocalis alter electus fuisse in Vicarium Generalem, ad Diffinitorium Provincialis pertinebit electio, sive Provincialis, sive alterius officii, quod electus habuerat.

IX. Si vero non mortis causa, sed ob renunciationem, vel privationem a suo officio munus Ministri Generalis vacaverit, eodem modo, & ab eisdem Vocalibus facienda est Congregatio; eodemque modo eligendus Vicarius Generalis Ordinis. Quippe Congregatio, que Ministrum Generalem depositum, vel illius admisit renunciationem, suo jam munere functa debet intelligi, quin eadem Congregatio jus eligendi Vicarium Generalem prætendere possit.

X. Si autem vel unius Familia, vel totius Ordinis opus fuerit pro urgentissimo casu Congregationem Generalem, judicio Diffinitori Generali Ordinis convocare, id fieri debet, concurrentibus omnibus ipsis Diffinitoriis Generalis, præter unum; Et celebranda est in Domo ad arbitrium ipsius Diffinitori eligenda tempore ab ipso definito, Præside, & Vocalibus seligendis ab ipso, nisi in his Constitutionibus jam designati fuerint pro Congregatione in ipsis statuta, ita tamen, ut ad Congregationem specialem semper concurrat utrumque Diffinitorium, si fuerit Ordinis, semperque Diffinitorium Familia si unus fuerit Familia tantum.

§. X.

De pertinentibus privative ad Capitulum Generale.

I. Quoties dicitur in his Constitutionibus, Capitulum, vel Diffinitorium Generale, & non additur Ordinis, intelligitur de Capitulo generali, & Diffinitorio Generale Ordinis, vel Familia. Itaque ad Capitulum generale spectat facere omnes electiones Praelatorum, & admittere omnes renunciations eorum, quando sunt in ipso. Condere Ordinationes, & Constitutiones, ut in Paragraphis de Capitulis dicitur. Sed ad Capitulum generale Ordinis spectat impetrare a Sede Apostolica concurrentibus omnibus suffragiis

immutationem nostra Regulae in re aliqua. Item ad ipsum pertinet dividere Provincias, consulta primo Sede Apostolica, dummodo pro nova saltem sint octo Conventus. Atque etiam eadem consulta, relinquere, & defertas facere fundationes Conventuum jam admissas, & possessas.

II. Et denum dispensare in Constitutionibus non confirmatis a Sede Apostolica, ut dictum est: Et ex ipsis non confirmatis abrogare, innovare, & alterare quamlibet, ceteraque facere, & stabilire, quæ secundum Regulam, & Constitutiones ipsi reservantur.

III. Illa autem, quæ in Capitulo generali Ordinis, ab unica Familia fieri debent juxta regimen ejusdem Familiae, ab ea proponenda sunt toti Capitulo generali Ordinis, & nisi ab isto determinentur adhuc pro una Familia non poterunt executioni mandari.

§. XI.

De Diffinitorio Generali.

I. In quolibet anno duo celebrentur Diffinitoria, unum generale in qualibet Familia die 13. Septembris, alterum Provinciale pro qualibet Provincia die 3. Maii. Sed quia anno in quo Diffinitorium generale Ordinis congregari debeat secundum Constitutiones ad electiones faciendas a triennio post Capitulum generale Ordinis, non congregabitur Mense Septembris, Diffinitorium Provinciale illius Familiae poterunt prorogari ad Mensem Septembris, ne illis intra annum deficiat Diffinitori Tribunal proprium, ad quod concurrere debent pro expeditione negotiorum suorum.

II. Hujusmodi Diffinitorio generalia semper congregabuntur in Conventu, vel Collegio jam ab ipso Diffinitorio antecedenti deputato. Nec ad istud sit necessaria convocatio, nec admittatur aliqua excusatio, nisi aliquis infirmitate, aut alia causa inevitabilis sit impeditus. Nec licet Superiori generali aliquem Diffinitorem occupare, vel impedire ita, ut dictis temporibus assister non valeat Diffinitorio.

III. Si Superior generalis absens fuerit, Infimus, vel taliter impeditus, ut dictis Diffinitoriis adesse nequeat, congregentur tempore dicto Diffinitores, & Præsidente primo ex eis, celebrent Diffinitoria. Nunquam tamen absente Superiori generali aliqua fiat electio, vel admittatur renuntiatio, vel nova Conventus fundatio.

IV. Congregari etiam poterit Diffinitorium semper, ac Superiori generali visum fuerit, qui & illud congregare quoque tenebitur quando major pars Diffinitorum id postulaverit, vel vacaverit aliquod officium per quatuor Menses ante celebrationem futuri Diffinitori.

V. Quotiescumque Diffinitorium celebretur praesente Superiori generali, si vacans fuerit aliquod officium Diffinitoris ante omnia eligatur Diffinitor; idemque fiat casu quo in ipsa actuali Diffinitorio celebratione tale officium per mortem, renuntiacionem, aut aliam justam causam vacaverit; Et si electus absens est, prosecutur Diffinitorum, nulla tamen fiat electio donec novus Diffinitor perveniat, sine illius consensu, si fuerit intra familiam, fecus si extra illam fuerit.

VI. Diffinitorii tempore congregentur Diffinitores semel saltem in die per spatium unius horæ. Durabitque Diffinitorii celebratio diebus necessariis pro expeditione rerum, & negotiorum ad arbitrium ipsius Diffinitori.

VII. Semper ac celebratur Diffinitorium generale teneatur Superior generalis proponere officia tunc vacanta, & ad Diffinitorium generale pertinentia, ut eorum electiones fiant, & simili ter negotia occurrentia, quæ determinationem Diffinitorii generalis expectant, ut per ejus secreta & decisiva suffragia judicentur.

VIII. Quilibet ex Diffinitoribus poterit pro-

ponere

ponere quamlibet rem ex attrinentibus ad suum Diffinitorum, et si majori ipsius parti expedire videatur, per secreta suffragia decidetur.

IX. Res graves, quales sunt electiones, Renunciationum admissions, & similia proponantur pridie ante decisionem.

X. Quando aliquid determinatum est in Diffinitorio, non agatur iterum de illo in eodem Diffinitorio absente aliquo ex eis, qui primo Decreto steterunt. Imo etiam omnibus praesentibus non contravertatur iterum, nisi concurrentibus tot suffragiis, quot necessaria sunt ad dispensandum.

XI. Epistolæ ad Diffinitorum Missæ non aperiuntur, nisi coram ipso, & ibi publice legantur, nisi aliter eidem Diffinitorio visum fuerit.

XII. Diffinitorum generale Ordinis poterit mittere aliquem Religiosum ad Curias Pontificiam, & Regiam, & quo illi expediens visum fuerit pro aliquo gravi negocio ad bonum commune Religionis pertinente; dum tamen in hoc convenient omnes, qui fuerint in Diffinitorio uno dempto.

XIII. Poterit etiam aliquem ex Diffinitoribus in quolibet gravi negocio occurrente occupare intra, vel extra Familiam, prout illi conveniens visum fuerit.

XIV. Non poterit Diffinitorum generale vices suas concedere, nec Patri Minister generali seorsim, nisi quando adiret aliquam Provinciam, vel Conventum videndum, vel in simili casu raro: Et semper cum limitatione ad ea tantum, quæ probabilitate (judicio ipsius Diffinitorii) occurserent, designando casus speciales, qui & in libro Diffinitorii scripti manebant.

XV. Deputet Diffinitorum in suum Secretarium unum ex Patribus Diffinitoribus, qui statim ac electus fuerit juramentum emittat servandi secretum, & fidelitatem forma praescripta pro secretario Capituli generalis. Cap. 39. §. 5. num. II.

XVI. Quod actum, decimusque fuit a Diffinitorio in ejus libro scribatur, & in electionibus canonicis in ipso facili annotetur numerus suffragiorum, & antequam finiatur Diffinitorium, legatur coram ipso & postea subscribatur a Superiori generali, Primo Diffinitore, & Secretario. Ea autem, quæ five in Capitulo generali Ordinis, five in alia Congregatione acta, decisa, five determinata fuerint ab utroque Diffinitorio generali, insimil in eodem libro Diffinitorii generalis Ordinis scribantur, subscribanturque a Praefide, ab immido Diffinitore Ordinis a Primo Diffinitore alterius Familiae, & a Secretario Diffinitorii generalis Ordinis.

XVII. Pater Minister generalis determinaciones, & Decreta Diffinitorii generalis Ordinis executioni breviter mandari curet. Quod si remisse in hoc se gesserit, & reverenter monitus non se emendaverit, Diffinitores Primus, & Secundus exequi faciente, subscribendo simul cum Secretario, & signando Diffinitorii generalis Ordinis sigillo. Superior autem, atque & Diffinitorum alterius Familiae similiter current executioni mandari, quid quid a Diffinitorio generali Ordinis fuerit decimus aut determinatum: Et si alter fieri contigerit, Diffinitorum generale Ordinis committere poterit suas vices alicui Religioso probo, atque intra aliam familiam bene viso, qui aliquando functus fuerit officio Superioris generalis, vel Diffinitoris generalis, vel Ministri Provincialis, ut nomine Diffinitori generalis Ordinis, Superiorum generalem Familiae, & quemlibet Diffinitorem, ceterosque Religiosos per praecēta cogat ad obedientiam, eosque si opus fuerit, suspensos declareret, & de inobedientia processum faciat, & informationem: Ut illis inspectis, Diffinitorum generale Ordinis, vel eorum renunciations admittaret, vel pro qualitate culpe eosdem afficiat ponis.

XVIII. Si (quod Deus avertat) Superior generalis Ordinis se gereret cum magno sæcularium scandalo, vel Religionem regerer notabili relaxatione, & obseruantiam in rebus gravibus negligenter, tunc Primus Diffinitor Generalis Ordinis, convocet omnes alias Diffinitores Generales Ordinis, ut in Domo omnibus commodiori die ab ipso assignando, congregentur. Qui omnes simul juncti, & non aliter, ac re mature considerata, convocent quatuor, vel quinque Ministros Provinciales per Capitulum Generale Ordinis deputatos, & simul cum illis humiliter, & reverenter (vel oretenus) bis moneant Superiorem generalem Ordinis. Qui si adhuc ab excessibus, & culpis non cessaverit, omnes dicti Prelati (Diffinitores utique generales Ordinis, & ministri Provinciales) simul congregati, & majore illorum parte consentiente, causa sine figura Judicii, aut strepitu judiciali, cognita, judicent, an mereatur deponi: & ita sentientibus, & judicantibus, moneatur, ut sui officii faciat renunciationem, quam si non fecerit, deponatur. Et in tali casu, dum causa examinatur, poterunt omnes simul in toto Ordine, cui, vel quibus necessarium fuerit, imponere praecēta, & censuras, quæ in alia quæcumque mandata subscripta a Primo, & Secundo Diffinitore Generali Ordinis, & referenda a Secretario fidem faciant, & obligent. Et etiam in eo casu poterunt dicti Prelati inhibere etiam P. Minister Generali praecēptis, vel censuris aliis me diis opportunis, ne, dum causa ipsius agitur, & concluditur, officium suum exercet, nec in alio sit Conventu, præter sibi ab eis designato.

XIX. Hujusmodi Congregatio obligari non poterit ad reddendam causam admissionis renunciationis, nisi Sacra Congregationi petenti. Si autem Sacra Congregatio id petierit ad instantiam ipsius Superioris Generalis, causa, & Processus institutus authentice, & summarie tantum, ut ipsi Congregationi constent merita causa, & si velit, jubeat, ipsam ad Summarium reduci. Postquam vero Minister Generalis a suo officio fuerit amotus. Primus Diffinitor Generalis integrum suam Familiam convocet, ut quamprimum, in Domo, in quo fuerat celebratum Capitulum generale Ordinis, Vicarius Generalis electus sit, ut habetur §. 9. hujus Capitis.

XX. Si autem Superior Generalis alterius Familiae ob similes causas corrigi meruerit, id fiat a suo Diffinitorio etiam humiliter, ac reverenter, & moneatur bis, ut emenderetur. Si vero non se emendaverit, Diffinitorum ipsum culparum capita, & arrestationem illarum mittat ad Diffinitorum Generale Ordinis, ut instruatur; & si illi visum fuerit, ex meritis causa, vel illi illius honori consulendo, jubeat officio cedere, vel si hoc facere noluerit, ipsum deponat, in quo casu Minister Generalis eligere poterit Vice-Commissarium, ut dictum est.

XXI. Omnes Processus, ut causa criminales, custodianter in Archivio generali Ordinis, & Patres Provinciales, & Visitatores remittant dictas causas jam absolutas, ut in Archivio reponantur: Imo & etiam remittant incepitas, & nondum finitas, si ab ipsis absolvente non sunt; Idemque faciant Patres Ministri de causis ab ipsis inchoatis, & formatis, vel illas renuntiant ad suum Provinciale, ut de illis judiceret. Quo facto, ipse eas mittat ad predictum generale Archivium, in quo conserventur sub clavi, quæ apud Superiorem Generalem, vel ejus Secretarium sit.

XXII. Et ne decursu temporis libri Ordinis, Bullæ, Brevia, Privilegia ceteraque scripturae dependantur, decernimus, quod in nostro Conventu Maritense sit Archivum generale, in cuius parte separata omnia predicta reponantur, & custodianter sub duabus clavibus, quarum altera sit apud Patrem Superiorem Generalem, altera vero apud unum ex Diffinitoribus designandum

a Diffinitorio. Et similiter ad eumdem effectum in Conventu nostro Sancti Caroli Curia Romana sit aliud Archivum, cuius claves habeant Pater Minister, & Procurator Generalis illius Curiae assumptus ex Familia intra Hispana, sive fit Ordinis, sive Familiae.

XXXIII. Deficiente autem Superiore Generali, & omnibus Diffinitoribus, claves Archivii Matritensis erunt apud Ministrum Conventus, & Procuratorem Generalem Curiae Regiae. Clavis Archivii Romani, quæ erit apud Ministrum Conventus S. Caroli, si ipse Minister fuerit Procurator Generalis eam habere debet ex commissione Superioris Generalis Consiliarius antiquior. At vero si Procurator Generalis Ordinis aut Familiae ibi commoretur, & residentiam habeat intra Urbem, ut tamen egeat Archivio Romano ad sua respective negotia pertractanda, non solum Archivium ingredi, sed & Clavariis consentientibus, extrahere poterit, & secum deferre Instrumenta aliqua cum obligatione a se subscripta, eadē restituendi intra breve tempus, quam obligationem ipsi Clavarii servare debent, & præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub præcepto formal tam Clavariis consentientibus, quam prædictis Procuratibus Generibus extra hentibus Instrumenta, ut ea restituient sub pena privationis ad ulteriora Ordinis officia non restituenti, & Clavario committenti pro casu non restitutionis, non monenti Ministrum Generalem, ut ea restitui faciat.

§. XII.

De spectantibus ad Diffinitorium Generale.

I. Privative pertinet ad Diffinitorium Generale Ordinis novas Conventuum fundationes admittere; declarare dubia erga nostras Constitutiones occurrentia: dispensare in eisdem Constitutionibus ad universale Ordinis regimen non spectantibus, quod tamen raro fiat, & consentientibus omnibus suffragijs præter unum, dummodo non sint confirmatae a Sede Apostolica; atque etiam pertinet ad ipsum dispensare in statutis, seu Decretis Capituli generalis Ordinis. Ad ipsum quoque pertinet admittere renunciationem Patris Ministeri Generalis, si actualiter tunc non celebretur Capitulum generale Ordinis, sed ad hujusmodi admissionem omnia suffragia concurrere volumus. Præterea ipsius Diffinitorii Generalis Ordinis est deputare Religiosos, qui Redemptionem Captivorum exercere debent: & cetera omnia, quæ illi reservantur in Constitutionibus.

II. Ad quodvis vero Diffinitorium Generale, five solius Familiae, sive simul Ordinis sit, pertinet fundationes jam admissas, & jam factas uno sibi transferre in alterum, Conventus unius Provincialia alteri designare, & adscribere, consuendo tamen in praefatis Provincialibus illarum Provincialium, de qua, & ad quam mutatio fiat. Etiam pertinet ad ipsum punire culpas gravissimas, facere statuta, quæ communiter acta dicuntur pro reformatione totius Familiae: Destinare tempus, & locum, in quo celebrandum est Diffinitorium Generale immediate futurum, admittere renunciations Officiorum, ad qua eligere extra Capitulum habeat jus: dispensare, ut a Capitulo Provinciali, inspecta utilitate Domus, pro eodem reeligiri possit aliquis Minister consentientibus omnibus suffragijs Capituli præter duo.

III. Insuper præbere consensum, ut a Summo Pontifice, & ejus Sacris Congregationibus licentia obtingantur, ut aliqui Religiosi nostri transiit faciant ad alias Religiones: licentiam concedere, ut libri Typis mandentur: sine qua, vel sui Diffinitorii Provincialis licentia nemo id audeat facere sub pena privationis Officii,

vocisque activa, & passiva per triennium.

IV. Item facultatem concedere Conventibus, ut hæreditates, seu legitimas renuncient, excepta tamen parte ad Redemptionem Captivorum spectante; & cum conditione, quod si Persona, in cuius favorem facta fatur renunciatione absque herede necessario decelerit ad Religionem legitime redeat. Ita autem renunciationes in libro Conventus renunciantis scriptæ in memoria maneat. Deinde potest etiam Diffinitorium Generale, & ad ipsum spectat licentiam concedere, ut Conventus cum partibus componantur, & ut ad censem, sive ad damnum pecunias recipient: obtenta tamen prius supra præmissis debita Sedis Apostolicae licentia. Et demum ad Diffinitorium Familiae intra Hispana pertinet eligere ad triennium Procuratorem Generalem sua Curiae Regiae.

V. In electionibus faciendis extra Capitulum a Diffinitorio Generali quando concurrunt tantum sex electores, si post tres sessiones, in quarum singulis tria Scrutinia habita sint, electione canonica non sequatur, servetur id, quod dictum est §. 6. num. 3. hujus Capitis.

VI. Præcipimus omnibus Religiosis tam Praelatis, quam Subditis, ne recurrant ad Diffinitorium Generale pro expeditione rerum ad alios Superioris pertinentium, nec ad Superiorum Generalem pro illis, quæ pertinent ad inferiores Praelatos. Qui autem sine debitissimis circumstantiis recurrerit, juxta gravitatem culpæ puniatur.

VII. Diffinitorium Generale nihil poterit facere ultra concessionem a Regnâ, & nostris Constitutionibus, nec negotium aliquod, vel causam ad ipsum non pertinentem poterit sibi arrogare, nisi in casu raro, & omnibus suffragiis concurrerint.

VIII. Superiores Generales, & etiam Diffinitorium Generale, quando illis expediens visum fuerit, mittant aliquam instructionem Patribus Provincialibus sua Familiae, quæ, & pro bono regime, ac reformatione Provincialium, & proximorum, ac subditorum profectu deferviat.

R E G U L Æ

C A P U T X L

Election Majoris, ac Generalis Ministeri de sexennio in sexennium &c.

C A P U T X I

De qualitate eligendorum in Praelatos, ac de eorum, & aliorum officiis, jure, & potestate.

§. I.

De officio Patris Ministeri Generalis, & his, quæ ad ipsum pertinent.

I. Pater Minister Generalis debet esse non mediocriter Doctus in Theologia, five Sacris Canonicis instructus, prudensque, & zelans Regularis disciplinae, & splendoris Ordinis, quippe tanquam Caput illius, alios omnes debet excedere, quantum possibile humana fragilitati permititur: ut autem aliquis sit eligibilis in Ministrum Generalem Ordinis debet habere viginti, & octo annos a profacione: Et necessarium est, quod aliquando fuerit saltem per integrum sexennium Lector Sacrae Theologiae, vel Procurator Generalis Ordinis, vel Secretarius Patris Ministeri Generalis, vel quod concionatus fuerit octo Quadragesimas laudabiliter, & cum conditionibus expressis. Cap. 11. §. 9. num. 1. Ac demum, quod fuerit Provincialis, vel Diffinitor Generalis Ordinis, vel Familiae.

II. Ministro autem Generali omnes in toto Ordine submisæ, & humiliter obediant tanquam

totius

totius nostrae Religionis universali Patri, & Paf-
tori, in quo residet potestas, & Jurisdictione totius
Ordinis non minor, sed superior, ac in Com-
missario respectu sua Familia, & in Provinciali
respectu sua Provincia, & in Ministro respectu
sui Conventus. Habet enim potestatem, & Ju-
risdictionem sibi concessam five jure communi,
five privilegiu nostra Religioni concessis, excep-
tis illis, quæ limitantur per nostras Constitu-
tiones. Quare cum illi competit regimen totius Ordinis,
vigilare, & curare maxime debet perfectam Regularis disciplinæ obseruantiam per In-
structionem a se missam Provincialibus Ministris,
& designando zelatores, & probos viros, ut per
illos statuta Ordinis facilius agnoscere possit.

III. Horum tamen Patrem Ministrum Generalem ne se in officia aliorum Superiorum intrummittat, nisi negligenter, vel culpa illorum id
exigat, aut aliquando ratio, & prudentia suadeat, semper vero debent omnes illi obediens, quod si excesserit in dicta intromissione, a Diffinitorio Generali Ordinis, cui interest, submis-
se, & reverenter monetur, proponendo incon-
venientia, ipsumque informando. Ceterum si
ad hoc instet, sub forme superioris posita Cap. 39.
§. 1. num. 2, etiam Diffinitorium Generale Ordinis
obediat humiliter secundæ illius iussioni,
quia convenientius est aliquid durum pati, quam
resistere Superiori.

IV. Numquam aliquid disponat, determinet,
aut præcipiat contra id, quod a Superiori alterius Familia, vel ab aliquo Provinciali dispositum,
determinatum, aut præceptum fuit, quin prius
id notum faciat ipsi, qui disponuerunt. Superior
Generalis Ordinis ex Familia extra Hispania assum-
ptus nullam Jurisdictionem exercet in Conventu
nostro Romano S. Caroli, nisi eam tantum, quam
in aliis Hispania Conventus exercere poterit, &
in eo Conventu residere non possit, quod potio-
ri jure intelligendum est de Commissario Generali extra Hispania.

V. Ad Patrem Ministrum Generalem pertinet
præsidere in tota Religione in Diffinitorio Gene-
rali Ordinis, aut Familia si præfens fuerit, & voluerit,
& similiter in quovis Capitulo generali,
aque etiam in Capitulis Provincialibus sua Familiæ
per se, aut per alium, ut dicter postea de
Præside Capituli Provincialis: Ceterum si fuerit
extra suam Familiam, præsidere poterit personali-
ter in quacumque Congregatione, & Capitulo
illius, five Generali, five Provinciali, & propo-
nere tam in istis, quam in aliis, quæ in eis agen-
da, vel determinanda sunt, & executioni man-
dere, quod in ipsis decretum est, & facere, quod
obseruentur disposita in nostris Constitutionibus.

VI. Item ad ipsum spectat semel saltem in suo
sexennio videre omnia Monasteria totius sua Familiæ,
& inquirere, ac visitare quemcumque Conventum, vel Collegium ejus, prout ipsi vi-
sum fuerit.

VII. Ad ipsum quoque pertinet Religiosos ab
una in aliam transferre Familiam, consulto ta-
men Superiori Generali alterius Familia, & intra
propriam de una in aliam etiam Provincialiam,
consultis Provincialibus utriusque. Omnes enim
Religiosi nostri ad eam tantum Provinciam spec-
tare debent, in qua professi fuerint, vel quos Super-
ior Generalis Ordinis incorporaverit in ea, aut
fuerant Conventualis ante ejus erectionem, jux-
ta dicenda de Capitulo Provinciali; etiam ad Mi-
nistrum Generalem pertinet Confraternitatis
SSma Trinitatis erigere, & aliarum illi aggregatio-
nem facere. Nec non Epistolæ Fraternitatis, cui
voluerit, concedere. Pertinet etiam ad eum intra
propriam Familiam, designare Lectores tam Phi-
losophiæ, quam Theologiae Scholastice, Expositi-
væ, & Moralis, & Lectoribus præstare licentiam ad
quacumque itinera facienda. Deputare Magistros
Novitorum, recens professorum, & Collegorum

Philosophiæ, cum consilio Provincialis Provincia.

VIII. Præterea pertinet ad ipsum nominare
Prædem, illi delegando suas vices, quoties ipse
exierit a sua Familia, & etiam facultatem conce-
dere Vice-Commissario alterius Familia, quem
elegerit in Superiorum ejus, ut Prædem designet
pro Familia in casu, in quo ipse ad Capitulum ge-
nerale, vel ad aliud opportunum negocium exeat
ab ea. Ac demum ad eum pertinent omnia, quæ
nostra Constitutiones Ministro Generali con-
cedunt, & Curæ ipsius committunt. Poterit quoque
designare Visitatorem cujuscumque Provincia, &
totius alterius Familia, sed filium semper Familia
ad Familiam, Provincia ad Provinciam visitandam,
nisi omnibus consentientibus Diffinitorium Gene-
rale Familia alium exigat Visitatorem extra Famili-
am, vel Diffinitorium Provinciale extra Provinciam suam.

§. II. De Commissario Generali.

I. Commissarius Generalis (tanquam Superior
alterius Familia, qui Jurisdictione ordinaria eam
regere, & gubernare debet in omnibus, quæ in his
Constitutionibus, vel Diffinitorio Generali Ordinis,
aut Ministro Generali obedientiæ non sint op-
posita) oportet, ut sit vir nihilo absimilis a Su-
periore Generali Religionis, quo ad Doctrinam,
prudentiam, & ceteras Dotes; quo ad graduatio-
nem vero, & atatem, ut in Capitulo generali eli-
gibilis sit, debet esse talis, ut assumi possit in Mi-
nistrum Generalem Ordinis, si in eo Capitulo assu-
mendus esset ex sua Familia.

II. Ad Commissarium Generale pertinent omnia,
sed tantum in sua Familia, que Ministro Gene-
rali non reservantur in his Constitutionibus, five
Diffinitorio Generali Ordinis, five suo Diffinito-
rio Generali Familia non competunt. Poterit etiam
intra suam Familiam, quidquid Provinciales ipsius
in suis Provinciis, & Ministrorum earum in suis Con-
ventibus; Ceterum servare debet Regulam præ-
scriptam Ministro Generali §. 13. num. 3.

III. Ad ipsum quoque pertinet omnes nomi-
nare lectores, modo dicto Cap. 38. §. 4. num. 1.
ipsique licentiam concedere, ut itinera faciant;
aque Magistros, five Novitorum, five recens pro-
fessorum, five pro Collegiis Philosophiæ designare,
& eligere, concedere Epistolæ Confraternitatis,
Benefactoribus intra suam Familiam modo
autem non poterit etigere, neque aggregare Con-
fraternitatis SSma Trinitatis, adhuc intra Famili-
am suam: quia hujusmodi facultas tantum est
concessa per Sanctam Sedem Ministro Generali,
& Procuratori Generali Ordinis in Curia Romana.
Ceterum Minister Generalis ex nunc erigit, five
aggregat, quas Commissarius Generalis assignet,
duomo modo non nomine proprio, sed nomine ipsius
Ministri Generalis pro tempore, & expresso sem-
per in ipso Instrumento erectionis, vel aggregatio-
nis conferat illud. Demum ad Commissarium per-
tinet intra suam Familiam quidquid in Constitu-
tionibus assignatur Superiori Generali, quam ad-
datur Ministro, vel dicatur Ordinis.

IV. Vice - Commissarius, quem eligere debet
Superior Generalis Ordinis, in casu cujuscumque
defectus Commissarii debet eligi ex quatuor eli-
gibilibus selectis in Capitulo generali, qui super-
fuerunt post electionem Commissarii Generalis.
Nec poterit eligere Vice-Commissarium, nec sic
antea eligibilem, nisi casu, quo nullus eorum qua-
tuor superstes sit, vel electio jam fuerit determi-
nata ad unum. Præterea numquam eligat in Vice-
Commissarium, qui alia Pralatura fungatur. Hic
enim reputabitur tanquam superstes, ut eligatur
in Vice-Commissarium.

V. Vice-Commissarius tamen sic electus, &
Delegatus Ministro Generali Ordinis ea omnia
poterit in tota Familia sua a die, in quo notam

fecerit suam Commissionem in quocumque Conventu, que illi Delegatus designaverit; Poterit que vi delegationis designare Præsidem sua Familia, pro casu absentia sua ab illa; cuius Officium duret usque ad possessionem Prælati noviter electi, & ad Delegantis arbitrium.

§. III.

De Patribus Diffinitoribus Generalibus.

I. Patres Diffinitores Generales Ordinis sex esse debent juxta Breve se. re. Alexandri Papæ VII, expeditum die 30. Januarii anno 1658. Sex etiam debent esse Diffinitores Familia juxta Breve SSmi Dñi nostri Clementis XII, expeditum die 10. Decembris anno 1733. De his omnibus Diffinitoribus, sive Ordinis, sive Familia idem dicendum est: Quippe differunt tantum in eo, quod primi sunt Diffinitores totius Ordinis electi ad sexennium, & intra, & extra Familiam suam præcedere debent omnes alios; Secundi vero sunt Familia, & eliguntur ad triennium, & præcedere debent omnes alios intra Familiam tantum, post tamen Diffinitores Generales Ordinis. Itaque singuli duo Diffinitores pro singulis Provinciis sua Familia eligantur, & omnes intra suam Familiam sint æquales in potestate, & præeminentiis, ac Filii sint Provinciarum, pro quibus eliguntur actualliter. Horum enim prior electus, primus fit Diffinitor intra suam Familiam; Secundo electus, secundus, & sic de ceteris servata prioritate electionis.

II. Ceterum nullus Religiosus eligibilis sit in Diffinitorum Generalem, quin expleverit viginti annos post professionem, & quin fuerit prius ad minus per triennium Lector Theologiae, aut Secretarius Generalis, aut Procurator Generalis in Curia Romana, vel concionatus fuerit quatuor Quadragesimas, aut Magister Novitiorum per triennium, & quin postea ad minus per triennium fuerit Minister Conventualis alicuius Conventus, vel Collegii sua Provinciae.

III. Superior Generalis, & Diffinitores Generales, dum post suam electionem primo in Diffinitorio congregantur, faciant ante omnia in ipso Diffinitorio Juramentum servandi perpetuum Secretum de rebus in eo agendis. Quod Juramentum tunc obliget, quando major pars Diffinitorii declaraverit debere servari secretum in tali, vel tali cau. Qui autem illud freget, ab eodem Diffinitorio severe puniatur.

IV. Diffinitores Generales habitent in Conventibus designatis a suo Superiori Generali, & aptis, ut opportune scribere, & recipere Epistolas possint ad suum munus spectantes: Et in omnibus Conventibus, & Collegiis, ubi fuerint, suffragium habeant, sicut ceteri Conventuales, sed ante in toto Ordine juxta nostras Constitutiones, quamvis aliquod Diffinitorium sive Provinciale, sive Generale Familia actu celebretur in ea Domo, in qua aliquis Diffinitor Generalis Ordinis inveniatur, quo tempore juxta nostras Constitutiones, Provinciales respectu Diffinitorii Generalis, & Minister etiam respectu Diffinitorii Provincialis amittit locum.

V. Absente Ministro Domus, si ibi non fuerit Præses designatus per Superiorum Generalem, vel Diffinitorium Generale, semper præsideant in actibus, & functionibus Communis, signumque faciant, ut moris est; Nunquam tamen se intromittant in regimen Domus, nisi absens simul Ministro Vicario, & Diffinitoribus illius Provincie, tunc enim quoad omnia Præfides erunt Domus: Et omnes Religiosi semper, & ubique eamdem illis observantiam, & reverentiam præstent, ac suis Ministris sub pena ad arbitrium Diffinitorii Generalis sua Familia, illis rigorose applicanda.

VI. In qualibet Domo, ubi fuerint Patres Diff-

finitores Generales cum Superiore suo Generali, ab ipso licentiam, Socium, & benedictionem accipiunt ad exundum e Domo. Si autem Superior Generalis ibi non fuerit, per se, aut per alium dicant Ministro, & cum Socio ab ipso designato exeat: Socius tamen ipse a Ministro benedictionem accipiat.

VII. Epistolas quibuscumque Religiosis, & Secularibus scribere, & ab illis Misas recipere liceat Diffinitoribus absque alicuius (etiam Patris Ministeri Generalis) impedimento, vel examine. Etiam eis liceat alloqui quascumque personas, observando tamen, quod Regula, & Constitutiones disponunt, quoad loca, & tempora loquendi, & tacendi.

§. IV.

De Capitulo Provinciali.

I. Capitulum Provinciale celebretur, ut moris est, in singulis Provinciis de triennio in triennium Sabbatho (si fieri possit) ante quartam Dominicam post Pascha, ita ut in duabus Provinciis, vel in tribus, si creverit numerus Provinciarum, cujuscumque Familia, celebretur anno præcedenti ad Capitulum generale, nisi justa causa Superior Generalis Familia aliquod Capitulum anteponat, vel postponat. Quod tantum per tres menses facere poterit, & tunc celebrabitur tempore, & die designato ab ipso Superiori Generali, semper extra Curias Principum, in Domo ad arbitrium prædicti Superioris, consulto ratiōne Diffinitorio Provinciali destinanda.

II. In quocumque Capitulo Provinciali cujuscumque Familia Præses erit Superior Generalis Ordinis, si adfuerit intra illam; Si vero extra illam fuerit, Præses erit in altera Familia Superior Generalis illius. At si Superior Generalis Ordinis fuerit extra propriam Familiam, Præses erit ille, quem pro tempore sue absentia elegit in Præsidem totius Familia. Si autem ob iustas causas, vel quia duo Capitula eodem anno concurrent in Provinciis longe inter se distantibus, Superior Generalis nisi magno labore ad aliquod Capitulum concurrene nequeat, tunc, & eo causa poterit designare Præsidem pro Capitulo Provinciali, cuius præsidentiam pro se non selegerit. Ceterum semper tenetur eligere Præsidem ex Provincia, intra quam celebrabitur Capitulum; Et nisi instanti Diffinitorio Provinciali, concurrentibus omnibus suffragiis præter unum, non poterit designare Præsidem ex alia ejusdem Familia Provincia assumptum.

III. Ad Capitulum Provinciale Superior Provincialis per suas literas convocet Gremiales juxta instructionem Superioris Generalis, qui per sex menses ante Capitulum tenebit illi notam facere designationem Domus, temporisque, & diei, ut ea omnia denunciet in literis Convocatoriis, & Vocationiis eius, qui concurrere debent, & possunt. De his autem Convocatoriis idem intelligatur, quod dictum est circa Capitulum generale Ordinis, ut earum vi Gremiales reputentur vocati. At vero de illis Superior Provincialis certiori faciat Præsidem Capituli illico, ac in Domum Capitularem accedat Præses.

IV. In Capitulo Provinciali suffragium habeat post Præsidem Superior Provincialis, duo Diffinitores Generales actuales illius Provincie, Diffinitores Provinciales, duo Ministri Socii, Redemptor Captivorum, & Procurator Provincie: Ceterum si in aliqua Provincia fuerit aliquis Procurator plurium Provinciarum in alicuius Principis Curia, hic suffragium habere debet in Capitulo sua Provincie, & in eo casu licet sit alius particularis Procurator Provincie, hic illud non habeat. Deinde suffragium habere possunt, quin cogantur adesse Capitulo, qui aliquando fuerint Superiores Generales, vel Diffinitores Generales ex ea Provincia assumti, vel qui fuerint Provinciales illius.

illius. Erit tamen hoc discrimen inter vocales, quod (nisi detenti fuerint infirmitate, vel inevitabilis impedimento) concurrent debent sub pena privationis vocis activae, & passive in perpetuum: Superior Provincialis: omnes Diffinitores Provincie; duo Socii primi: Redemptor Capitularum, & Procurator. Ceteri autem libere possunt adesse, vel abesse suo Capitulo Provinciali. Ac demum ad Capitulum, & extra Domum Capitularem sub praedicta pena privationis accedere tenentur duo Socii in defectum.

V. In Aula Capitulari, & extra illam tempore Capituli, sedent, praeceant, & praeideant Capitulares ordine, quo nominati sunt, ut dictum est de Capitulo generali intermedio, ita tamē, ut qui fuerint voluntarii vocales, & aliquando fuerint Superiores Generales, ceteros voluntarios praeceant, exceptis Diffinitioribus Generalibus actualibus, qui semper erunt immediate post Praesidem. Deinde qui fuerint aliquando Diffinitores Generales pro illa Provincia etiā actū non sint, praeceant eos, qui fuerint Provinciales illius.

VI. Capitulares solum ingredi poterunt Dominum Capitularem feria quinta immediata ante celebrationem Capituli. Ante vero per duos menses antecedentes ingredi non poterunt, nisi Praeses, & Diffinitorum Provinciale cum Provinciali, exceptis socio, si Minister fuerit, vocalis ille, qui ante annum habeat in eadem Domo suam illi designatam residentiam continuam. Hortamus tamen Patres Diffinitores Generales actuales, qui non fuerint filii Provincie, ut tempore Capituli Provincialis extra Domum Capitularem in alio commoren tur Conventu, nisi actuali impediantur infirmitate.

VII. Socii vero secundi, si vocati fuerint, accedere possunt, & ingredi eadem feria quinta, sed si non jubeantur accedere, non ingrediantur Dominum usque ad feriam tertiam, in qua studentes etiam ingredi possunt, ut coram Capitulo examinentur, ut dicetur infra. De cetero autem circa praemambula ante electiones observanda sunt, quæ statuta manent circa Capitulum Generale. At vero eligibilitatis scrutinia similiter fiant, hoc nimirum modo, eadem feria quinta Praeses Capituli omnibus Gremialibus manifestet Catalogum a Diffinitorio Provinciali ipsi traditum omnium Religiosorum, qui intra Provinciam juxta nostras Constitutiones, inspectis graduatione, & interstitiis, apti sint, ut ex illis fiat eligibilitatis scrutinium, & ab Scrutatoribus eodem modo, ac dictum est de Capitulo Generali, regulentur, ac publicentur eligibilitatis scrutinia, ut juxta ea suo tempore elegantur, quos eligere voluerint Vocales.

VIII. Deinde fiat secundum scrutinium ad eligendos quatuor Diffinitores Provincie (qui in qualibet Provincia solum eligi debent, & inter ipsos nulla sit inæqualitas) quisque Gremialium in Schedula sua octo debet feligere ex aptis, & scrutinium fieri debet ex illis octo, qui plures voces habeant, ut solum nominentur, & declarentur proxime eligibiles in Diffinitores octo ex omnibus aptis, & ex his tempore suo elegantur quatuor in Diffinitores Provincie similiter, ac dictum est de Diffinitoribus Generalibus.

IX. Præterea tertium fiat scrutinium ad Ministrorum electiones, & ad illud ex aptis unusquisque vocalium in sua Schedula feligat, & scribat talis numerum Religiosorum aptorum, ut in mediata excedat numerum Domorum Provincie, & postea regulatis vocibus modo dicto declarentur eligibles in Ministris, qui plures voces habuerint in Schedulis, & illi, qui necessarii fuerint, ad duplicatum numerum Ministrorum, qui elegendi sunt pro Domibus, quin vocales reneantur eligere, nisi quos voluerint, ex contentis in duplicato numero.

X. Denique ad Sociorum electionem, quartum

fiat scrutinium, sicuti ad eligibilitatem Diffinitorum. Ceterum hoc discrimine, quod quando regulentur voces, quas habuerint in Schedulis Electorum, Scrutatores debent in Schedula publicanda ita regulare selectos, ut quatuor, quos invenerint habuissent maiorem numerum vocum in Schedulis, declarent eligibiles in duos Socios primos, & alios quatuor in duos Socios secundos.

XI. Praeses Capituli manifestet vocalibus graduationem Domorum a se factam, præcile ad eligendos Ministris pro illis, & statim separantur Vocales Diffinitorio, quod solum deputare debet duos Vocales ad legendas Epistolas missas ad Capitulum.

XII. Sequenti die, Sabbatho nempe, factis omnibus, quas fieri debent in Capitulo Generali, congregentur in Aula Capitulari, & facta a Praeside exhortatione lingua omnibus communis, fiat absolutio, Electorum juramentum electio Secretarii Capituli, Scrutatorum, Secretariorum, & Pronunciatoris eadem forma, eisdemque factis juramentis, sicut dictum est de Capitulo Generali, & his omnibus finitis, ad electiones procedant Vocales.

XIII. Ante prandium fiat semper, & sola fiat electio Ministri Provincialis, qua facta, omnes Vocales præter Praesidem, & Superiorem Provinciale, cujas officia expirat, pergent professionaliter in Ecclesiæ cantantes Hymnum *Te Deum*, & ibi ab eo benedictionem accipiant eomodo, & forma, quibus juxta nostras Constitutiones fit in electione Ministri Generalis.

XIV. Vespere autem congregetur Capitulum, & si Provincialis electus præsens fuerit, sedeat immediate ad Praesidis finistram, non tamen præsideat aliis Vocalibus, quamvis eos præcedat, nec officium exerceat usque finiatur Capitulum: Nec si absens sit, illum Capitulum expectet, sed prosequatur, & fiant electiones quatuor Diffinitorum Provincialium, quorum præcedentia post confirmationem, juxta ordinem electionis regula erit.

XV. Sequentibus diebus (qui omnes pro celebrazione Capituli ad summum erunt novem) fiant electiones Ministrorum Conventionalium, secundum graduationem Domorum antea dictam, & post omnium Praelatorum electiones elegantur canonice duo Socii ex Ministris noviter electis, qui ad Capitulum Provincial futurum concurrent debent ut Socii primi. Præterea elegantur alii duo, qui fuerint aliquando Ministris, quamvis in eo Capitulo in Ministris non sint electi, ut ad Capitulum futurum accedant vocati, tanquam Socii secundi, quorum primus, deficiente aliquo Gremiali, cui concurrere non sit liberum, suffragium habeat pro eo, & secundus suffragium habeat, si deficit alter, quicunque ambo in loco proximo extra Domum Capitularem manent debent tempore Capituli, ut præsto sint concurrent, si vocentur. Nullus autem eligi poterit in Socium prium, aut secundum, si in eo Capitulo Socius fuerit cum exercito, etiam supplingo pro alio, quamvis tunc eligatur in Ministrum.

XVI. In casu quo post trinum scrutinium adhuc non fuerit electio canonica secuta, tunc omis- sis scrutinis, eo ipso habeatur tanquam legitime electus vi hujus Constitutionis ille, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quam pro alio, aut aliis. Si vero pro duabus fuerit æqualis numerus suffragiorum, major quam pro aliis, tunc antiquior in professione reputabitur, & habebitur tanquam legitime electus.

XVII. Si per mortem, aut aliam quamvis causam Socius aliquis pro suo munere non posse accedere ad Capitulum, tunc Diffinitorum Provinciale tempore apto eligat Socium loco illius.

XVIII. Si aliquis Praelatus, vel particularis Religiosus, aliquid animadvertendum, vel nota

dignum habuerit, id credat Provinciali suo, vel alicui Socio ex primis sua Provincie, ut ipse tradat destinatis a Diffinitorio Provinciali ad legendum Epistolas.

XIX. Factis canonice electionibus, prosequantur fessiones necessariae ad agendum de observantia, progressu, bonoque communi Provincie, & ante omnia, ac praecipue de ejus Instituto, redemptione nimirum Captivorum. Capitulum Provinciale quamvis non possit, novas Constitutiones statuere poterit ordinationes facere ad melius regimen sua Provincie, dummodo nihil sine contrario ordinationibus factis a Capitulis Generalibus, vel Generalibus Diffinitoribus.

XX. Ordinationibus factis, extra Aulam Capitularem fiat examen studentium, qui concurrere debent, ut ex illis eligantur Lectores.

XXI. Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Provinciis, quorum consilio, & auctoritate Provincialis quando casus occurrerit, ejiciat ab ordine aliquem, instructo processu, & bene probatis causis expulsionis, servatisque Decretis Congregationum, & Summorum Pontificum: & præterea eligat ad eundem effectum alios quartuor, vel sex Patres subrogandos ordine sua electionis, in defectu alicujus, vel aliquorum ex sex prius electis.

XXII. His factis, legantur coram Capitulo Decreta Sanctæ Romanae, Generalis Inquisitionis, & Praes Capituli hortetur Gremiales ad strictam observanciam illorum.

XXIII. Decretis lectis, Praes Capituli imponat præceptum, ut dicitur de Capitulo Generali; Et si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Praesidem Capituli, & Diffinitorum cum suo Provinciali spectet Judicium: Nullo autem invento, vel si inventum fuerit, Judicio facto a Praeside, & toto Diffinitorio Provinciali, totum Capitulum albis, nigrisque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provincia, & Procuratorem Provincie pro ea. Si in aliqua Familia fuerit Curia communis plurim Provinciarum Ordinis, & Provincie alternatim elegerit Procuratorem omnium illarum, Provincia illa cui secundum dictam Alternativam competit electio hujusmodi Procuratoris, prius eligat illum in suo Capitulo Provinciali, & postea eligat Procuratorem particularem ejusdem Provincie.

XXIV. Postea totum Capitulum confirmet electionem Patris Provincialis, Præsesque, nec non Provincialis, cuius officium expirat ad Diffinitorum Provinciale, confirmet omnes alias electiones.

XXV. His omnibus expeditis, Socius primus surgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religiosorum, qui in illo triennio deceaserunt, in sua Provincia. Deinde si aliqui Religiosi (non vocales ipsius Capituli; Hi enim recurrere debent ad Capitulum, vel Diffinitorium Generale) petierint aliquod sublevamen propter ipsorum fractam valetudinem, aut aliam justam, ac rationabilem causam, Capitulum tale sublevamen indulget quatuor, vel quinque magis indigentibus. Ac denum surgat Secretarius Capituli, & legat electiones omnes, statuta, ceteraque omnia alia acta, & disposita in ipso Capitulo, que cuncta scribenda, & subscribenda sunt, ut dicuntur de Capitulo Generali, & statim dissolvatur Capitulum.

XXVI. Postea immediate Praes Capituli imponat præceptum omnibus Capicularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipso manifestent, quid quid notarunt circa mores, regimen, & observantiam durante triennio in Patre Provinciali præterito; nec non circa regimen, & suorum officiorum executionem in Diffinitoribus Provincialibus antecedentibus. (Diffinitorum enim visitatio circa mores in quacunque visitatione Provincie facta supponitur, qua a Visitatore

visitari debent etiam Diffinidores Provincie) visitatione conclusa, si aliquid dignum pena, vel reprehensione fuerit inventum, Praes ipse si Superior sit, Reos puniat, vel reprehendat. Si autem non fuerit Superior, visitationem mittat Superiori Generali Familiae, ut ipse judicet Reum, aut Reos.

XXVII. Die sequenti, ultimoque Capituli Misericordia Solemis de requie pro Religiosis nostris defunctis, & Benefactoribus nostris, Concioque & Solemine Responsoriis habeatur. Debent autem Provinciales curare ne concionator aliquis latrice predicet sub pena imposita (§. de Capitulo Generali num. 31.) qua functione peracta Capitulares fraternali charitate amplexentur, & in suos Conventus profiscantur.

XXVIII. In casu, quo Minister Generalis designet in Praesidem Capitoli Provincialis aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc Minister Dominus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali, & si ipse Minister fuerit Socius actualis, suffragium habeat Socius primus in defectum.

§. V.

De Diffinitorio Provinciali.

I. Diffinitorum Provinciale congregetur immediate post Capitulum Provinciali, & postea de semestre in semestre in Domo, quam designabit de una in aliam Congregationem; Congregetur etiam quoties Provinciali vixum fuerit; Ordinarie autem quotannis celebrari deberet in quilibet Provincie die 3. Maii: prædictum autem Diffinitorum consurgere debet ex Superiore Provinciali, uni Presidenti, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habeant: Et in primo Diffinitorio Superior Provinciali, & omnes Diffinidores Provincie Juramentum facere debent, sicut Diffinitorum Generale.

II. Diffinitorum Provinciale insimul poterit admittere renunciations, eligere Diffinidores, novosque Ministros Redemptores sua Provincie, quotiescumque vacaverint eorum officia, quocumque titulo vacent; Poterunt etiam eligere chirostigmatum sua Provincie, necnon ex concessione Diffinitorii Generalis præbere consensem, ut libri Typis mandentur; & ex commissione Diffinitorii Generalis concedere facultatem audiendi Confessiones Fæminarum cum informatione Patris Provincialis, que ad Generale pertinet Diffinitorum Cap. 38. §. 2. num. 2.

III. Poterit etiam facere ordinationes ad melius esse sua Provincie, dummodo ordinationibus Capituli, vel Diffinitorii Generalis non opponantur. Præterea de consensu Superioris Generalis, poterit feliciter studentem Theologie, ut nominetur, & fiat Collega nostri Collegij Romani.

IV. Si Provincialis deficiat, vel illius officium quocumque titulo vacet, Diffinitorum Provinciale, Praeside designando vel potius designato pro casu a Superiori Generali, & Socii actuales elegant novum Superiorum Provincie, qui Vicarius Provincialis nominetur, & illius officii cum omnibus auctoritatibus, quas haberet si esset Provincialis usque ad immediatum Capitulum Provincia duret.

V. In casu discordia suffragiorum servetur in Diffinitorio, quod stabilitum est pro Capitulo Provinciali num. 16.

§. IV.

De officio Patrum Provincialium.

I. Nullus sit eligibilis in Provinciale, nisi eligibilis esset ratione etatis a professione, & graduationis in Diffinitorum Generalem Ordinis, aut Familia. Electo tamen in Provinciale omnes humiliter, & prompte obedient tanquam Pa-

tri,

tri, & Pastori; qui, & ideo magna sollicitudine sua Provinciae invigilat, & in toto illa eamdem habeat potestatem, quam Minister in suis Conventibus, in eorum tamen officia non se intromittat, nisi illorum negligentia, & culpa exigente, vel necessitate, & prudentia postulante.

II. Ad Patrem Provinciale spectat concedere licentiam, ut in Religione recipiantur, qui ad Chorun destinantur. Item, ut tam isti, quam laici, existentes in anno probationis, seu Novitatus recipiantur suo tempore ad professionem. Similiter prastare literas (vulgo reverendas) ut Religiosi facris initientur; facultatem, ut concionentur. Primo licentiam, seu facultatem concedere, ut Religiosi se exponant examini Ordinarii, & post illius licentiam, ut Confessiones audient virorum, & petere a Diffinitorio Generali, vel propone-re suo, quod Religiosi Confessiones Fæminarum audiant; etiam pertinet ad Provinciale in qualibet visitatione designare Confessarios pro Religiosis.

III. Pro his omnibus hortamus Patres Provin-ciales, & eorum Conscientias oneramus, ut antequam praeditas facultates concedant, certam, & veram notitiam habere curent de virtute illo-rum, quibus eas concedunt, ac de ipsorum etate, scientia, & ceteris ad eas requisitis tam a jure, quam a Bullis Pontificis, & nostris Constitutionibus. Et insuper dum a Diffinitorio postulaverint licentiam, ut aliquis Religiosus Fæminarum excipiat Confessiones, mittat simul petitionem proprii Ministeri ejusdem Religiosi, in qua tam Mi-nister, quam Consiliarii ejusdem Conventus, seu Collegii testificantur de annis aetatis, habitus, ac Presbyteratus talis Religiosi, & quanto tem-pore Confessiones virorum laudabiliter, & promi-pete audierit.

IV. Pertinet etiam ad Provinciale suspende-re, & tollere (quando conveniens judicaverit) facultates, & licentias praedicandi, & audiendi Confessiones tam virorum, quam Fæminarum. Deinde impertire in sua Provincia Benefactoribus, & aliis personis Epistolas Confraternitatis, quibus particeps sunt suffragiorum, ceterorumque bonorum operum sua Provincia, & facultatem prastare Conventibus ad perpetuo alienandas Sepulcras Ecclesiastiarum; non vero Cap-pella majoris, vel minorum.

V. Rursum singulis annis semel saltem vi-sitare omnes Conventus, & Collegii sua Provin-cia. Si vero Superior Generalis aliquam illius Provinciae Domum visitavit, tunc Provincialis non teneatur eam pro illo anno visitare. Quod si con-tigerit aliquem Fratrem Germanum Provincialis esse Ministerum alicuius Domus sua Provincia non visitet Dominum illam ipse Provincialis, sed tunc casu illam visitabit Superior Generalis, vel de illius commissione alter Religiosus. Deinde si Pater Provincialis infirmitate, vel alia justa caufa impeditus non valeat visitare per se, summa-que officium exercere, poterit vices suas alteri Religioso Provinciae sua committere, nunquam tamen nominare, seu instituere Vicarium Provin-ciale, five pro tota, five parte sua Provin-cia. Hoc enim ad Diffinitorium Generale attinet.

VI. Praeterea ad Provinciale spectat suos Re-ligiosos ab uno ad alium Conventum transferre, & præbere eis, (exceptis lectoribus studentibus) licentiam ad itineri facienda, necesse ate exigen-te, & servatis his, quæ dicta manent supra Cap. IO. §. 1.

VII. Suspendere quoque ab officio Ministerum, qui gubernare necrit, vel qui sua malitia, aut negligentia, vel defectu capacitatibus permitit, ansam præbet, vel causa est, quod omnes, vel plerique subditorum vivant irreligiose, laxe, vel sine pace, aliave inconvenientia tam in Oppido, quam in Conventu sequantur. Quicunque ergo ex istis causis potest Provincialis suspendere ali-

quem Ministerum (quantumvis alias bonis mori-bus ornatum) consuletque Diffinitorium Gene-rale, ut si expedierit, prædictus Minister de-ponatur.

VIII. Ad Provinciale etiam pertinet nomi-nare, & designare simul cum Ministero Vicarios omnium Conventuum, & Collegiorum sua Pro-vincia, necnon illos suspendere, imo, & con-fulto Superiore Generali, eosdem privare tam in casibus expressis nostris Constitutionibus, quam si propter alias culpas id mereantur, sine obli-gatione reddendi causam, & rationem, cur ita fiat, nisi Sacra Congregationi, aut Superiori Ge-nerali, quando requisitus fuerit. Item admite-re renunciations officiorum, quorum designatio ad ipsum attinet, tametsi cum Ministero nomina-tio facta fuerit.

IX. Ad ipsum etiam spectat culpas punire, usque ad graviorem inclusive: Absolvere a cen-suris, ad limites facultatis ei concessæ per jus commune, vel Pontificia privilegia.

X. Habeat Provincialis liberum, in quo scri-bat facultates, quas concedit ad concionandum, ad virorum Confessiones audiendas, & ad Ordines recipiendos: Et in eo nedium notet diem, mensem, annum, & nomen Religiosi, sed etiam ejus Patriam, & Conventionalem.

XI. Non licet Provinciali absque expressa li-quentia Superioris Generalis contributionem im-ponere in sua Provincia; possit tamen licentiam concedere alicui Ministerio, ut de consensu majoris partis Capituli Conventionalis opem ferat alteri Conventu, vel Collegio indigenti. Super quo hor-tamur omnes Ministros, & Conventus, ut mutuo se adjuvent, ut religiosa, & fraterna charitas ita exerceatur, & conservetur.

XII. Provincialis exprimere rationem in Capi-tulo reddat Superiori Generali de omnibus ex-pensis ab ipso factis in illo triennio, & in quibus eas fecit. Quod si non reddiderit, ipse Superior Generalis illam exigat.

XIII. Si provincialis obierit, vel alia de cau-ſa ejus officium cessaverit, Prædecessor immediatus sit ipso facto Vicarius Provincialis, nisi inha-bilis, vel impeditus sit: Nam tunc Vicarius Pro-vincialis erit Diffinitor Generalis primus, filius illius Provinciae, & in istius defectu secun-dus, donec congregatio Diffinitoribus Provinciali-bus, publicetur electio Præsidis designati a Su-periore Generali ad Provincialis electionem fa-ciendam in Domo ab ipso Superiori Generali illis destinata, & cum Diffinitorio eligatur Provin-cialem.

XIV. In casu mortis alicuius Provincialis ejus Secretarius, & Minister, ac Consiliarii Conven-tus, in quo obiit, vel vicinioris (si forte extra claustra mortuus fuerit) intra Arcam trium clavium ponant, & custodian manticas, codices, & scripturas, ac alia similia, quæ pœnes Defun-cum, & ad ipsum attinentia inventa fuerint, & claves manticularum apud Secretarium sint, qui etiam unam ex tribus clavibus habebit, donec Vicarius Provincialis, vel Provincialis de novo eleitus accedat, cui omnia (simul cum Sigillis, & Formulario officii) tradentur, nisi Superior Ge-neralis aliter disposerit. Et præcipimus in virtute sanctæ obedientie præfatis Ministero Secretario, & Consiliariis, ac omnibus, & singulis aliis Reli-giosis, quod nunquam aperiant, nec aperiere permit-tant, dictas manticas, nec videant, seu legant scrip-ta, quæ apud se Provincialis Defunctus habebat.

§. VII.

De Patribus Diffinitoribus Provincialibus.

I. Patres Diffinitores Provinciales solum de-bent esse quatuor pro qualibet Provincia, & unius-quisque non mediocriter doctus saltem in morali Theologia. Nec aliquis eligatur in Diffinitorem Pro-

vincia, quin habeat decem, & septem annos a Professione, & duobus trienniis integris fuerit Minister Convenialis.

II. Diffinitores Provinciales habitent in Conventibus sua Provincia a Provincialibus designatis, nunquam tamen poterunt esse plures, quam duo in eodem Conventu, vel Collegio, nisi per breve tempus; & ubicumque fuerint, sedent post Ministrum, nisi praesens fuerit Diffinitor Generalis, qui eisdem Diffinitoribus Provincialibus praeferre debet.

III. Si in Conventu non fuerit Minister, fuerit tamen Praeses designatus per Superiorum Generalem, vel ejus Diffinitorum, ipse Praeses omnes Diffinitores praecedere debet, sicut Minister, neuter tamen praeferre eisdem Diffinititoribus.

IV. Prædicti Diffinitores Provinciales nunquam se intromittant in regimine Domus, nisi absentibus Ministro, Præside jam dicto, & Vicario: Tunc enim quavis ibidem sit aliquis Diffinitor Generalis, Præsides erunt Domus Diffinitores Provinciales, sed Diffinitorem Generalem non præcedent, nec in actibus, quibus ipse adfuerit, illi Præsidentiam habebant.

V. Ubicumque fuerint Diffinitores Provinciales, immediate subjiciantur Superiori Provincia, seu Provinciali; non vero præcedant Ministro Domus, nec Præsidem jam dictum, nisi tempore actualis Diffinitori Provincialis.

VI. In aliis Domibus, in quibus Provincialis non fuerit, Diffinitores Provinciales licentiam, & benedictionem accipiunt a Diffinitore Generali in eisdem existente ad exendum a Domino, & a Patre Ministro Socium perant: Non tamen ipsi, sed Socii tantum benedictionem accipiunt a Ministro, aut Præside per Superiorum Generalem, aut Diffinitorum Generale designato.

VII. Si Diffinitor Generalis non fuerit Domini, ipsi Diffinitores Provinciales recurrere debent ad Ministrum eo modo, & forma, quibus Diffinitores Generales recurrere debent juxta dicta §. 3. num. 6. De Diffinitoribus Generalibus.

VIII. Licer Diffinitoribus Provincialibus, sine alicuius etiam Superioris impedimento, aut examine scribere, aut recipere Epistolas ad illas missas, & similiter alloqui quascumque personas, dummodo observent Regulam, & Constitutiones quoad loca, & tempora.

IX. Ut possint obtinere officia Provinciae, reputentur filii ejus omnes in ea professi, & etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem intra eamdem functiones fuerant aliquo officio, aut fuerant Conventuales in illa, necnon illi, quos Superior Generalis incorporaverit juxta nostras Constitutiones. Omnes Religiosi semper habere debent eamdem reverentiam Diffinitoribus sua Provinciae in Provincia, quam præstare tenentur Diffinitoribus Generalibus in toto Ordine.

§. VIII.

De Visitatoribus, & Visitatione Conventuum.

I. Hortamus in Domino Visitatores, ut secopus, ac finis suarum Visitationum semper fit conservare in suo vigore, & perfectione obseruantiam nostræ Regule, semotis interpretationibus, qua totam obseruantiam deturbant, & vim Regule, potius quam explicent, infringunt; Nullius enim est interpretari, nisi supremi capituli, cuius est condere: Ideo tamen magna sollicitudine debent Visitatores sua vigilancia aciem dirigere, ut amovent contrarias intelligentias, & abusus, qui contra legem, nec usus, nec consuetudines possunt dici; maxime circa Redemptionem Captivorum, quibus juxta spiritum Ordinis, & intelligentiam Religiosis semper fit injustitia, quando vel ex determinate datis ad Redempcionem, vel ex tercia parte separanda pro illa aliquid subtrahitur,

vel detrahitur a nostris. Eosdem similiter hortamur, ut diligenter curent de observancia Constitutionum, sanctorum consuetudinum, & Cæreniarum, pacem statuere, culpas, ac negligencias corrigeret, & punire.

II. Pro initio Visitationis jubeat signum fieri ad Capitulum, & omnibus simul junctis, ac genuflexis incipiat Antiphonam: *Veni Sancte Spiritus, quam omnes prosequantur, & post eam dicatur.* *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur &c. & Orationes: Deus qui corda fidelium &c. Defende quæsumus Domine &c. Deus qui per SS. PP. NN. &c. Postea omnes sedent, & Visitator faciat brevem concionem spiritualem ad intentum pro sua Visitatione.*

III. Quo facto imponat præceptum, & censuram sibi reservatam, ut moris est, ut omnes ante ipsum dicant, & denuncient quidquid correctione dignum animadverterint tam in Prælato, quam in Subditis, omni affectione, amore, vel odio seclusis atque an in quarendis, & cunctis eleemosynis pro Redemptione Captivorum obseruator exacte, que leges nostræ disponunt; Et ad hoc, ut ante ipsum quoque manifestent omnia quacumque poenes ipsos fuerint, sive pro suo usu, sive pro alio fine, quovislibet titulo; Et insuper sub prædicto præcepto, & censura jubeat ab omnibus custodiri silentium in pertinentibus ad ipsam Visitationem, tam inter se, quam scriptis, exceptis duabus viris doctis, quos designare debet, ut Religiosi de sibi dubiis occurrentibus consulant. Durabit autem dictum præceptum per dies necessarios, sed non pauciores, quam quinque.

IV. Ante examen Religiosorum visitet SS. Sacra Eucharistia Sacramentum, Altaria, Oleum Sanctum, ornamenta, ceteraque alia ad cultum divinum pertinentia.

V. Postea vocando sigillatim Religiosos, visitet, examinet, ac diligenter ab eis inquirat, Primo quomodo observentur mandata Dei, & præcepta Sanctæ Ecclesiæ; nec non quatuor vota, præcepta Ordinis, ejus Regula, Constitutiones, Decreta sui Capituli Generalis, sui Provincialis, sui utrinque Diffinitoriorum, & Sanctæ Consuetudines Ordinis. Item an fuerit, vel sit aliquid scandalum, vel quid habens speciem peccati tam intra, quam extra Conventum: An sit pax inter Religiosos, an observetur regularis disciplina in Officio Divino, Oratione, Silentio, Vita communis, Claustra, ceterisque obligationibus: an abusus introducatur in vestitu, aliisque rebus: an Prælatus necessaria Religiosis præfertim infirmis, suppeditet. Si autem alicui Religioso infirmo, aut non infirmo necessaria desint, antequam visitationem suam finiat, Ministrum obliget, ut antequam finitur visitatio, defectum supplet, nisi confit ab alio ministro, evum de vestitu provideiri debere, quia scilicet per biennium ante visitationem, Religiosus alteri Conventui inservierat: Et an ipse Regulam, ceteraque alia observet.

VI. Ut visitatores hæc adimpleant, necesse est, calante ea, qua ad correctionem fraternalm attinent, & ad Regulam, Constitutiones, & consuetudines; Ideoque oportet eos habere Summarium principium Statutorum, qua observari debent, ut juxta illud facilius interrogent, & examinent Religiosos.

VII. Cellas visitent, & videant, qua ad usum Religiosi habent, & qua paupertati, observantia que nostra conveniens non fuerit, amoveant, & necessaria subditis ministrari faciant.

VIII. Officinas etiam visitent, & animadvertant si in illis sint necessaria pro Religiosis tam valentibus, quam male habentibus, vel aliquid superfluum, & indecens nostro statui, Carterem quoque visitent, & notent si in eo sine qua debent juxta disposita supra cap. 31. §. 4. Bibliothecam quoque videant, & examinent, an juxta eam, & ejus libros observentur supradicta cap. 38. §. 7.

IX. Simi-

IX. Similiter diligenter visitent libros Conventus, tam illos, in quibus bona stabilia, & census continentur, quam illos, in quibus notantur recepta, & expensa in quacumque specie pecunia, tritici, ordei, vini, olei &c. nec non libros redēptionis captivorum, & receptionis ad habitum, & professionem, ab ultima visitatione usque ad illam Et Prælatos contra Bullas, & Decreta Pontificia, sive in toto, sive in parte recipientes ad habitum, vel professionem aliquos Novitios pœnis impositis in illis, & aliis ad suum arbitrium Provinciales afficiant.

X. Deinde visitent Tabulam, seu Catalogum Religiosorum defunctorum; librum etiam, in quo scribuntur Missæ, & alia suffragia, obligationesque perpetue Conventus, & videant, an illis sit satisfactum. Si autem satisfactum non fuerit, præceptum imponat Ministro, ne eleemosynæ Missarum ulteriores recipientur ab eo, usque dum omnes antecedentes adimpleantur a Domo taliter, ut si in integrum non fuerit satisfactum, satisficeri possit sequentibus futuris, & paucis diebus. Minister vero tali præcepto contraveniens, privatus sit, & inhabilis in posterum ad Jurisdictionis officia. Quod si invenerint aliquem defectum, statim curent plene satisficeri, & severe puniant Superiorem negligentem.

XI. Præterea examinente Confessarios, Concionatores, & in Collegiis studentes præter Collegas biennii, juxta supradicta suis locis.

XII. Insuper coram Communitate atrente viante Habitum, Scapularia, Cappas, & Capitia Religiosorum, & curent, quod exacte obseruentur mensuræ dispositæ a nostris Constitutionibus, severè puniendo Prælatum in hac parte remissum, & negligentem, & Religiosos excedentes.

XIII. His peractis iterum in Aulam Capitularem Religiosos convocari jubent, & exhortationem spiritualem faciant laudando virtutes, & obseruantiam, ac corrigendo defectus, & culpas omnium in communi, & singulorum in particuliari. Ac deinde Religiosi, quibus nulla culpa imposta est, defectus suos ipsi metu, ut moris est, confiteantur.

XIV. Si Minister, vel Diffinitor Provincialis aliquam commiserit culpam majori parti Communatis ignotam, Visitator illum in publico non reprehendat, sed in secreto, coram aliquibus ex obseruatoribus, & notitiam habentibus. Similiter secreto corripiat, secretas ceterorum culpas, & publice publicas, ac notorias. Et quando gravitas delicti virgin Justitia exigat, semper visitator simul misericordia utatur. Hortamurque illum in Domino, ne impunitas relinquit culpas, ita ut exinde majoribus excessibus occasio, & anfa præbeatur. Visitator autem quamvis sit ipse Provincialis, visitare non debet Patres Diffinitores Provinciales circa adimpletionem sui officii; Hæc enim visitatio ad Diffinitorium Provinciale pertinet post capitulum; ipsos tamen visitare debet circa cetera, ut sibi subditos.

XV. Correctione culparum finita, præceptum imponat Visitator, ut pro tempore juxta prudens eius Judicium, necessario omnes, & singuli de actis in illa visitatione ad eam pertinentibus strictum Silentium observent, tam inter se, quam inter alios quoquaque, & tam verbis, quam scriptis, quod intelligitur etiam que ad Silentium cum Superioribus, nisi ab his interrogentur expressæ. Deinde omnes in communi leviter flagellis cedat, & postea sequenti absolvar forma, videlicet omnes prostrati dicant confessionem Generalem, potest Visitator: *Misereatur vestri &c.* *Indulgentiam absolutionem &c. & confessum: audiri tate, qua furgor, in hac parte in quantum possum absolvos ab omni sententia excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & interdicti. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.*

XVI. Si Visitatori expediens vistum fuerit ali-

qua facere statuta (vulgo acta), rebus exigentibus, & maturo consilio perpenitus illa in scriptis faciat, & in Arca trium clavium custodiantur. Durabunt autem tantum usque ad sequentem visitationem, fin ea denuo approbata non fuerint. Omniaque præcepta & censuræ cessent, cessante officio Provincialis, qui ea imposuit, & solum manent tanquam simplicia mandata usque ad sequentem Visitationem. Monemusque Provinciales, ut in primis suis Visitationibus scire current præcepta, censuras, acta, & mandata suorum prædecessorum, ut denuo illi approbent si expedire viderint.

XVII. Si in aliquo Conventu Visitatores aliquam invenerint culpam excedentem suam Jurisdictionem, statim suo Diffinitorio Generali notitiam præbeant, mittentes processum (si factum fuerit) vel informantes de delicto. Quod si hoc tale fuerit, quod remedium præstanteum exigat, opponant necessarium, quamvis delictum (ut dictum manet) Jurisdictioni sua non subfit.

XVIII. Decernimus, quod quilibet Prælatus possit punire, & puniat qualibet culpas ad suam Jurisdictionem pertinentes, procedendo in carum cognitione sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta juxta concessionem motu proprio factam Ordini nostro a fe. re. Paulo Papa V. die 17. Augusti anno 1611. incipit: *Circumspecta Sedis Apostolica;* Et ideo quoties in Ministro, vel Diffinitorio ex visitatione deprehendant reatum privationis, visitationem suam non finiant, & suo Diffinitorio denuntient, ut ab eo Diffinitorio Generali proponatur causa, ut si expediens vistum fuerit ab isto deponatur delinquens.

XIX. Visitatores, & alii quicunque Judices in causis, quas formaverint, non manifestent Reis nomina Testium, nec circumstantias alias, per quas in illorum cognitionem venire possint.

XX. Denique Visitatores post finitas singulis annis Visitations rationem reddant suo Diffinitorio Generali de statu Conventuum, & Collegiorum.

XXI. Qui per delegationem Patris Ministri Generalis, vel Diffinitori Generalis Ordinis totam nostram Religionem; vel per delegationem Superioris Generalis aliquam Familiam, vel aliquam illius Provinciam, vel Conventum, aut Collegeum visitaverint, teneantur, visitando manifestare communionem, quam portant; ita ut Visitator electus pro Familia, eam manifeste in primo Conventu Familiae a se visitando; Visitator Provincie, in primo Provincia, & qui solum fuerit Visitator unius, aut plurimum sed non omnium Provinciarum, aut aliquorum Conventuum intra Provinciam, eam manifestare tenetur in qualibet Provincia, vel in qualibet Conventu sua visitationis. Obedientia tamen ei præstabitur statim, ac primo illam in aliquo Conventu patet fecerit, & professionem accepit.

XXII. Visitatores prædicti præsideant in omnibus Conventibus, ad quos jurisdictione sua se extendent, omnibus aliis Religiosis tam Prælatis, quam Subditis, eadem auctoritate, potestate, & præminentia, qua fungitur, qui eos delegavit.

XXIII. Quando vero aliquis pro Conventu Curia Romana visitando designatus fuerit, tantum præsidebit Religiosis illius a die, qua illis per se ipsum notoriam fecerit suam commissionem, quæ solum durabit usque ad finem visitationis, & hac peracta cessabit Officium, subditusque remanebit Ministri dicitur Conventus, & eo absente Procuratori Generali, nisi forte Visitator alias Superior fit. Idemque omnino intelligatur respective de Visitatore delegato alterius, vel aliorum Conventuum in particulari.

XXIV. In reliquis omnibus Visitator delegatus servet formam visitandi supradictam (nisi aliquid ei in commissione limitetur) & instructionem etiam sibi datum a Delegante sub pena, juxta gravitatem culpe, ei infligenda.

§. IX.

De Officio Ministrorum.

I. Nullus sit eligibilis in Ministrum, quin expleverit decem, & septem annos a professione, & prius fuerit per triennium Lector Theologie, vel Secretarius Superioris Generalis, vel Provincialis, aut Procurator Generalis in Romana, vel Regia Curia, vel praedictus fuerit sex integras Quadragesimas, ita ut in qualibet hebdomada uniuscujusque tres haberent conciones, & titulo prædicationis, nec carnes comedenter, nec lineis usus fuerit, vel per Sexennium fuerit Procurator Provinciae, vel Redemptionis, vel fuerit Vicarius duorum Conventuum, vel Collegiorum, vel Magister Novitiorum, aut Superioris Generalis Amanuensis.

II. Qui tamen aliquam graduationem habuerint, nonnisi nimio adhuc delectu feligendi sunt inter omnes; quippe strictius quam Praelatus alii Minister commissa est observantia, & regularis disciplina, qua si Praelatus immediatus non fuerit eximio zelo prædictus, & prudenter summa doctus, necessario ruet in Conventibus, immo, & in tota Provincia sua; quia per præciam mutationem Conventionalium de uno in alium Conventum, in dies gradiabitur, ut Pestis, ita ut in brevi veniat tota relaxanda Provincia.

III. Ideoque monemus Electores, ut ante oculos habeant, tanquam electionis scopum, doctes personales eorum, quos elegerint in Ministros, quod non ducantur sola graduationis specie; quia multa sunt lectura, officio Magistri, aut Prædicatoris approbati, & in Minister deficiunt, quia non omnes sunt ad omnia nati, & in Minister Religioni causant præjudicium, & bonum nomen jam ademptum ex novo suo deperdunt officio. Caveant ergo electores, ne in Ministros eligant, qui per suam anxietatem animi, vel libertatis, quam habent defectum, aut aliam causam sint inhabiles ad spirituales exhortationes suis communitatibus facientes; Quippe turpius ejiciuntur a suo Ministerio, si in hac obligatione deficiant, quam si, quia illam adimplere non possunt, ad officium non eligantur.

IV. Minister noviter electus statim ac sui officii literas patentes accepit, possessionem accipiat. Si autem per ipsum stererit, & per tres menes adhuc non accepit possessionem, Ministerium vi hujus Constitutionis reputetur vacans, & ad Diffinitorio Provinciale devolvatur alterius subjecti electio nova.

V. Patri Minister humiliter, & reverenter sui obdiant Subdit. Ad ipsum spectat immediate Conventus, vel Collegii Regimen: & principialis cura, scopusque illius sit spiritualis Subditorum profectus, præcente semper ipso, doctrina, & exemplo. Quapropter nec Minister Generalis poterit Ministerium aliquem eximere a vita commun.

VI. Ad ipsum etiam pertinet hortari frequenter Subditos ad observantiam Regule, Constitutionum, Sanctorum Consuetudinum, & Cærimoniarum, applicando contraventientibus, sine exceptione personarum, penas per Constitutiones nostras impositas. Nec permittat Subditos se intronitare in negotia Secularium. Minister autem in executione hujus Constitutionis remissum Pater Provincialis ad arbitrium suum puniat.

VII. Disponat, & præcipiat Minister in suo Conventu, quidquid illi conveniens visum fuerit ad maiorem observantiam, & Subditorum reformationem, & correctionem. Quod ut melius, ac pleniū exequi valeat, decernimus, quod faciat, & substantiet processum, & informationes culparum, ac debitorum commissorum a Religiosis in suo Conventu, vel alio in loco sui confini, quantum delecta excedant suam jurisdictionem, puniat-

que usque ad culpam gravem inclusive; nam graviores, & quibus annexum est scandalum, Provinciae eius, & Diffinitorio servantur. Ceterum si contigerit, quod aliqua culpa suam excedens jurisdictionem brevi indiget remedio, opportunum adhibeat, illamque puniat, ac statim, sub pena suspensionis ab officio per mensem unum, moneat Superiore, ad quem causa spectat; & ceteras informationes culparum, quas ipse non punierit, mittat Praelato, cui competat sententiam proferre. Nullus autem Minister poterit sui Conventus visitationem generalem facere, imponendo pracepta, & censuras: hoc enim proprium est Provincialis.

VIII. Sit etiam Minister in temporalibus valde providus, ut in omnibus suis Subditis nihil de necessariis de Victu, & Vestitu deficiat. Ad que distribuenda non expedit Religiosorum petitiones quando necessitas patuerit, sed eas pastorali solicitudine præveniat, & amore paterno æqualiter omnibus juxta cujuslibet indigentiam subveniat, ut sic Religiosi, relata omnium temporalium cura, spiritualibus magis intenti sint; Provincialis autem in sua prima visitatione corrigat severe, reprehendendo Ministerium in hoc deficiente, & si in secunda visitatione ex depositione majoris partis Communitalis eum non invenerit emendatum, denuntiacione testimonio suo Diffinitorio tradat, ut in eo determinetur, an causa sufficiens sit depositionis, & si sufficiens fuerit, Diffinitorio Generali proponatur ab eo.

IX. Disponat etiam, & distribuat in suo Conventu officia per se solum, vel simul cum Provinciali, aut Capitulo Conventionali (juxta ea, que in diversis partibus harum Constitutionum statuantur) constitudo in illis personas idoneas. Officiales autem omnia sibi a principio tradita juxta eorum Inventarium suis successoribus, vel Consiliariis tradant.

X. Curet Minister, quod in omnibus Officinis sui Conventus sint Inventaria, seu libri, in quibus scripta inveniant omnia, que sunt in dictis Officinis. Et ibi quotannis cum Consiliariis, & Officialibus respective illas, & libros visitet, ut incrementa scribantur, & de necessariis, que defecerint, diligenter provideat.

XI. Quando Superior Praelatus miserit literas patentes pro transferendo aliquo Religioso in alterum Conventum non eas, subscribant Minister, & Consiliarii, donec talis Religiosus in procinctu sit ad iter arripiendum. Eo autem ipso, quod subscribantur, statim cessat ejus Conventionalis, & deinde tanquam hospes habeatur. Nec Minister alterius Domus, ad quam pervenerit, vel per quam transierit, futurus Convenialis alterius aliam validam refrendationem efficere poterit: Computatio enim diuinum solum facienda est a prima refrendatione, usque ad diem ingressus in Conventu ad quem.

XII. Si Conventus aliquis pecuniam habeat (etiam obligationum, seu Missarum perpetuorum) conferandam in Censem, Minister (adhuc suffragante Capitulo Conventionali) id facere non valeat sine Patris Provincialis facultate.

XIII. Nullus Minister, vel particularis Religiosus, quamvis sit Procurator Conventus, seu Administrator bonorum, seu facultatum ipsius destruat, diruat, demoliat aliquam Domum, vel possessionem, nec radicitus evellat vineas, oliveta, arbusta, imo, nec Religiosus Agricola, aut Hortulanus arborē (nisi aridam) succidat sine consensu Communitalis, & licentia in scriptis Praelati Superioris, qui illam concedet, majori utilitate inspecta, nec similiter sine praefato consensu, & licentia valeat aliquis ex dictis vendere, aut alienare ædificiorum diritorum reliquias, & materias, nec etiam emptas, aut alio titulo receptas, pro nova fabrica, aut pro reparacione Conventuum,

seu

seu possessionum eorum. Qui autem huic Constitutioni contravenefit, ex ipso facto sit privatus in perpetuum actuali, & simili officio.

XIV. Nullus item Minister, aut Praeses valeat in toto cuiuslibet anni spatio vendere, aut alienare triticum, ordeum, oleum, vinum, similia (sive sint ex propriis praedii collecta, sive empta, sive pie data) ultra quantitatem, & valorem quadraginta ducatorum ex unaquaque specie, sive consensu majoris partis Capituli Conventualis. Et semper in libro expensarum scribantur quantitas, & qualitas vendorum, seu alienatorum: & etiam notetur in eo dictus consensus Capituli Conventualis, quando intervenerit; Contravenientes autem isti Constitutione severe puniantur ad arbitrium Patis Provincialis juxta qualitatem culpa.

XV. Patres Ministri simul cum Consiliariis (juxta Formularium) faciant rationum summas (vulgo Carta quentas) statutus suorum Conventuum, Collegiorum, incrementi eorum provisionis, debitorum, aliarumque rerum, idque tempore apto disponant ita, ut dictae rationem summae (a Ministro utroque, & Consiliariis subscriptae) mittantur, & perveniant (similiter cum libro, seu rationibus Mislarum) ad manus Secretarii Diffinitorum Provincialis quindecim dies ante Capitulum Provinciale, ut praedictum Diffinitorium tempus habeat ad eas videndas. Illarum autem copia, & transumptum de verbo ad verbum subseriptum etiam a Ministro, & Consiliariis maneat in Conventu in libro deputato ad hunc effectum tantum. Quod si aliquis Minister tempore disto, & determinato non miserit dictam rationem, puniatur ad arbitrium ipsius Diffinitorii. Ut autem sine querela constet de relictis ab uno, & receptis ab alio, Minister, qui spirat, tradat per Inventarium Ministeri novo, aut Præsidi, ut hic etiam tradat novo Ministeri omnia, quæ tunc temporis tradenda fuerint, & novus Minister eorum, quæ repperit Inventarium tradentis, & recipientis manu subscriptum suo Diffinitorio mittat statim, ut si aliqua ratione summa facta inveniatur, absque debita fidilitate subscribentes privati sint voces, & loco per annum.

XVI. Minister ante finem sui officii provideat Conventui, seu Collegio suo de omnibus rebus necessariis ad sex menses post sublevitum Inventarium, quod subserendum est ante Capitulum per unicum tantum mensem, & non ante.

XVII. Minister (non Socius) in suo Conventu, vel Collegio manent tempore Capituli Provincialis, & illum regat, & gubernet, & in eo præfideat etiam post Capitulum, donec novus Minister accedit, possessionemque accipiat, nisi in Prælatura fuerit electus.

§. X.

De Præsidentibus.

I. Pro casu defectus Ministri Generalis intra sexennium Prior Diffinitor Generalis Ordinis, vi hujus Constitutionis erit Praeses illius, & futuræ Congregationis usque ad electionem Vicarii Generalis, ut dictum est Cap. 40. §. 9. n. 1. At vero casu, quo Superior Generalis (etiam si fuerit Minister Generalis) exercit a sua Familia, Praeses illius erit, quem ipse designaverit pro tempore sua absentia, & expresse poterit tanquam familia Superiori solum vires illas, quas commisit illi, qui eum nominaverit.

II. Praeses autem designatus a Superiori Generali pro aliquo Capituli Provincialis præsidentia, cum omnem facultatem habebit tempore Capituli ad electiones, & regimen ipsius, quam habet ipse Superior. Ceterum si Provincialis designata, vel illius officio quomodo libet vacet, Praeses designatus a Superiori ad electionem Superiori

ris Provinciae eamdem potestatem habebit, acsi est. Et Praeses Capituli Provincialis, sed in casu absentia Provincialis a sua Provincia, Praeses illius erit Provincialis antecedens, & si impeditus fuerit hic, Diffinitorum Provinciale, Præside Provinciali ipso, eligat Præsidem Provinciae pro tempore absentie; sed nunquam eligat actualem Diffinitorum Provinciae, ne Diffinitorum numerus diminuat. Electus vero vices Provincialis, quas ipsi commisit, exercebit.

III. Quando aliquis Prælatus Superior deputaverit Præsidem aliquo Conventus, seu Collegii, duret ejus officium, quavis cessaverit officium Delegantis usque ad possessionem Ministri, vel novi Præsidis; & idem intelligatur de Vicario, sive alio Præside deputato pro tempore Capituli Generalis, seu Provincialis in Conventibus, seu Collegiis, quorum Ministrorum Socii sunt. Sed ictum quando Superior Generalis, vel Diffinitorum Generale designaverit Præsidem Conventus, Collegii, seu novas fundationis, eamdem potestatem, & præminentias habeat Præses, acsi esset Minister.

IV. In absentia Ministri Praeses semper erit Vicarius, & in ictis def. cu, Diffinitor Provincialis antiquior, & in absentia omnium Diffinitorum Provincialium, antiquior Diffinitor Generalis, & ictis omnibus deficitibus, Redemptor Captivorum, ac in ictis absentia Procurator Generalis, & isto deficiente, nisi Minister iusta de causa Sacerdotem minus antiquum deputaverit, semper erit Praeses Sacerdos antiquior in professione: Nullus autem ex praefatis aliiquid innovet. Si autem Minister absens fuerit ab Oppido, ubi est ejus Cœnobium ultra viginti quartu horas, poterunt praeditissime causus imponere precepta, & recipere novitios ad habitum, & ad professionem adhuc tamen Vicarius in ictu casu non procedat in sede Diffinitorum, nec icti ab illo Socium petant ad exitum a Domo.

V. Quamvis in aliquo Conventu, vel Collegio sit Vicarius actu exercens suum officium, poterit Pater Provincialis pro absentia Minister a Domo sua nominare, & eligere Præsidem ubi, & quando expediri viderint.

§. XI.

De gubernio Paterno, & Spirituali Prælatorum.

I. Prælati sunt Pastores, & Patres suorum subditorum, ideoque debent spirituslia Pascha eis ministrare, ignorantes docendo, remissos sovendo, iacentes erigendo. Hæc exercere tenentur singulari amore, & benevolentia erga omnes, & singulos eorum. Quod ut aptius, faciliusque adimplant, oportet ipsos agnoscere mores, conscientiam, & vires uniuersitatisque, viam, & profectum spirituale, orationem, virtutes, in quibus se exercet, mortificationes, quibus uitatur, gratias, quas a Deo accepit, & quidex his, & Sacra Communionis frequentia utilitatis, & fructus percipiat. Hoc est enim Pastorem perfecte cognoscere gregem suam.

II. Expeditigur, quod hoc paternum regimen omni cura teneatur, ac diligentius observetur a majoribus Superioribus. Quapropter Superiores Generales, Provinciales, & Diffinitorum etiam Generale, & Provinciale maximo opere invigilare debet pro Spirituali profectu sibi subditorum, mittendo quandoque intra suam Jurisdictionem literas Pastorales, exhortationes, & instructiones ad maiorem observantiam, & extinctionem abusus si aliquis introducatur, & illius autores puniendo.

III. Præterea præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub præcepto formalis omnibus Religiosis subditis, & Prælatis, ne investigare audeant latentes occultos, quos Prælati pro bono regimine habere debent, aut designare, neque præsum-

mant de his zelatoribus colloquia inter se, neque inter Sæculares, quamvis ipsi Religiosi zelatores sint, nullo modo, verbo, aut scripto habere, aut instituere sub pena inhabilitatis perpetuae ad Ordinis officia.

IV. Provincialibus utpote ordinarii Visitatoribus specialius competit cura suorum subditorum: Quare in visitationibus observabunt, quæ dicta sunt supra §. 8. hujus Cap. Nec sibi satisfaciant cum correctione exteriori, sed hominem interiorum dirigere præsertim current. Pro quo Epistolas spirituales etiam mittant. (Quando illis expedire vatum fuerit, per totam suam Provinciam, & alias exhortatorias ad progressum, & correctionem subditorum.)

V. Ministris Conventualibus immediate hoc regimen incumbit. Ab illis præcipue subditum fatus, spiritualiisque utilitas pendet, de qua in extremo Judicio strictissimam rationem reddent. Idecirco, ut sua obligationi satisfaciant, tenentur spiritualem illorum vitam exemplo suo alere, & Doctrina sua perficere, illam omnibus, & singularis pro uniuscuiusque statu, & capacitate propoundingo, ac de quadrimestri in quadrimestre affabiliiter cum unoquoque in particulari agendo, & communicando omnia, quæ ad directionem animalium suarum spectant. Minister, qui in prima, & secunda visitatione repertus fuerit omisus circa hujus Constitutionis observantium, illico suspendatur a Ministro.

§. XIII.

De his, qui possunt, vel non possunt eligi in Prælatos.

I. Nullus Religiosus fit eligibilis ad Prælatum aliquam, neque reputetur aptus ad illam, nisi habeat etatem, graduationem, & circumstantias, quæ designantur ad illam Prælaturam. Qui vero propter fractam, ægramque valetudinem alia officia exercere non potuit, si tamen sit persona prædictæ atatis, & virtute, doctrina, consilio, & aliis dotibus prædita, eligi poterit in Diffinitorum. Ceterum tantum erit unus Diffinitor, qui vita communis austeriorum sequi non valeat.

II. At varo in Ministrum Generalem, Commissionem Generalem, Ministrum Provincialem, & Conventualem eligi non poterit, qui propter fractam valetudinem sit omnino impeditus, ut Choro interesse non valeat, vel carnibus vescitur, lineisque utitur. Attamen si post electionem ita ægrotaverit, (quemvis sit Minister Generalis) ut judicio medicorum propter paralysim, aut similem infirmitatem desperata sit ejus fatus, non debet deponi, sed eligendus erit Vicarius Generalis pro regime Religionis ad inhabilitatis tempus solum, ut in Cap. final. de Clerico ægrot. Et in Cap. ex parte disponitur in simili. Idem suo modo dicendum est de aliis Superioribus.

III. Ceterum decernimus, quod nullus eligatur ad duas Prælaturas simul. Nec Prælaus aliquis sit simul Procurator Generalis exceptis Ministeris Conventus, & Collegii Curie Romanae. Nec similiter sit aliquis simul Prælatus, & Redemptor Captivorum.

IV. Pater Minister Generalis in Capitulo, in quo spirat, non possit reeligiri in Ministrum Generalem, neque in aliam Prælaturam, Commissarii videlicet, Diffinitoris Generalis, vel Provincialis, neque Ministeri Provincialis, nec Conventualis, usque ad Diffinitorum celebrandum post annum cum dimidio. Deinde Commissarius Generalis eligi non poterit in Ministrum Generalem, nisi casu, quo ad suam commissionem electus fuerit per solum annum ante Capitulum: nec reeligiri poterit in Commissarium, nisi per triennium integrum non fuerit functus officio suo, in quo spirat.

V. Præterea nullus Prælaus Superior, neque

inferior eligi poterit in Capitulo, in quo spirat ad idem officium, neque ad aliam Prælaturam, usque ad prædictum Diffinitorium, nisi in Superiore Generalem, Ministrum scilicet, aut Commissarium, si per sex annos integros, & continuos functus fuerit officio Diffinitoris Generalis; vel uno triennio Diffinitoris Generalis; vel Provincialis, & alio Ministeri Provincialis. Nec aliquis Minister eligi poterit in Ministrum ejusdem Domus, nisi dispensante Diffinitorio Generali, ut dictum est Cap. 39. §. 12. num. 2. Reelectione Ministeri Conventus nostri Romani S. Caroli, sive Collegii nostri de Propaganda Fide, vi hujus Constitutionis fieri potest, nunquam tamen in favore ejus, qui reeligitur, sed utilitate Domus inspecta.

VI. Similiter, qui per sex annos continuos, & integros fuerit Minister Conventualis, vel uno triennio etiam integro Prælatus Superioris Ordinis, vel Provinciae, tantum poterit eligi in Ministrum alicuius Domus, ex duabus matricibus sua Provinciae, vel Diffinitorum ejusdem. Per officia autem continua, & integra intelligimus illa, que non vacarunt per tres menses continuos, sive in principio triennii sive in medio, sive in fine.

VII. Insuper duo Fratres Germani non possunt sibi immediate succedere in eodem officio Minister, vel Commissarii Generalis, Diffinitoris Generalis, Provincialis, neque Ministeri Provincialis, vel Socii, juxta Breve SS. Dñi nostri Clementis X. expeditum die 15. Decembris anno 1660. incipien. Exponi Nobis. Nec possint etiam dicti duo Fratres Germani simul seu in eodem tempore, & triennio habere officia, quibus annexum sit votum in Capitulo.

REGULÆ.

CAPUT XL.

Postquam vero Diffinidores Generales &c.

CAPUT XL.

De Visitatione, & Depositione Prælatorum.

§. I.

De forma visitandi Patrem Generalem, & Diffinidores.

I. Minister Generalis finito Capitulo Generali, in quo ejus Officium expirat, visitetur per novum Ministrum Generalem, & novum Diffinitorum: Ad quod novus Minister Generalis imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipso manifestent, si quid animadverterunt, seu notarunt in Patre Minister Generali circa mores, regimen, observantiamque nostræ Regulæ, & Constitutionum, atque sui Officii executionem, & si aliqua culpa apparuerint, prædictus Minister Generalis noviter electus cum toto Diffinitorio Generali Ordinis, poterit ei applicare poenitentiam proportionatam. Si vero ex depositionibus factis a Capitularibus videatur expediri, majorem facere culparum inquisitionem, præcipimus, quod intra tres menses post celebrationem Capituli, omni secreto, & diligenter fiat dicta Inquisitio, ut instrueto Processu, Delinquenti applicetur sententia.

II. Diffinidores Generales Ordinis, qui expirarunt, visitentur etiam finito ipso Capitulo Generali per novum Diffinitorum. Inquisitio autem solum fiat circa executionem suorum Officiorum; circa mores enim visitatio, & inquisitio reservetur Patri Minister Generali, qui ante prædictum Capitulum tenet facere illam, & simul cum Diffinitorio judicare, quando in aliquo ex Diffinitoribus culpa aliqua ponderis apparuerit.

III. Si

III. Si quis Religiosus habuerit aliquid contra Superiorum Generalem, vel Diffinitores, id manifeste illorum Visitatoribus respective, certiores illos faciendo, vel per literas, vel per Provinciam, vel per Socium, vel alio convenienti modo.

IV. Commissarius Generalis alterius Familiae, & Diffinitores generales ejusdem visitari debent in Capitulo Generali Ordinis, in quo expirant, per Ministrum Generalem novum, & Diffinitorum Generales Ordinis tunc electum. Ceterum omnes visitari debent, non solum quoad executionem suorum Officiorum, sed etiam quoad mores, & observantiam Regulae, & Constitutionum, & de culpis, quae apparuerint corrigi, ac puniri debent a praedictis Visitatoribus. In Capitulo autem intermedio Commissarii, & Diffinitori Generalium, qui expirant in eo, a novo Commissario, novoque Diffinitorio fiat: Et si apparuerint culpa, proportionata applicetur punio.

V. Pater Provincialis, qui expirat in Capitulo Provinciali, visitari debet ab eius Praeside circa mores, legum observantiam, & sui Officii executionem, eo modo, & forma, quibus dictum est Cap. 40. §. 4. de Capitulo Provinciali, 26. ubi de Diffinitoribus Provincialibus dicitur etiam.

§. II.

De causis propter quas Prælati deponi debent.

I. Diffinitores Generales Ordinis seorsim corrigant, & emendent excessus Patris Generalis, qui coram ipsis humiliiter se prosternens venianpetat, & stans de suis excessibus se accuset. Quod si Praevaricator Ordinis fuerit, aut contemptor, aut adeo negligens, & remissus, ut Ordinis dissolutionem, & destructionem inducat, monatur a Diffinitoribus, ut Officio Generalatus cedat, alioquin eum deponendi libertam habeant facultatem. Quod utique accipendum juxta dicta Cap. 39. §. 11. n. 18.

II. Commissarius Generalis, & Diffinitores Generales Ordinis, vel Familiae, atque Ministri Provinciales, & Ministri Conventuales a suis Superioribus juxta Regulam amovantur a suis Officiis, ea, quo commiserint peccatum aliquod contra tria vota essentialia, & quantum non ambienti, vel manifeste de ipsis fuerint vehementer suspecti. Item si alii negotiis dediti non adimplent suum munus, & ter moniti negotia non relinquunt. Vel si inutiles, aut ita negligentes fuerint ad gubernandum, os sequatur grave detrimentum Regulari observantiae, vel si minis, pollicitationibus, fraudibus, aut alio simili modo procurant alteri Officium iotra, vel extra Religionem. Aut si accipiunt pecuniam, vel rem praetiosam ad hoc, ut faciant, vel expediant aliquid, quod ratione Officii expedire tenetur.

III. Ceterum tam contra Patrem Ministrum Generalem, quam contra alios Praetatos, & Officiales, & ad certum tempus canonice electos, Diffinitores ad sententiam depositionis minime procedant, nisi prius ex actis legitime constet respective de causis superioris expressis, vel alii, quae ex Canonice sanctionibus, & nostris Constitutionibus ad depositionem requiruntur.

§. III.

De Sigillis in Ordine nostro utendis.

I. Patres Superiores Generales habebunt tria Sigilla. Primum magnum ad signanda negotia gravia, & Capituli Generalis. Secundum mediocre ad ordinaria, & tertium parvum pro literis, hac sola differentia, quod in primo sculpta sit Imago Sanctissimæ Trinitatis, & Pater Minister Generalis habeat in circuitu verba ista: Signum primitivum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis,

& Captivorum. Pater vero Commissarius in circuitu solum habebit haec: Signum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum: In duobus aliis pro utroque Superiori incisum sit scutum Ordinis, & in circuitu verba haec: Pater Minister Generalis, vel Pater Commissarius Generalis.

II. Deinde Diffinitoria habeant sua Sigilla, in quibus incisum sit scutum Ordinis cum inscriptione ista per circuitum. Diffinitorium Generale Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum, vel pro alio Diffinitorio Generali si Familiam nominare non possit, in circuitu sicut haec verba. Diffinitorium Generale unius Familiae Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Captivorum. Et cum Sigillo sui Diffinitori signabunt negotia, quae Superior Generalis expedierit nomine illius, addendo etiam in illorum corpore: de consensu nostri Diffinitori Generalis: Per haec enim verba, & Sigillum distingueda sunt negotia Diffinitori, ab expeditis a Superiori Generali solo.

III. Singuli Patres Diffinitores singula habeant sigilla parva pro Epistolis suis, & in illis sit scutum Ordinis, & inscriptione haec per circuitum: Diffinitor Generalis Ordinis, quin addatur primus, secundus, nec tertius. At vero Diffinitores Generales Familiae in inscriptione non habeant eadem verba, sed solum habent haec: Diffinitor Generalis unius Familiae, vel nominando familiam si locus fuerit.

IV. Quilibet Provincialis tria etiam habeat sigilla: unum magnum pro suo Capitulo; in quo incisum sit Ordinis scutum, & per circuitum ista verba: Exempli gratia: Provincia Spiritus Sancti. In aliis duobus, quorum unum mediocre, ad ordinaria negotia sui officii, & alterum parvum pro Epistolis suis, erunt in circuitu sequentia verba Provincialis Provincia N.

V. Praeterea Diffinitorium Provinciae alterum sigillum habere debet, quod sculptum habeat scutum Ordinis, & in circuitu haec verba: Diffinitorium Provinciale Provincia N. cum hoc enim sigillo Pater Provincialis signare debet, quae expedierit nomine Diffinitori sui, & etiam addere in corpore: De consensu nostri Diffinitori Provincialis, neconon Provincia Diffinitores habeant sua sigilla parva cum haec inscriptione: Diffinitor Provincia N.

VI. Quilibet etiam Minister Conventualis habeat sigillum parvum pro Epistolis, & negotiis occurrentibus: & in illo scutum sit Ordinis, & per circuitum titulus sui Conventus, vel Collegii, verbi gratia, Minister Conventus Matritensis.

VII. Visitatores delegati habeant etiam sigilla cum scuto Ordinis, & ista inscriptione: Visitator Generalis, vel Visitator Provincialis. Sigilla autem ista sint apud Patrem Generalem, & Provinciales respective, ut ex suo tempore tradanci Visitatoribus ab eis delegaris, qui, & finita sua Commissione reddant illa Delegantibus.

VIII. Insuper Patres Redemptores Captivorum, & Procuratores Generales, & Provinciales pro negotiis, & Epistolis sigilla habeant parva, & cum scuto Ordinis insculptu, & inscriptione per girum: Redemptor Captivorum, vel Procurator Generalis Ordinis, vel Familiae N. & similiter Procurator Provinciae.

IX. Praecipimus, quod nullatenus excedatur a deposito in hoc §. nec ullus alius extra predicatorum (cujuscumque status, & conditionis sit) sigillo utatur sub pena gravis culpe.

§. IV.

De Patribus Secretariis Prælatorum Superiorum.

I. Pater Minister Generalis in suos Secretarios tantum eligere poterit duos Sacerdotes, qui suis consilii, prudentia, & viribus illum valeant in sui muneri onere portando adjuvare.

Ilos in scriptis designet, præbendo eis literas patentes sui Officii, & Secretarii, statim ac eas recipient, Juramentum emitant in manibus ipsius Patris Ministri Generalis, de servando secreto, & fidelitatem juxta formam præscriptam pro Secretario Capituli Generalis sub Cap. 39. §. 5. num. 12. Horum autem unus erit Secretarius Generalis Ordinis, quem assument ex sua Familia, aliusque Secretarius Generalis alterius Familiae ex altera afflumendus: Et non alios eligere poterit, nisi qui ante fuerint Diffinitores Generales vel Minitri Provinciales, aut saltem apti a lege, ut tales fuerint. Casu autem, quo Minister Generalis deficiat, Vicarius Generalis electus Secretarios removere non poterit, nisi consentiente Diffinitorio Generali Ordinis per omnium consilia, præter unum. Nec prædicti Secretarii Generales poteront eligi ex Diffinitoribus Generalibus actualibus, aliisque habentibus suffragium in Capitulo Generali futuro.

II. Commissarius generalis eligere debet ex sua Familia Secretarium Generalem simili, & non majori graduatione prædictum, qui aliunde suffragium non habeat in Capitulo Generali futuro, nec in intermedio suæ Familiae, si fuerint; illique sui officii literas patentes præbere debet, & Secretarius statim, ac eas recipiat in manibus sui Superioris Juramentum faciat, ut supra; & a Vice-Commissario, si casus occurrit, defectu Commissarii Secretarius removere non poterit nisi consentiente Superiori Generali Ordinis. Si autem post triennium fuerit Capitulum intermedium Familiae, novus Commissarius pro libito poterit eligere novum Secretarium, vel antiquum assumere sibi.

III. Præterea Superior Generalis Ordinis, & similiter Superior Generalis Familiae, Sacerdotem Emanuensem per literas patentes sui officii, ex eadem Familia eligere poterit, & ad suum arbitrium removere: eos tamen eligere oportet eleganti caractere donatos, mediocriterque communis arithmetica instructos, habiles aliunde, atque expeditos taliter, ut spes aliqua supponatur de eo, quod temporis decursu, & officiorum graduacione transacta, aptiores fiant, ut elegantur in Secretarios. Prædicti enim Emanuenses post acceptas sui exercitiū nominationis literas, Juramentum facere debent fidelitatis, & secreti in manibus Superioris eligentis eos, vel de illius Commissione in manibus Secretarii. Si vero, vel quod ad minimum frigeret Juramentum, removantur ab exercitio, & ipso remotionis facto ob hanc causam intelligentur inhabiles in perpetuum ad officia Ordinis.

IV. Patres Provinciales suum etiam unicum Secretarium Sacerdotem Provinciæ suæ eligere debent, ut suo similiter consilio, & prudentia sui munera pondus portare possint, & adjuventur, ut ne ducti zelo observantiae rigidioris, vel pietatis specie ducti, mitiores, quam par est, ipsi fiant. Provincialis autem Secretarius eligendus est, qui antea fuerit Minister, aptusve ut in Ministrum electus fuerit, vel saltem, qui per triennium fuerit lector Theologiae Moralis practicæ, vel Superioris Generalis Amanuensis, vel per biennium Philosophia Lector, aut Magister Novitiorum, vel recentis professorum, vel Prædicator Conventualis, & statim, ac literas patentes accepit a suo Provinciali in manibus ipsius prædictum præflet Juramentum.

V. Idem omnino faciat Visitator Delegatus in electione Secretarii, & iste in emissione Juramenti, excepto casu, quo delegans in Commissione designavit Visitatori Secretarium, vel illi literas patentes dedit: tamen etiam in isto casu Secretarius Juramentum faciet in manibus Delegati, si in Delegatis prius non emiserit illud.

VI. Prædicti omnes Secretarii, & Amanuenses immediate subjiciantur (etiam tempore visita-

tionis Provincialis) tantum suo Superiori in Domino, in qua adsit, & licet absens sit in omnibus Domibus Jurisdictionis sui Superioris, dum eorum officium duraverit, Conventuales sint cum voce, & loco. Si autem, vel per breve tempus fuerit in aliquo Conventu, seu Collegio suis suo Superiori, quoad omnia subiungit immediate Provinciali Provinciae, & in illius absentia, isti ac Secretarii Provinciales Ministro Domus, & ad excendum a Domo a suis tantum Prælatis, quorum Secretarii, aut Amanuenses sunt, licentiam, solum, ac benedictionem accipiunt.

§. V.

De Patribus Vicariis Conventuum, & eorum officio.

I. Nullus eligatur in Vicarium, qui habeat ad minus quatuordecim annos a profissione, & sit Confessarius virorum, ac mulierum, persona que prudens, & capax ascendendi ad Ministerium post graduationem: dignusque, ut sit secundus a Ministro in suo Conventu, vel Colegio, & ut in absentia Ministri sit Præfes ceterorum, etiam seniorum, & nimis graduatorum, quin religiosorum humilitas ex præcedentia, & præsidentia minimum sit exercenda. Debet enim eligi in Vicarium solus ille, qui per sexennium Philosophia, & Theologia studuerit; Et ulterius per triennium saltem fuerit Magister studentum, vel Amanuensis Superioris Generalis, vel Procurator Redemptionis, vel Prædicator alicuius Conventus: vel Collegii, vel concionatus fuerit duas Quadragesimas integras, vel in aliquo alio officio fuerit expertus. Diffinitorum tamen Provinciale poterit dispensare in ætate, non autem in alis requisitis illius.

II. Vicarius autem ministrum iuvare debet in onore sui officii, pacemque promovere inter Subditos, & Prælatum. Ille quoque in suis literis patientibus dicitur, quod convertat cor Patris ad filios, & corda filiorum ad Patrem. Manus Vicarii non duret ultra mensum unum, postquam accessit ad suum Conventum, possessionemque accepit Minister denuo sive in Capitulo Provinciali, sive in suo Diffinitorio electus, quamvis si locum per biennium officium exercuit, poterit regredi in eodem Conventu, vel Collegio, non vero si ultra biennium, nisi dispensante suo Diffinitorio.

III. Præcipuum Vicarii munus est diligenter curare omnia, quæ attinent ad officium divinum, & quod exacte observentur Sacri Ritus, & Ordinis Ceremoniae, ac cuncta, quæ disponit nostrum manuale. Quare omnia, quæ circa Chorum, Altare, Processiones, & alia ad officium, & cultum divinum pertinentia, Vicarius ordinaverit, executionem mandetur, nisi aliud minister disponat; Est enim Vicarius Magister Ceremoniarum, quas si nesciverit, alios edocere non potest. Unde Visitatores, qui in aliquo Conventu, vel Collegio earum abulam, vel inobseruantiam notaverint, aut audierint, Vicarium corrigan severe, ipsiusque monent: & si in secunda visitatione cuncta in integrum non fuerint restituta ad debitum cultum, ipsum deponant.

IV. Curat etiam Vicarius, quod quilibet Religiosus adimplat Ministerium, in quod ab obedientia est destinatus. Et ubi Magister Novitiorum, vel Professorum non fuerit, officia Tabularum singulis hebdomadibus distribueat Vicarium.

V. Singulis Dominicis diesbus juxta præscriptum Regulae, Familiam, sive Famulos Domus pro Capacitate sui Vicarius hortetur divertere a malo, bonumque facere, eosque simpliciter moneat, quod credere, aut agere debeat pro salute animarum suarum, & vita æterna adipiscenda.

§. VI. De

§. VI.

*De Procuratoribus Generalibus, Provincialibus,
& Conventualibus, ac de eorum officio.*

I. Procuratores Generales genio, & literis debent esse habiles, ut negotiis sine derrimento causarum, proindeque Religionis incumbere possint, eaque in bonum Ordinis exequantur neque ideo sint audaces, immodesti: & apud Sacerdotes, Tribunalis nimis repertiant molestii: debent esse prudentes, & magis Justitiam Religious vocibus indicare, quam perveraciam docti, ipsam vociferante adquirere velle: sint ergo memores Sanctae Regule Nostrae, ut omnis gestus, vita, actio, & omnia alia honesta in eis reperiuntur.

II. Procuratores Generales pro Romana Curia eligendi sunt in Capitulo Generali Ordinis ad sexennium juxta dicta Cap. 39. §. 5. num. 22. de forma celebrandi Capitulum, & qui aliquando fuerint Diffinitoriae saltem Provincie, vel apti, vel eligenterent ad talis munus Diffinitoris. Eorum autem unus erit Procurator Generalis Ordinis assumptus ex Familia, ex qua Minister Generalis expirat. Secundus Procurator Generalis Familia eligendus ex Familia Ministri Generalis electi juxta ibidem dicta.

III. Possunt autem eligi non a Capitulo, sed a suo Diffinitorio Generali, & solum ad triennium alii Procuratores Generales ejusdem graduacionis pro aliqua Curia, in qua tractanda sint omnia Provincialium illius Ditionis negotia Ordinis, & hi denominari debent Procuratores Generales, sub nomine illius Ditionis, in qua fuerit Curia, ut modo dicitur Procurator Generalis Hispaniae, cui, vel quibus suum Diffinitoriorum Generale dare debet mandatum Procuræ. Procuratores, qui non omnium, sed plurim Provinciarum Ordinis intra aliquam Ditionem eligi debent juxta dicta Cap. 40. §. 4. num. 23. non Diffinitorio, sed a Capitulo Provinciali eligendi sunt, nec nominandi Procuratores Generales quatenus a suo Diffinitorio Provinciali habere debent mandatum Procuræ.

IV. Quicunque enim ex his Procuratoribus confestim, ac electi fuerint, facient Juramentum fidelitatis in manibus Superioris Generalis, vel alterius de ejus commissione. Concurrentibus autem praecedat, & praesideat aliis Procurator Generalis Ordinis, & post ipsum Procurator Generalis Familia in Roma, Hispania in Hispania, & alterius Ditionis in ea. Eorum officium vacet, quando noviter electi possessionem acceperint, Diffinitorium autem Generale Ordinis eos poterit a suis officiis abdicare, sine obligatione reddendi causam, cur id faciat, nisi Sacra Congregatio, quando requiratur. Procurator autem Generalis, qui ex Hispania non fuerit electus, nunquam in Conventu nostro Sancti Caroli ad quatuor Fontes Urbis commorari, aut residere posset.

V. In Provinciis vero a suo Capitulo eligi debent ad triennium Procuratores Provincialium ad quaecumque negotia sua Provincie, Conventuum, & Collegiorum ejus. Hi etiam Procuratores eligendi sunt, illis prudentiæ, modestiæ, ac geni dotibus ornati, quibus ornari debent Procuratores Generales, & eligendi non sunt, nisi qui duodecim annos post professionem compleverint, & studiis per sexennium vacaverint; Suntque Muli- rum Confessarii, & apti sint ad minus, ut eligantur in Vicarios. His Diffinitoriorum Provincialium debet suum mandatum procurare, & ab illis Jaramentum de fidelite fieri debet in manibus sui Provincialis, vel alterius de ejus Commissione.

VI. Praedicti Procuratores poterunt, e Domine exire semper, ac negotia id exigit, Socio affigato a Prælato, & ab isto benedictione accepta.

In quo cumque Conventu sua respective Familia, vel Provincia, ubi fuerint, & Pater Procurator Generalis Ordinis, in omnibus Conventibus Ordinis Conventuales sint cum voce, & loco. Et in actibus, & functionibus Communis præsidentem omnibus, quos præcedunt, iuxta supradicta, etiam Vicario, a quo in absentia Ministri Socium postulabunt, sed ab eo benedictionem non accipient, nisi forte Vicarius sit simul Præses propter absentiam Ministri ab oppido ultra viginti quatuor horas; & nunquam se intromittant in regimen Conventus, nisi quando illis comperat præsidentis per absentiam Ministri Vicarii, Diffinitorum, & Redemptoris Captivorum.

VII. Literas eorum, quas scribant, & quas recipiunt, nullas Prælati aperiunt, videre, seu impedire audeat, excepto suo Superiori Generali, cui respettive dicti Procuratores notitiam omnium negotiorum Ordinis præstabunt: Et præfertim Procurator Generalis Hispaniae id faciat singulis semestribus per librum, in quo cunctorum ratione scriptam habeat, & in absentia Superioris Generalis, notitiam illam & rationem præbeat Diffinitori Generali antiquiori existenti in Curia Regia: Et ante finem suorum officiorum, rationem accepit, & expensi in executione eorum suo Superiori Generali fideliter reddant.

VIII. Hontanur Patres Procuratores Generales, Provinciales, seu etiam Conventuales, ut semper, ac commode omni cura, & zelo per se, & si id non fieri possit, per Sacerdotes Procuratores, negotia expediri faciant, ut sic frequentes ilorum egressus & Conventu evitentur.

IX. Pater Procurator Generalis Ordinis Curiae Romanae non valeat sine licentia Capituli generalis Ordinis impetrare a Sede Apostolica literas pertinentes ad regimen universale Ordinis, nec favorem, vel auxilium alii ad id præstare. Quod si in aliquo modo, & via ei confiterit, aliquem Religiolum id quomodocumque intendere, teneatur sub prælito fidelitatis Juramento patescere Diffinitorio Generali Ordinis. Et in omnibus negotiis Religiolum servet semper instructionem, vel dispositionem Diffinitorii Generalis Ordinis, & nihil absque eius licentia operetur.

X. Quilibet Religiolum (nisi fuerit Diffinitor Generalis Ordinis) Romanum petens, vel in Italia existens subdatur Superiori Generali, & in illius absenti quoad vitam intra Claustra, Minister Domus, a Procuratore Generali suo designandæ pro illius residencia: Semperque Procuratori Generali sua Familia, quamvis sit Ordinis, licentiam manifestet, & causam viæ sua declaret; Illique tanquam Superiori cui in omnibus obediens tenebitur, humiliates parent quoad negotium, & causam sua viæ. Quod si aliquis absque debita licentia illuc profectus fuerit, vel Roma existere conetur contra præceptum Superioris Generalis Familia sua, idem Procurator Generalis remittat illum in suam Familiam ad suum Superiorum Generalem, vel Provincialem Provincie illius, nisi attentis circumstantiis videatur propter culpas eum in carcere conjicere, vel alio remedio uti,

XI. Pater Procurator Generalis Hispaniae sit valde vigilans in expeditione negotiorum sibi a Prælatis commissorum, que quidem tenetur agere, & expedire. At vero sine consensu Patris Provincialis Provincie, cuius negotium fuerit, nunquam Sacerdotalium negotia, vel propria personalia, vel alicuius particularis Religioli gerat. Super difficultatibus autem, que in executione sui officii occurrent, consulat suum Superiorum Generalem.

XII. In omnibus Conventibus, & Collegiis indispensabiliter eligatur Procurator ad lites, & negotia Communis, & ubi fuerint facultates, seu bona, five culturæ in agro, administratorem similiiter eligi debet. Hi enim Conventuales Procuratores eligantur a Conventibus, & Collegiis.

consulto, & approbat Patre Provinciali, qui solum approbat debet, immo, & potest Religiosos modestos, prudentes, & habiles ad tractanda negotia, reprobando, si qui proponantur illi, audaces, garrulos, & eos, qui solum præbendo vulnus negotia exponere volunt.

XIII. Officium Procuratoris Conventualis expirat, transacto mense integro post acceptam a Ministro denuo electo possessionem illius Conventus, vel Collegii, quod mandatum Procuratoris dedit. Si vero Patri Provinciali, & Communitate vistum fuerit, poterit reelegi cum licentia sui Difinitiori Generali. Quod quidem antequam illum concedat, notitiam cureret habere de moribus dicti Procuratoris, & de sedulitate in executione sui officii. Totum autem in hac Constitutione expressum quod Procuratores Conventuales, proficiunt, & in omnibus intelligi volumnus de administratoribus quarumcumque facultatum, seu bonorum cuiuslibet Conventus, vel Collegii. Hi autem non præcise Sacerdotes, sed Fratres laici poterunt destinari. Provincialis vero eos tantummodo approbet, qui juxta dicta Cap. 24. num. 2, post sua professionis officia eligi possunt.

XIV. Procuratores Conventuales in Civitatibus, seu Oppidis, ubi sunt Cancillariae, Regiae Consilia, seu Audientiae tenentur suscipere, gerere, & expedire lites, & negotia Ordinis ad dicta fora Regia concurrentia. Et Patres Ministri hujusmodi Conventus, non occupent suos Procuratores ita ut prædicta Ordinis negotia agerent non valeant.

XV. Procuratores omnes Conventuales, & Administratores bonorum, seu facultatum cuiuslibet Conventus, seu Collegii singulis quadrigemistris rationem reddant suis Ministri, & Consiliariis de executione suorum officiorum, acceperint, & expensas pro eorum expeditione: In quem effectum si liber in Arca trium clavium, in quo dictæ rationes scribantur, & debita pro, & contra Conventum, cum annotatione diei, mensis, & anni, Personarum a quibus, & finis, in quem contracta sunt. Et librum istum quando, & fieri ceteros Monasterii visitet Provincialis, & Procuratorem, vel Administratorem non reditatem dictam rationem amoveat ab officio; Reditent vero, sed non fideler arbitrati suo puniantur.

XVI. Sciant enim Ministri, & Consiliarii ipsos non esse Procuratores Conventuum, nec bonorum Administratores; quippe Communitates, quorum sunt bona Procuratoribus, seu Administratoibus, per suum authenticum mandatum a se destinatis integrum administrationem commiserunt. Ministri vero, & Consiliarii solum competit rationes Receptorum, & Expensorum sumere, fructusque, & redditus, qui bonorum culturam, & conservationem, atque debitorum solutionem liberi pro Convento, seu Collegio reperiantur, in Arca trium clavium, & Communis Officini reponere ad usum, & expensas Communitatis.

XVII. Ideoque præcipimus in virtute sanctæ obedientiae, & sub præcepto formalí Patribus Ministri, & Consiliariis, nec non Procuratoribus, & Administratoribus quibuscumque, quod neque primi supradicti audeant aliquid exigere, aut accipere a Procuratoribus, & Administratoribus, præter ea, quæ soluti solvendis, factisque expensis, libera reperiantur pro Conventu; nec hi videlicet Procuratores, & Administratores, aliud ipsis potentibus reddant, & quod si cogantur a suo Ministro, illico Provincialem certiorum faciant de violentia sub pena privationis officii similis in perpetuum omnibus contrariantibus huic præcepto.

XVIII. Nullus sive Minister, sive Procurator, sive Administrator bonorum possit, nec ad breve tempus dare in arrendationem bona fructi-

fera, quæ Conventus habet in agro, si expensis Communitatis elaborata fuerint aliquando, nisi consentientibus omnibus suffragiis, non solum habitantium, sed etiam pertinentium ad Domum illam, & de licentia Patri Provincialis, qui inspecta utilitate, eam concedet, dummodo non dentur ad vitam aliquius, nec ad magis tempus, quam ad triennium Ministri actualis.

REGULÆ

C A P. XLII.

Si quis hujus Ordinis Frater esse voluerit &c.

C A P. XLII.

De Novitiatibus, receptione, educatione, & approbatione Novitiorum.

§. I.

De Conventibus, in quibus educandi sunt Novitii.

I. Superior Generalis cum consensu Provincialis, in qualibet Provincia designat Domos necessarias pro educatione Novitiorum. Et semper sint segregata a frequenti, & semel designata non relinquantur sine gravi causa. Ministri autem dictarum Domorum prudentes sint, & observantes; Et qui jam fuerint (si fieri possit) Magistri Novitiorum, & professorum.

II. Similiter Superior Generalis eligat Magistrum Novitiorum cum consilio Provincialis, pro cuius Provincia eligitur, & sit persona Spirituialis, prudens, docta, & potens viribus ad rigorem vita communis sustinendum, atque etiam, qui fuerit aliquando Magister recens professorum studentium Philosophiae, ut Con-Magister Novitiorum, vel Vicarius alicuius Collegii Theologorum studentium, aut Domus novitiorum. Poterit etiam Superior Generalis eligere Con-Magistros, consulto Magistro, ut eligat Religiosum ipsi beneficium, ac genio, & moribus non absimilem, ne forte si alius eligat, potius discordiam scisuramque inter discipulos iatroducat, quam Magistro juvaret tribuat.

III. Superiores curent, quod Religiosi Conventuales Novitiatum sint valde observantes, & exemplares.

IV. Omnes Novitii debent suscipere habitum, ipsoque vestiri in Domo Novitiatu nisi raro, & expressa licentia Superioris Generalis cum aliquo fiat dispensatio ut habitum recipiat in Domo alia, in qua fuerit approbatus, & statim ac Statutum nostrum Religionis habitum suscepit, deducatur ad Novitiatum sub poena gravis culpa infingenda Superiori, qui illum detinuerit, nec Provincialis in hoc poterit dispensare. Ut autem in Domo Novitiatu habitu nostro induatur, statim ac aliquis perveniat, sufficit, quod recipiendus ad Chorum Ministri, & Magistro Novitiorum confignet litteras patentes Provincialis, vel Recipiendus ad statum Laici literas Superioris Generalis præcipiens illis, cum habitu vestiri. Prælati vero nunquam similes literas concedere, aut elargiri poterunt, quin prius illis constet authenticæ de approbatione informationum, & Communis mores, ceterorumque, quæ fuerint necessaria.

§. II.

De Personis non admittendis ad nostrum Sanctum Habitum.

I. Non admittantur ad nostrum habitum, qui infirmitatem habet contagiosam, vel qui sit, vel fuerit mancipium, nec qui saeculari ueste indutus nostrum habitum petierit, si fuerit professus, sive valide, sive invalide alia quacumque Congrega-

tione

tione etiam nostri Ordinis v. g. in Patribus nostris Calceatis, aut etiam in Discalceatis, vel Reformatis ejusdem Ordinis, non subjectis nostræ Jurisdictioni. Nec etiam admittatur Neophytus, nec qui descendit per lineam rectam in quolibet gradu a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Mauricis: nec ollus, cuius Praedeceßores per lineam etiam rectam, ac in quolibet etiam gradu ob Hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahometanae criminis puniti fuerint ab hæreticæ pravitatis Inquisitoribus. Quod si aliquis ex dictis in hac Constitutione celans aliquod ex praenarratis impedimentis professio- nem fecerit apud nos, statim, ac detegatur tale impedimentum, ejiciatur: quia Religio non praefat suum contentum ad talem professionem. Quapropter omnes in publico eorum Communitate moneantur ante receptionem habitus, & etiam ante professionem. Quod si habeant aliquod ex impedimentis in hoc numero narratis professionem (etiam si sit) invalida, & nulla est, quamvis pluribus annis in Religione sint. Admonemus tamen ad ejectionem Professi procedi non posse, nisi infra quinquennium a die professionis, & deducit- causis coram Superiori suo, & Ordinario ad prescriptum Sacri Concilii Tridentini: quod ex Sententia Sacrae Congregationis, vindicat sibi locum, non modo quando subditus vult deducere causas nullitatis sua Professionis, sed etiam quando Super- ior vult illum ejicere tanquam nulliter professum.

II. Non admittantur præterea Religiosi Professi aliorum Ordinum, Religionum, Congregacionum, vel Societatum, absque licentia Capituli Generalis, concurrentibus duabus partibus ex tribus suffragiorum vocalium: Et eam non concedat, qui prius perdat privilegia dictorum Ordinum, & causam transitus, & concurrentia alia requisita Sacrorum Canonum.

III. Insuper nec recipiatur ad Chorum, qui non habeat ætatis quindecim annos; nec ad statum Laici, qui non habuerit viginti, vel qui exce- ferit trigesimum quintum annum; nec aliquis Euuchs, nec Uxoratus, si Uxor maneat in scaculo; nec irretitus aliqua irregularitate, qui difficulter dispensari possit: nec habens notabili- lem deformitatem, nec Religiosus Professus apud Patres nostros Calceatos, vel apud aliam nostri Ordinis Congregationem extra jurisdictionem no- stram, nec aliquis ex comprehensis in interrogatorio pro informationibus Novitiorum infra posito §. sequenti. Nullus ex prædictis in hoc numero tertio recipiatur absque licentia Diffinitorii Generalis illius Familiae, & in casibus, in quibus illam concedere posuit juxta jus commune, & nostras Constitutiones; & nonquam illam con- cedat, ut iterum recipiat, qui fuit antea Novitius nostra Religionis, vel alterius, sine prævio ex- mine causa sui egressus de ipsis Diffinitorii com- missione faciendo. Volumus tamen quod si ali- quis ex dictis, & prohibitis in his duobus numeris (nempe secundo, & tertio hujus §.) habitum receperit, & professionem fecerit sine licentia, & facultate requisita, & expresa in prædictis duo- bus numeris, talis profectio sit firma, & valida dum non sit ex comprehensis in n. 1. Si autem sine debitis circumstantiis aliquis receptus fuerit, ad arbitrium ipsius Diffinitorii puniatur Minister, qui a Prælato licentiam petiit, & Religiosus, qui fecit informationes: Illorum enim quamvis exculari velit ignorantia, inexculcabilis est dili- gentia defectus.

IV. Denique præcipimus, quod nulla fæmina admittatur ad nostrum Habitum, ut fiat nostri Ordinis Mantellata, seu Trinitaria (vulgo Beata) absque licentia Superioris Generalis. Nec per- mittatur sine eadem licentia, quod emittat votum in manibus alicujus Prælati ex nostris, vel alterius Religiosi sub pena privationis officii Præ- lato, & vocis, ac loci per triennium subdito con- travenienti.

§. III.

De forma faciendi informationes pro admittendis ad nostrum Habitum.

I. Antequam ad nostrum supradictum Habitum quicquam admittatur, de mandato Ministro, ex- trajudicialiter, & omni possibili Sigillo fiat ab aliquo Religioso clandestinum examen de offi- cio, & qualitatibus parentum, & ascendentium prætendentis, ut sic sine illius, nec suorum iactura modello denegetur assensus prætentioni. Si autem post tale examen nihil notandum reper- tum fuerit, tunc de consensu Prælati, cui compe- tam licentiam dare. Minister poterit prætendentem suæ Communitati proponere, Communitasque ipsum approbare, vel reprobarare circa mores: Postea vero quando approbatuerit, Minister a suo Provinciali commissionem petat, & Religio- sus designatus, qui semper Sacerdos erit, faciat ex commissione ipsius Provincialis informationem juridicam, & plenariam de genere, moribus, & vita juxta Bullas Summorum Pontificum, re- cipiendo juramentum a Testibus. Provincialis au- tem nunquam designet consanguineum, con- terraneum, amicumve prætendentis, aut parentum ejus, neque cum, qui in eorumdem locum fre- quenter assidentem habeat, aut habuerit.

II. Religiosus, cui commissa fuerit informatio, postquam eam ipsi tradiderit Minister, moneat præ- tendentem, ut provideat circa iter, & expensas ad informationem faciendam: idque fieri debet Religioso, & pauperrimo tali modo, ut Sæcu- lares nihil possint, murmurando reprehendere, & si aliter ab aliquo fiat, suo Provinciali incar- ceretur per tres menses, & ante omnia de ipsius mandato Sæcularibus restituatur superfluum.

III. Informationem vero faciat per sequens interrogatorium, & quando visum fuerit. Testi- bus proponere potest Religionem juramenti, ne credant se posse a perjurio, falsum deponendo ex- cuseare, eo prætextu, quod causa sit Religionis, & pia. Si autem post hanc declarationem testari ve- lint, eos interroget: Primo: Si est propinquus, si est habilis, secundum jus ad testificandum. Si moveatur amicitia, vel odio, vel zelo justitia, vel si comprehensus inventitur sub aliqua ex generalibus interrogationibus, vel quare moveatur ad deponendum, & quot ætatis annos habent.

IV. Secundo. Si cognoscit illum, qui præten- dit nostrum Habitum, & ejus parentes, avos, & ascendentibus, & a quanto tempore illos cognoscit.

V. Tertio. Si scit dictum prætendentem descen- dere a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Mauricis, vel a Pœnitentiatis per Tribunal Sanctæ In- quisitionis ob crimen Hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahometanae. Vel si audivit aliquem ex parentibus, seu ascendentibus ejus habere aliquem ex prædictis defectibus.

VI. Quarto. Si scit prætendentem esse Neophy- tum, sive noviter Conversum ad Eudem, vel ali- quid erga hoc audivit.

VII. Quinto. Si scit, quod dicitur prætendens, parentes ejus, vel avi sint notati aliqua infamia.

VIII. Sexto. Si scit, quod sit filius legitimus ex legitimo Matrimonio, & ut talis judicatus, & repuratus.

IX. Septimo. Si scit, quod sit liber, id est quod non sit nec fuerit servus, nec mancipium.

X. Octavo. Si scit, quod dictus prætendens non sit ligatus vinculo Matrimonii, vel fide Spon- salium, itaut de sua Persona disponere non possit.

XI. Nono. Si scit quod habeat aliquam insi- mitatem contagiosam.

XII. Decimo. Si scit, quod habeat aliqua debita, quæ solvere non possit, vel si teneatur

reddere rationem, ex qua ipsi, vel Ordini nostro aliqua lis, seu molestia subsequi valeat.

XIII. Undecimo. Si seit, quod prætendens fuerit Novitus, vel Professus in nostra Religione, vel in alio quocumque Ordine, Congregatione, seu Societate etiam in nostris Patribus Calceatis, seu Discalceatis, seu Reformatis nostri Ordinis non subjectis nostræ Jurisdictioni.

XIV. Duodecimo. Si seit, quod prætendens, & petit, & vult habitum sponte, & proprio affectu, ac voluntate allectus non vi, metu, fraude, aut alio humano respectu.

XV. Decimotertio. Si seit, quod Parentes prætendentes sint pauperes, itaut ad suffentacionem suam indigeant adjutorio illius, vel Religionis, si recipiatur ad eam.

XVI. Decimoquarto. Si seit verum esse omnes, quod deponit, itaut si aliquid esset in contrarium, sciret, vel audivisset.

XVII. Si in aliqua Religione, vel Provincia opus fuerit strictroribus aliquibus interrogatoribus, Superiores illas apponant in interrogatorio, & informantes adimplent.

XVIII. Infuper stricte præcipimus, quod quilibet informantes (sub poena gravis culpæ per tres dies) proferat fidem Baptismatis prætendentes, & illam inserat informationi, ut de Baptismo, & ætate confiteat, scribanque in libro, in quo ejus receptione, & Professio scribenda est. Prælatus autem, qui non fecerit Testimonium Baptismi scribi in dicto libro, & qui aliquem ad professionem admiserit sine dicta Baptismi fide, severe puniatur.

XIX. Facta informatione, & clausa, ipse informans curet illam quamprimum tradere Patri Minister Conventus, vel Collegii, in quo prætendens Habitum nostro induendas est; Et dictus Minister, ac Consiliarii, & Magister Novitorum, vel professorum, vel (si ibi Magister non est) Vicarius, omnes, utique simul videant informationem, & approbent, vel reprobent, & rationem fideliter reddant Capitulo Conventuali de contentis in ea. Et oneramus Conscientiam Examinatorum dictæ informationis, & Religiosorum Capitalium super secreto.

XX. Si informatione juridica fieri commode non possit, antequam prætendens recipiat Habitum, saltem Superior Conventus, vel Collegii, vel ejus nomine aliis Religiosis ab eo deputatis, coram Examinatoribus destinatis pro informationibus videndis,clare, & distincte legat interrogatorum prætendenti, & per ipsum sigillatum interrogator, accepto ab eo Juramento de veritate dicenda, & an comprehendatur in aliquo ex ibi contentis. Et postea quamprimum possibile sit, stat informatio juridica, & plenaria, quam approbent, vel reprobent Minister, Consiliarii, & Novitorum Magister.

§. IV.

De modo recipiendi Novitos.

I. Quicumque recipiendus est ad Habitum nostrum, examinetur prius de sua vocatione a Praetato, vel ab aliquo Religioso experto, ab ipso designato, non solum oretenus, sed aliqualis fiat experientia: & animadversat, si est bona indolis, & virtutum sufficientium ad portandas Religiosis austeriorates.

II. Ad Chorum non recipiatur, nisi qui latitudinem sufficientem callearat ad alias scientias adiaceendas. Quod ut constet Pater Minister (si voluerit) & quatuor Religiosi deputati a Patre Provinciali (vel aliquo ex ipsis deficiente, alias loco ejus designatus a Ministro) examinent prætentem, per maiorem partem suffragiorum secerorum declaretur ejus sufficientia, vel insufficiencia. Liceat tamen Superiori Generali justa de-

causa aliquid in defectu Grammaticæ supplere, maxime quando prætendens ingenii acumen pollet.

III. Posthac proponatur suo Capitulo Conventionali, cui competat probatio, & fideliter illi significantur dotes prætendentes. Postea aperiantur informationes, & cum fuerint approbatae, de omnibus certior fiat Provincialis, ut suas literas concedat prætendentis, ut de facto Habitum recipiat in Domo Novitatus. Solum autem recipiatur, qui majorem partem suffragiorum Capituli Conventionalis habuerit.

IV. Nullus ad Chorum recipiatur, immo nec per approbationem disponatur absque licentia in scriptis Patris Provincialis. Provincialis vero eam concedere poterit quando locus vacaverit juxta numerum praeficendum in Capitulo Provinciali, vel pro imminenti futuro triennio, quem numerum, nisi de licentia Superioris Generalis, & expressa pro qualibet vice Provincialis accedere non possit sub poena privationis talis facultatis ad triennii finem, alias Provincia ultra Conventum vires, Religiosos, quos suffentare non posset, pro arbitrio Provincialis, haberet in praedium Regularis observantiae, quæ paupertati Religiosæ, non vero necessitatibus innitur.

V. Nec Fratres Laici sine licentia Superioris Generalis, quam concedet, consulto prius Patre Provinciali illius Provinciæ, ubi est Domus, in qua recipiendi sunt, & illi gaudent integra valetudine, & viribus ad laborem corporalem, in quo ratione sui status versari, & exerceri debent, ideoque ante receptionem capiatur experientia per aliquot dies de perseverantia in vocatione, & de salute, ac viribus. Nec recipiantur, qui legere nesciant, quippe dissonum videtur, & est, quod Religiosi nihil spirituale legere possint: Nec admittendi sunt, qui saltem mediocriter non scribant. Hi enim incapaces erunt officiorum sue professionis, quæ indigena scriptura. Præterea nisi prævia dispensatione Superioris Generalis petita a Diffinitorio Provinciæ non recipiatur aliquis, qui exercere non possit aliquod officium manuale ex mechanicis ad usum Religiosorum, vel ultimatè Conventum desercentibus, aut qui saltem non sit Agricola. Nec plures Laici admittantur, nisi quod prudenter judicaverint Superiores necessarios esse pro servitio Religiosis.

VI. Laici perpetuo conservent nomen, statum, & Ministerium Laicorum, nec ullo tempore ad Clericorum statum admittantur. Et Superiores contrahientes privationis officiorum, & vocis activæ, & passiva poenam incurant, prout statuit in Motu Proprio Ordini nostro concessio fere. Paulus Papa V. die 17. Augusti anno 1611. incipit: *Circumspecta Sedis Apostolica: Nec illis unquam concedatur Corona, nec literarum studia sub poena privationis officii, & vocis activæ, & passiva per sexennium Superiori contrayentient.*

VII. Ad habitum donati, seu oblati, nullus recipiatur sine approbatione Capituli Conventionalis, & obtenta licentia Patris Provincialis; Et qui recipiendi sunt, habeant etiam saltem viginti annos, & amplius, non excedant trigesimum secundum; polleantque integra salute, & viribus ad laborem corporalem, in quo sunt exercendi. Semel autem recepti, non expellantur sine consensu Patris Ministeri, & Consiliariorum. Nec Donati recipiatur ad habitum Laicorum, nisi post triennium experientia, & illi tantum, qui alias recipi possent juxta dicta nu. 5. De eorum educatione curet Pater Vicarius Conventus, vel Collegii, & nunquam permittatur e Domo exire ante expletum quadrimenses post eorum receptionem ad habitum. Praediti non utantur lineis, nec Calceamentis. Concurrent ad Orationem mentalem, ad Matutinum cantatum, ad flagellationem, Communione Communitatis, & ad exhortationem spiritualem, quæ Dominicis diebus fieri solet, ubi eorum defectus ante Reli-

giofo-

giosorum culpes a zelatore, vel Præside adver-
tantur, ac corriganter, & statim a Capitulo
excant. Officia Tabuæ illius (sicut, & Laici)
singulis hebdomadis distribuantur, & cum obie-
rint, funeralia, & officia sunt pro eis sicut, &
pro Novitiis.

§. V.

De Educatione Novitiorum.

I. Patres Ministri Domorum Novitiatuſ nihil
pertinens ad Novitos, vel ipsorum directionem
jubeant, vel disponant, inconsulto Magistro il-
lorum. Poterunt tamen, quando voluerint, eos
affabiliter communicare circa directionem inter-
iorem, & profectum suum, dummodo id fiat
uno, vel duobus diebus destinatis pro omni-
bus.

II. Religiosi Conventuales Novitiatuſ non
loquuntur cum Novitiis sub pena gravis culpe,
nec audeant illos reprehendere. Si vero aliquem
defectum in Novitio aliquo viderint, dicant Præ-
lato, vel Magistro, vel in Capitulo culparum
animadvertant.

III. Novitiis nunquam injungantur officia,
nec imponantur occupationes, que occasionem
illis praebent tractandi cum Sæcularibus. Nec
permittantur, quod visitentur adhuc a parenti-
bus, & cognatis, in casu raro conscientiente, &
præsente Magistro.

§. VI.

De approbationibus Novitiorum.

I. In anno approbationis Novitii ter proponan-
tur Capitulo Conventuali, ut judiceat, an attenus
eorum vita, & moribus digni sint, ut ad professio-
nem admittantur; ad quam nullus Frater Lai-
cus approbetur, ne recipiatur, qui aliqua ex
officiis propriis sui status, & ministerii ad Com-
munitatis servitium recte non didicerit. Nec ad
tertiam approbationem Choristarum Communica-
tas unquam procedat, quin prius Novitus fue-
rit approbatus a Ministro, Vicario, Confilia-
riis, & Magistro de sufficiencia, quoad Rubri-
cas Missalis, & Breviarii, & Cæmoniale, &
Manuale nostrum. Patres Minister, & Magister
Novitiorum ante primam approbationem posunt
dimittere quomlibet Novitium, si eum judicent
Religiōni noxiō, vel inceptū.

II. Post quartum mensē receptione Habitū
proponantur prima vice Novitii dicto Capitulo:
Secunda post octavum. Tertia post decimum men-
ses. Ut Novitus censeatur approbatus, debet
habere majorem partem suffragiorum Secreto-
rum Capituli Conventuali, quod si ea non ha-
buerit, statim Habitū spoliatur, & modeſtū dimit-
tatur. At jam approbatus a Capitulo, Habitū non
spolietur, nisi de consensu ipius Capituli Conven-
tuali, vel saltem consentientibus, & conve-
nientibus Ministro, & Magistro, & Superiori
Generali, vel Provinciali. Quod si ad neutrum
ex his duobus facilis sit, ratus supplet illius de-
fectum consensus duorum Religiosorum jam antea
ad hunc effectum deputatorum a Provinciali.

III. Oneramus conscientias Conventualium cu-
juscumque Novitiatuſ, ut in approbationibus No-
vitiorum (utpote cum sit magni ponderis res) fini-
gulari prudentia, & Religioni zelo se gerant, fe-
cluſa omni affectione, & humano respectu.

IV. Bona actualiter Novitiorum etiam ipsis
consentientibus, immo, & potentibus non di-
stribuantur adhuc inter Pauperes, nec alio modo
consumantur. Et Prælatus, qui alter fieri per-
miserit, pena culpe gravis per tres dies puniatur.

REGULÆ

CAP. XLIII.

Ad Professionem vero aliquis non recipiatur &c.

C A P. XLIII.

*De Professione Novitiorum, & de Repetitione illius
per Professos, & eorum Domibus, ac Bonis.*

§. I.

*De Professione Novitiorum, ac de repetitione illius
per Professos.*

I. Peracto integro probationis anno, Novi-
tius cum licentia Patris Provincialis admittatur
ad Professionem, quam faciat juxta Regulam,
& Constitutiones nostraæ Sacrae Religionis in
manibus Prælati, vel ad minus in præsentia ejus,
tenore sequenti:

Forma Professionis.

Ego Fr. N de N. facio meam Professionem, &
promitto obedientiam, castitatem, & pauper-
tatem B. Virginis Maria, & Sanctis PP. no-
stris Joanni, & Felici, neonon & nostro R. P. Fr.
N. de N. Ministro Generali, aliisque meis Su-
perioribus Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Tri-
nitatis Redemptoris Captivorum, corumque
Successoribus secundum Regulam primitivam di-
cti Ordinis a sc. re. Domino Papa Innocentio
III. stabilitam, & a pia mem. Domino Papa Ur-
bano VIII. ad perfectiorem formam redactam, &
secundum Constitutiones ejusdem Ordinis sine mi-
tigatione usque ad mortem.

I. Continuo destinati ad Chorum emittant quartum
votum non ambiendi juxta Breve fe. re. Pauli
Pape V. expeditem die 10. Februarii anni 1610.
incipit. *Quæ pie, ac sancte. Illudque faciant sequen-
ti forma:*

Propterea promitto, me directe, vel indirecte,
per me, aut per alios intra nostram Congrega-
tionem, Prælationem aliquem, aut officium per
Constitutiones prætendit prohibitum, mili non-
quam prætenturum, & pariter extra nostram
Congregationem neque directe, neque indirec-
te per me, aut per alios ullam Prælationem
prætenturum, vel oblatam acceptaturum, nisi
præcepto ejus, qui mihi præcipere poterit,
adstringar.

II. Fratres Laici, quando faciunt Professionem
(quam vulgari lingua facere debent) post emis-
sionem trium essentialium votorum continuo emit-
tant quartum non transcedi ad statum Clericalem,
nec Sacros Ordines suscipiendi, juxta pre-
ceptum fe. re. Alexandri Pape VII. per suas li-
teras in forma Brevis expeditas die 16. Januarii
anno 1663. incipit: *Pastoralis officii: fiantque se-
quenti modo, & lingua, & vulgari.*

Piæterea promitto mihi nonquam transiturom
ad statum Clericalem, aut receptarum primam
Tonfuram, neque directe, vel indirecte per me,
aut per alium dictum transitum, sive receptionem
prætenturum.

III. Professio facta scribatur in libro Professio-
num, notando, quod fuit facta prævisa, & appro-
bata informatione juridica de genere, moribus, &
vita, juxta tenore Bullarum Summorum Pon-
tificium, & nostrarum Constitutionum, & sub-
scribatur a Religioso, qui Professionem fecit,
a Prælato Domus, a Magistro Novitiorum, & ab
aliis duobus Religiosis, qui præsentes Professio-
ni fuerunt, & ab illo etiam, in cuius manibus
illam fecit profitens, si forte distractus fuit a

Prælato

Praetato. Et contestim informatio igne comburatur.

IV. Insuper omnes, & singuli nostrae Religionis Professi tam ad Chorum destinati, quam Laici, tam Praetati, quam Subditi semel in singulis annis in die vespertino Festi Omnim Sanctorum Ordinis post horam quintam repeatant, & denuo confirment suam Professionem, unoquaque iterum sigillatim faciente, & renovante quatuor vota, quæ primo in sua professione emisit, iuxta formam prescriptam in hoc Paragrapho: Omnesque illam repeatant coram Communitate in manibus Praetati, seu Praefatis Communitatibus ipsius, & ante omnes ipse Praeses coram ipsa Communitate. Initio vero formæ supraposita mutant verbum -- facio --, in verbum -- repeto -- & verbum -- promitto -- in verbum -- reponito --. Et Superior Generalis Ordinis loco verborum ad ipsum attinentium in eadem forma, dicat: Necnon SS. D. nostro Papæ N. ejusque, & B. Petri Apostoli legitimis Successoribus. -- Superior Generalis Familia, & Diffinitores Generales Ordinis, omittente debent illa verba -- Aliisque meis Superioribus; quæ omnes alii Praetati, & Subditi dicere tenentur. Quod si aliquis, propter infirmitatem afflire non valuit Functioni isti, repeat Professionem quam primum possit in manibus Praetati in Cella sua, presentibus duobus Religiosis; Qui vero ob aliquam legitimam causam absens fuerit, quampliūcum repeatat in Choro etiam coram Communitate.

§. II.

De recenter Professis, & eorum Domibus.

I. In qualibet Provincia ex designatione Superioris Generalis sit una, vel duas Domus, ubi recenter Professi cum suo Magistro in habitatione separata, & clausa vivant, & perseverent saltem post professionem, vel quoque in Collegium mittantur ad ætatem Sacris Ordinibus sufficiem perverenter. Dum tamen in his Domibus fuerint, in spiritualibus exercitiis, quibus instruci fuerint in anno probationis exerceantur. Interim vero etiam studiis humanarum literarum (non folum Grammaticæ) operam dare possint, & debeat juxta instructionem, & prescriptum Decretorum SS. Mihi Dni nostri Clementis VIII.

II. Cum Magistro Professorum quoad ejus assignationem, & reliqua omnia observetur totum, quod in diversis partibus harum Constitutionum dictum, expressumque manet de Magistro Novitorum. Et quod ministri nihil disponant erga Professos inconsulto dicto Magistro.

III. Dicti recenter Professi destinati ad Chorum dum fuerint in Domo Professorum non exeat ad Oppidum, nec aliorum, nisi cum Communitate, Praetato aliquo, vel Magistro: nec propriam Patriam adeant (nisi ibi Conventus sit, & pro Conventualibus ejusdem designantur) donec Sacerdotes sint. Postquam autem a dicta habitatione separata, & clausa recenter Professorum exierint, quouque Sacerdotio initientur, disciplina Vicarii subjacent, præterquam in Collegiis Aratum, ubi sunt Magistri.

IV. Si quis jam Sacerdos nostrum habitum acceperit sub instructione Magistri, sit etiam integrum annum post Professionem, & non amplius, nec a Domo egrediatur, nisi post expletum dictum annum, nec in propriam Patriam perget, donec quatuor annos post professionem expleverit, nisi ibi sit Conventus noster, & pro Conventuali in eum adeat.

V. Fratres Laici similiter sub disciplina Magistri recenter Professorum sint primo anno post Professionem, & insuper duobus aliis annis sub ipsius Magistri, vel ubi ipse non sit, sub Vicarii instructione. Nec primo dicto anno e Convento exeat, nisi in Communitate, neque in Patriam per-

gant, nisi post quatuor annos transactos a Professione, vel nisi in ea sit Conventus Ordinis, & pro Conventualibusmittantur.

§. III.

De Bonis, Hæreditatibus Profitentium, & Professorum.

I. Decernimus, quod bona illorum, qui in nostra Religione profitentur, dividantur, & medietas detur Conventui, in quo professionem fecit, & altera medietas fit Collegio, in quo recepit habitum, vel a quo directus, & missus fuit, ut habitum recipere. Quod si non fuit in aliquo Collegio receptus, neque ab eo directus, sive missus, talis bonorum medietas, quando totum dividendum non excedat summam octoginta scutorum Romanorum argenti, juxta præcentem eorum valorem, deserviat pro expensis a Diffinitorio Provinciali designandis. Si autem excesserit, pro designandis a Diffinitorio Generali, ad quod quotannis mittere debent Magistri Novitorum cuiuscumque Provincia notitiam fideliter enarrat, & a le, Ministro, & Consiliariis subscriptam de Profitentium hæreditatibus, & bonis. Quod illis præcipimus in virtute Sanctæ Obedientie sub præcepto formalí, & sub poena inhabilitatis in perpetuum, aliter facienti.

II. Ut autem Redemptor Capti vorum non tertiam partem eujuscumque medietatis accipiat separatis, sed simul totius integrum, totum dividendum est intres partes, & tercia separata pro Capti vis, quod reliquum fuerit, declaramus deberi in conscientia reddi, ac restituiri dicto Collegio, vel Diffinitorio, & Redemptori. Hoc autem tantum intelligatur, quando noster Professus non fecit Testamentum ante professionem in favorem alicujus personæ extra Ordinem nostrum, si enim fecit, ejus ultima voluntas adimpliatur. Dum tamen Testamentum, aut Renunciatio sit sine gravamine Missarum, aut alterius pia memorie, & si imponatur hujusmodi gravamen, semper intelligatur Novitium foundationem facere in favorem Religionis, & non alicujus determinatae Domus, aut persona intra Religionem; quia cum Conventus nostri nullum possint recipere onus sine licentia Superioris Generalis, & aliunde istius conscientiae juxta Canonicas Sanctiones, si non permittere, quod Conventus graventur ultra posse, ad ipsum deinceps pertinere debet, quod in Ordine adimpleretur ultima voluntates Novitorum post professionem eorum, sine alicujus Conveniunture.

III. Præterea præcipimus in virtute Sanctæ Obedientie, sub præcepto formalí, omnibus, & singulis nostris Ordinis Religiosis tam Praetatis, quam Subditis, ut nullus moncait Novitios, neque eos inducat, ut Testamentum, aut Renunciationem ante suam professionem faciant in favorem alicujus personæ extra, nec intra ordinem nostrum.

IV. In exigendis bonis per Fratres in nostra Religione professos, relictis nobis, vel ad Nos pertinentibus maxima servetur charitas, & præ oculis habetur indigentia, & qualitas Fratrum, & Sororum Religiosi, & specialiter hoc obseretur cum ejus Patre, vel Matre quando per mortem alterutrius hæreditatis obvenit nobis, tunc enim (si charitas exigit) volumus ne talium bonorum fructus exigaatur, vel petantur, donec alter superstes moriatur.

§. 2. Emanavit deinde Congregatione eorumdem Cardinalium, re undique mature discussa Decretum tenoris sequentis: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & R. R. S. R. E. Cardinalium negotiorum, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eminentissimo Domino Cardinali Gentili Ponente re undique mature per pensa superscriptas Constitutiones censuit esse approbandas, prout præsentis Decreti vigore benigne approbat, atque confir-

mat.

Decreto
Congregationis Episcoporum
& Regul. predictæ
Regulae con-
firmata.

Procurator
Gener. Pa-
pæ supplicat
pro Apst.
confirmatio-

ne. Annuit
Pontifex.

mat. Romæ die 23. Augusti 1737. Cardinalis
Franciscus Barberinus Præfetus. C. Archiepiscopus Damascæ Secretarius. Loco + Sigilli.
§.3. Quare prædictus Procurator Generalis no-
bis humiliter supplicari fecit, ut præsentes Con-
stitutiones, & Decretum hujusmodi Apostolicae
confirmationis patrocinio communii de benig-
nitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis
votis hac in re quantum cum Domino possumus
favorabiliter annuere volentes, eumque a quibus-
vis excommunicationis, suspensionis, & Interdic-
ti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, &
penis a Jure, vel ab homine quavis occasione,
vel causa lati si quibus quomodolibet innodatus
existit ad effectum præsentium dumtaxat conse-
quendum harum serie absolventes, & absolutum
fore censentes, supplicationibus ejus nomine No-
bis super hoc humiliter porredit inclinati, om-
nes, & singulas Constitutiones præsentes, & in
eis contenta quæcumque, nec non dictæ Con-
gregationis Decretum auctoritatem Apostolica te-
nore præsentum perpetuo confirmamus, & ap-
probamus, illisque inviolabilis Apostolica fir-
mitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos
Juris, & facti, ac solemnitatum quacumque
in similibus etiam de necessitate obseruantur,
aliosve quoslibet etiam formales, & substantiales
defectus, si qui in præmissis principaliter, vel ac-
cessorie, aut alia quovis modo intervererint, seu
intervenire dicunt, censeri, vel prætendendi possint,
penitus, & omnino supplemus, & sanamus.

§.5. Decernentes eadem præsentes literas, ac
Constitutiones, & Decretum præsentes temper
firma, valida, & efficaces exsile, & fore, suof-
que plenarios, & integros effectus sortiri, & ob-
tinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore
quandocumque spectabit in omnibus, & per om-
nia plenissime suffragari, & ab eis respective in-
violabiliter observarit; Sieque in præmissis per
quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos
etiam cauſarum Palati Apostolici Auditores, ac
S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, &
Apostolica Sedi Nuntios, aliosve quoslibet qua-
cumque præminentia, & facultate fungentes, &
functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis
aliter judicandi, & interpretandi facultate, &
auctoritate judicari, & definiti debere, ac irri-
tum, & inane si secus super his a quoquam qua-
vis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit
attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordini
hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento,
confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alias robortis statutis, & conductudinibus, privile-
giis quoque Indaltis, & literis Apostolicis etiam
Ordini prædicto, aliisque Superioribus, Fratribus,
& Personis sub quibuscumque tenoribus, &
formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum
derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis,
& insolitis clauſulis, irritantibusque, & alias De-
cretis in genere, vel in specie, seu alias quomo-
dolibet in contrarium præmissorum concessis, ac
ploribus confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,
& singulis illorum tenores, præsentibus pro-
plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad
verbū insertis habentes, illis alias in suo robre
permansuris ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus ce-
terisque contrariaiis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
annulo Piscatoris die 2. Augusti 1738. Pont. Noſtri
Anno Nono.

Dat. die 2.
Aug. 1738.
AN. IX.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Canoni-
corum Regularium Ordinis Sancti Antonii
Viennæ, per quod statuitur, quod Laici dicti
Ordinis professionem post quatuor annos tan-
tum emittere possint.

CCXXXVIII

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius
modernus Procurator Generalis Canoni-
corum Regularium Ordinis Sancti Antonii Viennæ,
quod per Constitutiones dicti Ordinis per. 2.
Cap. i. de recipien. in Ordine n. 7. cautum repe-
riatur, ne Frates Laici, seu Conversi dicti Ordini
ad professionem per eodem emitte consuetam,
nisi postquam decem annorum spatio dicto Ordini
tangam Donatii interfuerint, & subinde novi-
tatiis annum peregerint, admittantur, & cum plu-
ribus ab hinc annis Superiores Generales Ordinis
hujusmodi malum effectum, quem prædictum tem-
pus, effere soler, agnoverint, nam plurimi ex dictis
Donatis erga divinum servitum desideris, alteri
a fallaci licentia illestit, & alii demum a Cacoda-
mone instigati cum tempus emitendi eamdem pro-
fessionem prope imminentem animadverterint a pro-
posita animi sententia recedunt, per quoddam
Decretum Capituli Generalis dicti Ordinis mense
Majo nuper elapso celebrati tempus undecim an-
norum hujusmodi ad quatuor annos dumtaxat re-
digere studuerunt, & alias prout in ejusdem Capituli
Generalis decreto tenoris, qui sequitur vide-
licet: Extraictum ex actis Originalibus Capituli
Generalis anni 1738. Ex Sessione 14. Quantum ex
Fratum Conversorum servituis rerum temporali
administratores in omnibus Ordinis Noſtri
Domibus, sed in hac inclita præsertim Abbatia
adjumenti capiant nemini non perspicuum est.
Verum hodie paucissimi sunt idonei Juvenes, qui
in tali statu Deo militare velint, & ii ipsi, quibus
hunc Dominus effectum inspirat; longissimo tem-
poris tractu, quo probantur per decem annos in
habitu Donatorum, & per annum undecimum in
Novitiatu plerumque a proposito deterrentur;
Unde vel habitum non suscipiunt, vel suscepimus
urgentे Demonis tentatione, cui tardius resiliere
difficile est leviter dimittunt. Igitur Ven. Catus
cupiens Conversorum Fratrum penuriam, aut to-
taliam etiam extincionem avertire, statuit esse bre-
viandum eorum probationis tempus a decennio ad
triennium; ita ut post tres annos in statu Donato-
rum emensos, alterumque insuper in Novitiatu, si
habiles judicentur, ad Religiosam professionem
admitti valent. Quapropter Procuratori Gene-
rali in Curia injungitur, ut necessariam super hoc
a SS. Sede legum, seu Constitutionum noſtrorum
dispensationem humiliter expostule. Concordat
cum Originali N. Gasparini Abbatis Gene-
ralis S. Antonii A. Boudels Secretarii Capituli
Generalis Loco + Sigilli.

§.2. Cum autem, sicut dictus Procurator Ge-
neralem Nobis nuper exponi fecit, Decretum Ca-
pituli Generalis hujusmodi, quo firmius subſi-
tat, & servetur exactius Apostolica confirmationis
noſtræ patrocinio communii summopere de-
ſideret.

§.3. Nos ipsum modernum Procuratorem Ge-
neralem specialibus favoribus, & gratiis prosequi
volentes, & a quibusvis excommunicationis, sus-
pensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-
tentias, censuris, & penis a Jure, vel ab homine
quavis occasione, vel causa lati, si quibus quomodolibet
innodatus existit ad effectum præsentium
dumtaxat consequendum harum serie absolventes,
& absolutos fore censentes, supplicationibus ejus

Juxta Re-
guas Ordini-
nis Laicin-
i nisi post un-
decimum an-
num servi-
ti, & Novi-
tatius ad
Profes-
sionem admit-
tendi,

Capituli
Generalis
Decreto hu-
jusmodi ter-
minus ad
quadrin-
ium redactus

Apostolico
minimine
roborti d.
Decretum
petit Procu-
rator Gen.
Ordinis.
Confirmat
Clemens.

Nomi-